

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-142/2005-26

Datum: 26. 9. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 22. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekala v ponedeljek, 26. septembra 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

... svetnice in mestni svetniki. Spoštovani gostje. Predlagam, da začnemo z drugim nadaljevanjem 22. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

V tem trenutku mi je strokovna služba sporočila, da je navzočih 31 svetnic in svetnikov. Kar seveda pomeni, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom.

Čeprav nimam tega napisanega v poteku dnevnega reda, bi vendarle rada pristrčno med nami ponovno pozdravila najstarejšega člana mestnega sveta, gospoda Janeza Železnika. Ki mu je zdravje nekoliko nagajalo. Ampak je zdaj med nami. In vsi verjamem, da mu želimo vse najboljše. Lep pozdrav.

... ploskanje v dvorani...

Hvala tudi vam za vašo udeležbo. Po ustaljenem običaju bi vas prosila, da svoje mobilne telefone izključite v tistem smislu, da ne bodo zvonili. In, da ne bodo motili seje oziroma razprav vaših kolegic in kolegov, ali pa predstavnikov mestne uprave.

No in sejo nadaljujemo z obravnavo **V. točke** sprejetega dnevnega reda, to je z

Informacijo o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, v letu 2004.

Gradivo za to točko ste dobili s sklicem seje. Še enkrat pa bi rada poudarila, da je to praksa v tem mandatu, da imamo vsako leto to informacijo na dnevnem redu. In, če je potrebno, seveda, v zvezi s tem sprejemamo tudi določene sklepe.

Najprej pa prosim mag. Janeza Sodržnika, predsednika Odbora za zaščito, reševanje in civilno obrambo, da poda tisto uvodno obrazložitev, ki jo lahko, kot predsednik odbora – če ste se uspeli sestati, kot odbor?

MAG. JANEZ SODRŽNIK

Spoštovana gospa županja. Kolegice in kolegi svetniki, lepo pozdravljeni. Vsekakor mi smo, kot predlagatelj te točke, seveda tudi dvakrat obravnavali to vsebino na našem odboru. Že vnaprej naj povem, da bo vsebinsko poročilo k tej točki podal kolega, direktor Policijske postaje, gospod Branko Slak. Sam pa, kot, bi rekel, nek uvod v to točko, bi rad že vnaprej nekatere stvari pojasnil, ki so bile že predmet razprav v lanskem letu. Kot obrazložitev, mogoče, za tiste, ki niso preveč zadovoljni z – recimo- širino tega materiala.

Vnaprej je jasno, da je možno varnost obravnavati v različnih smislih, ožje ali širše. Vsekakor je – bi rekel, ambicija tega materiala predvsem pogled varnosti v tem ožjem smislu, z vidika tiste varnosti, ki jo lahko v svojem krogu delovanja obravnava Policijska uprava Ljubljane, kot pristojni, rečemo temu pogojno – represivni organ. Nikakor pa ni bila ambicija tega materiala varnost v širšem pomenu besede. Ker je to seveda materija, ki bi zahtevala bistveno širši interdisciplinarni pristop. Ki bi moral zajeti tudi druge podsisteme Mestne občine Ljubljana oziroma, če vseh tistih, ki se na posameznih področjih srečujemo z različnimi vidiki varnosti.

Mi smo že danes, ko smo to razpravljali na Svetu za varnost v Mestni občini Ljubljani, spregovorili nekaj besed o tem. In mislim, da je predlog, ki je bil izoblikovan v tem smislu, da se razpiše raziskovalna naloga na področju mestne občine v tem smislu primeren. Sicer pa ocenjujem, da Mestna uprava in mestna občina sama nima usposobljene institucije, ki bi lahko sama, z zadostno kvaliteto pripravil recimo takšno podobno študijo. Torej, naša ocena je, da je material z vidika te ambicije kvaliteten. Ker bo dovolj nazorno prikazal pač nek realni presek stanja v Mestni občini Ljubljana. Mislim, da je prav, da se mestni svet seznani s trendi, ki se nanašajo na ta ožji pogled varnosti v mestu. Da ta – da ti trendi niso slabi.- Da je seveda zmerom možno diskutabilno obravnavat posamezne številke, predvsem z vidika tudi tega, kako je nekdo neposredno tangiran. Bodisi v neki konkretni sredini, četrtni skupnosti ali pa v svojem okolju.- Vsekakor pa je material vreden, bi rekel temeljite razprave tudi v tem smislu, da se izoblikuje kakšen predlog eventuelno, ki bi ga mestni svet, kot priporočilo posameznim institucijam podal. Mogoče najbolj bi izpostavil tistega, ki smo ga mi že tudi v lanskem letu posredovali, kot mestni svet. Tudi, kot odbor. Namreč, da bi priporočili Ministrstvu za notranje zadeve, da vsekakor priredi možnost statističnega vodenja teh podatkov tako, da bi bilo možno zajet podatke samo za Mestno občino Ljubljana.

Namreč, kot bo iz poročila razvidno, sedaj to ni možno. In so nekatere številke zavajajoče na prvi pogled. Na kar bo nedvomno tudi direktor opozoril. Opozarjam pa dodatno tudi sam, da boste pozorni, da niso vse številke tiste, ki nastanejo v MOL-u, ampak na območju Policijske uprave, ki pa zajema mnogo širše območje, skoraj tretjino Slovenije.

GA. DANICA SIMŠIČ

Štiriintrideset občin.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Štiriintrideset občin. Tako rekoč do hrvaške meje. In skoraj do Avstrijske. Kar seveda predstavlja svojevrstni izziv. Ni pa danes v tej, bi rekel, dobi informatike, neki družbi – to nikakršni problem. Bolj se mi zdi domača naloga za enega računalniškega genija. Zgolj nalogo mu je potrebno dat, no. Če na ta način končan. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa seveda pozdravljam med nami direktorja Policijske uprave Ljubljana, gospoda Branka Slaka. Prosim, da nam poda to informacijo. V nadaljevanju sem prepričana, da bo pripravljen odgovarjati tudi na naša vprašanja. Potem pa se bomo dogovorili, ali so poleg te informacije, potrebni še kakšni dodatni sklepi. Izvolite, gospod Slak.

G. BRANKO SLAK

Spoštovana gospa županja. Spoštovane svetnice, svetniki, gospe in gospodje. V okviru naših zmožnosti smo pripravili eno kratko predstavitev razmer – varnostnih razmer, v tem ožjem smislu, kot je bilo že to povedano. Z vidika našega dela. Na območju Mestne občine Ljubljana. In, seveda tukaj sem nekoliko posodobil to poročilo, ki ga imate vi v – pred seboj. Namreč, takrat, ko sem bil prvič povabljen, nisem prišel na vrsto. Od tega je minilo nekaj mesecev. Zato sem to posodobil s tem, da je polletno poročilo vključeno notr v samo predstavitev. In seveda sama primerjava s polletnim poročilom v letu 2004. To pa je seveda nekoliko več in nekoliko bolj nazorno.

Torej, potem o Policijski upravi Ljubljana, o podatkih, ki stoji, najbrž ni potrebno zgubljat besed. To, kar je v modrem, to je Policijska uprava Ljubljana. Največja policijska uprava v Sloveniji. Ki zajema približno 20% celotnega slovenskega ozemlja. Pokrivamo tudi 78 km meje z Republiko Hrvaško. In delamo na štirih mejnih prehodih. Kar se pa tiče problematike na področju kriminalitete, pokrivamo oziroma obravnavamo približno 50% vse slovenske problematike. 50% pa ostalih deset policijskih uprav. Največji delež problematike odpade na Mestno občino Ljubljano. Oziroma to...

GA. DANICA SIMŠIČ

Direktor, jaz se vam vljudno opravičujem, prosim tiste mestne svetnike oziroma svetnice, ki želijo opraviti kakršnekoli pogovore, da jih opravijo izven te dvorane. In, da vam omogočijo nemoteno delo. Izvolite.

G. BRANKO SLAK

Torej, ostale policijske uprave nekje 50%. Največji delež, okoli 70% vse problematike, pa odpade na območje Mestne občine Ljubljana.

Štiriintrideset občin pokrivamo 1378 naselij. To je organigram naše policijske uprave. 7.7.2005 je bilo zaposlenih 1597 delavcev. To je približno 150 več, kot v lanskem letu. Vsa ta številka pa odpade seveda na Shengensko mejo. In zelo majhen delež na Mestno občino Ljubljana oziroma na policijske postaje, s katerimi pokrivamo to območje.

Organigram policijskih postaj, policijskih oddelkov. In seveda policijskih pisarn. ... Območje Mestne občine Ljubljana, v primerjavi s kompletno policijsko upravo. ... To je to območje. Razporeditev policijskih postaj. In statistični podatki, primerjava 2003/2004. In seveda polletje 2004/2005. To se pravi, najnovejši podatki.

Področje kriminalitete. Jaz bi se skoncentriral bolj na najnovejše podatke. Torej, če se strinjate na polletje 2004/2005. Glede števila kaznivih dejanj, je padec v letošnjem polletju. ... 92% je splošne kriminalitete. 8% je gospodarske kriminalitete zaznane in obravnavane v prvem polletju. Najbolj obremenjene policijske postaje oziroma policijski postaji sta – Policijska postaja Ljubljana Center in Ljubljana Moste. Z največjim številom kaznivih dejanj. In seveda tudi obremenjenost z ostalimi varnostnimi problemi je tukaj največja. ...

Glede posameznih kaznivih dejanj. V polletju smo obravnavali 5 umorov. 14 poskusov. Polletje 2005. In 2004 – 8 umorov, 17 poskusov. To je manjša številka v primerjavi s preteklim letom. Potrebno je pa tukaj poudariti, da tukaj gre za vse preiskane umore. In

večinoma oziroma skoraj vsi so se zgodili v družinskem okolju. Se pravi v okolju poznanih storilcev. In žrtve. Tudi ostala kazniva dejanja ne bi prav posebej poudarjal. Tukaj so v padcu, v letošnjem letu. Če bo potrebno, kakšna posebna obrazložitev, v nadaljevanju. Sem pripravljen tudi to povedat.

Glede neopravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami. Tukaj je porast. In tukaj bi mogoče poudaril, da tukaj gre izključno za naše lastne aktivnosti. Tukaj nimamo prijav, temveč je to aktivnost policije, zato je tukaj porast. Je pa seveda potrebno tukaj poudariti, da te številke niso realne. To je vrh ledene gore, kar se tiče problematike drog.

Tukaj bi se ustavil še na kaznivem dejanju rop, roparske tatvine. Tukaj vidite, da je to nekoliko v porastu, v prvem polletju. Glede na to, da smo ves čas zasledovali trend in seveda delali intenzivno na tem, da smo imeli rope, roparske tatvine pod kontrolo oziroma pod nadzorom. In še prav posebej z našimi aktivnostmi smo bdeli nad tem. Ker to je na – nek pokazatelj stanja varnosti. Tukaj je potrebno poudariti, da smo imeli v maju in juniju organizirano skupino, ki je ropala po trgovinah. Če se spomnite, s kijem so obdelali več trgovcev. Ropali v trgovini in povzročili za približno 600 milijonov škode na območju Ljubljane. In približno za 600, 500 milijonov so tudi odnesli blaga. To skupino smo potem tudi prijeli. Tako, da smo jo izročili preiskovalnemu sodniku. Zoper njih je odredil pripor. In trenutno se nahajajo v priporu. In zdajle, v tem trenutku, moram reč, v zadnjih mesecih – teh ropov praktično ni.

Je pa problem glede vseh kaznivih dejanj. Predvsem pa specifika na področju ropov. Predvsem ta, da imamo storilce praviloma z območij izven Mestne občine Ljubljana. Torej, praviloma pridejo to od drugje. S celotnega območja Slovenije. Imamo opravka s storilci iz sosednjih republik. Predvsem Hrvaške. Tako, sosednjih držav. Predvsem Hrvaške. Tako, da te, ti storilci praktično operirajo tukaj in se umaknejo, čim to – izvršijo kaznivo dejanje. Zato je še prav posebej potrebno dat jim – seveda tukaj, s temi policijskimi ukrepi – prvimi nujnimi ukrepi, zasledovat, da se storilci primejo tukaj. Oziroma v Sloveniji. Ker, kasnejše preiskovanje teh kaznivih dejanj, ko so storilci že drugje, izven meja, je praviloma zelo, zelo oteženo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod direktor, da ne bi povzročili meddržavnega incidenta, ne? Ko omenjate Hrvaško, je treba izpostaviti tudi tisto, kar ste sami že omenili. Da je zelo veliko teh skupin tudi iz drugih lokalnih skupnosti naše države.

G. BRANKO SLAK

Seveda, izven Mestne občine Ljubljana. Tukaj so predstavljene nekatere, nekatera druga kazniva dejanja. Tudi pomembna za počutje. Osebnostno počutje varnosti. Tukaj, drzne tatvine. To so predvsem ti Torbičarji. Tako imenovani žeparji in podobno. Kot vidite, smo v prvem polletju zmanjšali število tega. Z intenzivnim delom. Torej, povečali smo število policistov, kriminalistov, na ulicah. In prejeli kar precej teh storilcev. Vendar, žal moram povedat, tukaj gre za – predvsem odvisnike od prepovedanih drog. In tukaj se v bistvu opravlja neko Sizifovo delo, ne? Ampak, kljub vsemu, stanje je na tem področju stabilno.

Glede tatvin osebnih avtomobilov, tukaj vidimo, da je porast. In sicer porast beležimo kar iz leta v leto. Poleg organiziranih skupin, tatov osebnih avtomobilov. Predvsem višjega cenovnega razreda, kar je bilo v preteklih letih še prav posebej izrazito. Ti praviloma pristanejo v sosednjih državah. Na Balkanu. Oziroma na Bližnjem Vzhodu. Imamo v zadnjem času kar veliko opravka z organiziranimi tatovi, ki ukradejo vozilo, predvsem nižjih cenovnih razredov – cenovnega razreda – za dele. Za rezervne dele. Kar nekaj skupin smo odkrili v

zadnjem obdobju. Ko v bistvu v velikih delavnicah oziroma v halah preurejajo posamezne avtomobile oziroma jih razstavljajo in jih potem prodajajo za dela. Tako, da tukaj je pa seveda Ljubljana, kot mesto, najbolj obremenjeno s temi tatvinami v Sloveniji. Največ tatov teh avtomobilov oziroma storilcev kaznivih dejanj tatvin avtomobilov pa je z območja drugih regij. In seveda sosednjih držav. Manj iz Ljubljane.

Tukaj bi opozoril še na – na nekaj drugega, kar nam seveda otežkoča delo. Torej, tatvina ni nič posebnega za – seveda, zakonodaja ne predpisuje tukaj, da bi lahko uporabljali posebne metode in sredstva. Sredstva, - tako, da sledenje je prepovedano brez odredbe preiskovalnega sodnika. Skratka, ničesar ne moremo narediti. Podobno, podobno lahko delamo, kot je to za kurje tatove. Glede organiziranih skupin tatov oziroma storilcev kaznivih dejanj osebnih avtomobilov.

Tukaj, kot vidite, se je zmanjšalo število vlomov v stanovanjske hiše. In to kar precej, v prvem polletju. V stanovanja. Vlomov v – v vozila, je pa nekoliko več. In to pravzaprav, ko preiskujemo in dobimo te storilce, ugotovimo, da pravzaprav gre za predvsem odvisnike od prepovedanih drog. Ko vidijo svojo priložnost v tem, da je v – na vozilu, na sedežih, ali kjer koli drugje – kakršna koli roba. In, za katero menijo, da bi jo lahko pretopili v denar. Oziroma v prepovedano drogo. In, seveda to – to priložnost izrabijo in seveda vlomijo v vozilo.

Mi smo imeli pred dvema letoma približno izjemen – izjemen upad teh kaznivih dejanj. Vlomov v osebna vozila. Predvsem na območju Centra Ljubljane, kjer je tega največ. In tudi v tem primeru je tukaj največ vlomov na območju Centra Ljubljane. In ti storilci so se preselili v – na območje Kliničnega centra. Kjer so kradli iz omaric pacientov. No, kasneje, ko smo skupaj s službami, varnostnimi službami Kliničnega centra te zadeve zajezili, varnostno pokrili, s kamerami, z varnostniki in podobno, se je ponovno val teh storilcev preselil na ulico. In seveda vlamljajo v vozila oziroma izvršujejo drzne tatvine.

No, nekatera kazniva dejanja zoper gospodarstvo. Nič posebnega. Nič pretresljivega. Če boste potem potrebovali kakšen komentar. Številke so nekje v okvirih lanskega oziroma preteklih let. ... To so predstavljeni nekateri kraji ropov. Roparskih tatvin, izsiljevanj.

No, na področju izsiljevanj bi mogoče povedal samo to dejstvo, da se je mogoče veliko pisalo in govorilo o tem – da tega izsiljevanja je izjemno veliko in da pravzaprav smo zelo neaktivno. In, da pravzaprav gre za neke organizirane zadeve. Res je. Ko ugotavljamo in odkrivamo storilce teh izsiljevanj, pogosto – pogosto ugotovimo, da pravzaprav med žrtvijo oziroma oškodovancem in storilcem, je v preteklosti – obstaja neka vzročna povezava. Ali v kakšnem poslu. Ali v – v kakšnih kupoprodajnih odnosih. Kakšnih prepovedanih, ali pa ukradenih cigaret. Alkoholnih pijač, ali česarkoli drugega. Kar je potem vse skupaj prešlo na izsiljevanje. In seveda ti oškodovanci se razumljivo niso – niso upali obrniti na policijo. Ker so točno poznali izsiljevalce. In seveda tudi zakaj jih izsiljujejo. Kje je temelj tega izsiljevanja. No, tega je bilo kar precej. Mi smo zajezili s tem pokrivanjem – pokrivanjem posameznih skupin, ki jih poznamo. Organiziranih skupin. Vendar, žal, nismo uspešni, v kolikor ni sodelovanja oškodovanca. Če oškodovanec ne sodeluje, mi seveda te zadeve ne moremo preprečiti. Oškodovanci pa to običajno sprejememo v tisti zadnji fazi, ko ugotovijo, da jim storilci strežejo po življenju. Njim, ali pa njihovim družinskim članom.

Področje javnega reda in miru na območju ljubljanskih policijskih postaj, moram reč, da je stabilno. Stabilno tako, da tukaj beležimo kar precejšen padec kršitev javnega reda in miru. Celotilegi iz drugih policijskih uprav nam priznavajo, da smo tukaj dejansko korak naprej. In, da gre za izjemno stabilno področje varnosti, na področju javnega reda in miru.

Torej, to so nekatere številke. Gre za – 70% je področje javnega reda in miru. Ostalo so tujci, orožje, droge.

Najpogostejše kršitve javnega reda in miru – prepiranje, vpitje, motenje nočnega miru.. Tukaj vidite je skoraj, ne skoraj, pravzaprav vse je v padcu. Je pa potrebno seveda tukaj pripomniti dejstvo, da tam, kjer imajo probleme in kjer čutijo, da pravzaprav so problemi na področju

javnega reda in miru, ne morejo reč, da je tukaj res stabilno stanje na področju varnosti. Recimo, zadeva Metelkova. Tam imamo zelo pogosto pritožbe. Bližnjih stanovalcev. Zaradi preglasne glasbe, ali vpitja, razgrajanja in podobno. Ampak, na splošno, mi naredimo vse, kar je v naši moči in seveda, kar nam zakon dovoljuje, dopušča v okviru naših pooblastil. To pa so neke podatki, ki jih imamo. Glede na naše ukrepe. In seveda tudi klici na številko 113. Moram reč, da so na tem področju v padanju.

Prometne nezgode. Precejšen padec, glede na leto 2004, prvo polletje. Stanje je približno v okvirih, glede 2003 in 2004 – preteklih let. Takšno je neke stanje prometnih nezgod po policijskih postajah. Vič neke odstopa. In Šiška. To pa so predvsem deli izven Mestne občine Ljubljana. Ki so seveda – spadajo pod druge občine. Žal pa, kot je bilo že uvodoma povedano, iz natančne statistike, za Mestno občino Ljubljana, ne moremo dobiti, ker imamo vso statistiko aplicirano na posamezne policijske enote.

Tukaj so posledice prometnih nezgod. Mrtvi. Je padec v letu 2005 v prvem polletju. 14 lansko leto. 19. Hudo telesno poškodovani – za dva več. Ostalo je pa tudi v padanju.

Najpogostejši vzroki prometnih nezgod so premiki z vozilom. Premiki z vozilom so v bistvu tista točka, kjer je – kjer pride do najhujših posledic. In tistih, kjer pride do najlažjih posledic. Torej, če seveda z vozilom zapelje na nasprotno stran vozišča. Pride do čelnega trčenja. Običajno so tukaj hude poškodbe. Oziroma smrt. Oziroma premiki z vozilom so na parkirnih prostorih, ko pride do manjših, manjše premoženjske škode.

Alkoholiziranost je še vedno velik problem. Ki ga ugotavljamo, zaznavamo vsak dan v prometu. 10% povzročitev prometnih nezgod, v prvem polletju je bilo alkoholiziranih. Tukaj je pa tudi številka poprečja... Prometne nezgode, s smrtnim izidom in s hudimi telesnimi poškodbami.

In to je na koncu – je tisto, kar najbrž vsi poznate. Torej, varnost in kvaliteta življenja v mestu Ljubljana ni tako slaba, kot včasih slišimo. Preberemo. Jaz dobim tudi pogosto od kolegov iz tujine pohvale in zahvale za ugodne varnostne razmere, ki jih sporočijo razni obiskovalci Ljubljane. Ali pa tisti, ki so bili kakor koli oškodovani, žrtve. In bili v postopkih z našo policijo. Tako, da slovimo, na nek način, kot varno mesto. Kot varna država. Varno območje. Seveda, jasno, varnost je lahko tudi zelo relativno. Če pride enkrat v neko osebno sfero. In nekdo, ki je ogrožen, se počuti nevarno in seveda takrat najbrž vsa pomoč policije in tisto, kar pač lahko stori, ni dovolj za to, da bi rešili njegov problem. Na splošno pa, glede na številke, glede na stanje varnosti in glede na vaše občutke, seveda, ne vem... To boste pa vi potem odgovorili oziroma povprašali. Toliko na kratki predstavitvi. Se vam zahvaljujem za pozornost. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Morebiti še podatek, gospod direktor, ki ste ga povedali na Svetu za varnost, danes dopoldne. Napisano je bilo, da veljamo za enega najvarnejših v tako imenovani Vzhodni Evropi. Vi ste pa postregli še z enim drugim podatkom.

G. BRANKO SLAK

.../// nerazumljivo.../// ... tudi v svetovnem merilu. Tako, da to ni zanemarljivo. Je pa po tem spremljanju te lestvice varnosti in kvalitete v zadnjih letih – moram reči, da stalno napredujemo. V primerjavi z letom 2004, smo poskočili za petnajst mest naprej. Tako, da stanje je tukaj, po ocenah seveda te mednarodne organizacije, dokaj dobro. Celo vzpodbudno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa še enkrat. Odpiram razpravo. Preden pa seveda odprem razpravo, pa moram vprašati, glede na to, da ni predsednika Statutarno pravne komisije – sprašujem podpredsednika Statutarno pravne komisije, gospoda Kovačiča, ali želi besedo?

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Kot – kot predstavnik članov Pravne komisije, ne. Sem se pa prijavil za razpravo tukaj, v okviru razprave.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej ima besedo za razpravo gospod Kuščer. Za njim bo razpravljajal gospod Jazbinšek. Izvolite, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Ja, gospodu Slaku je tehle, nekaj mesecev, kar lepo prav prišlo. Ker, če bi se moral prebit skozi statistično primerjavo leta 2003 in 2004, kar smo mi dobili v roke. In takrat poudaril, da nismo dobil v roke tega zadnjega poročila. Čeprav je že tri mesece, od kar je se izteklo prvo polletje. Skratka, če bi moral gospod Slak se prebit skozi statistično primerjavo leta 2003 – 2004, bi nam ne mogel slikat tako lepe slike o varnosti, ki je vedno boljša in vedno boljša. Moral bi nam prikazat stanje, ki je vedno slabše in vedno slabše. Namreč, bolj ali manj v vseh statističnih podatkih, vsekakor pa v prometu, ki je en najbolj ključnih, pa ga policija neopravičeno zanemarja, ker ga ne obvladuje. V prometu je, so bili podatki, primerjava podatkov med letom 2003 in 2004 katastrofalni. Tako v Ljubljani, kot v celotni Sloveniji. In to je gospod Slak zelo elegantno, kakor pač on vedno zna, elegantno zamolčal. Videli pa ste tiste puščice, ki so kazale navzgor, namesto navzdol. Med letoma 2003 in 2004.

Gospod Sodrznik, kolega Sodrznik je že takoj na začetku skušal usmeriti oziroma skušal mogoče preprečiti take pomisleke, kot jih imam jaz. Verjetno tudi zato, ker sem jih že prej kdaj povedal. Namreč, da to, kar smo dobili in kar nam je bilo zdaj predstavljeno, ni nič drugega, kot policijsko poročilo o tem, kako policija vidi in doživlja določene aspekte varnosti v nekem območju, ki ga je podedovala iz časov, ko je bila policija še milica. Na pol vojaška, na pol politična institucija. S sedanjimi mejami pa to, ta uprava, kot nam je dovolj jasno gospod Slak pokazal in povedal, nima kaj dost zveze. Celo tako daleč gre, da nam ne more postreči s statističnimi podatki o MOL-u. Saj to se sprašujem, kakšno vrednost ma tudi to skopo policijsko poročilo, z dodanimi zgodbicami o tem, kaj je kdo in kje so kakšne prepovedane droge – kakšno vrednost ma to lahko na našo občino, če niti ne pokriva naše občine? Dajte se najprej reorganizirati. Dajte najprej narediti sodobno policijo. Potem pa nam postrezite s podatki. Gospod Sodrznik vi pa naredite svojo domačo nalogo. Pa nam priskrbite še kakšne druge podatke. Ne pa se že na začetku celega – cele predstavitve distancirati od tega. To, da bo celotna informacija o varnosti. Zakaj pa jo potem imenujete celotna informacija o varnosti? To je policijsko poročilo. Dajmo to imenovati – skopo, pomanjkljivo, niti ne na MOL omejeno – policijsko poročilo. To je vse, kar to je. Na teh 32 straneh, k sem jih jaz dobil, pa ni bilo notri podatkov za prvo polletje leta 2005 – ne vem zakaj ne? Ne vem zakaj tega nisem mogel dobiti? Če majo vse tako računalniško obdelano? Zakaj moram to zdaj šele slišati? Te razveseljujoče podatke, o tem, kok je varnost boljša? Na teh 32 straneh je sedem strani o organizaciji policije, ki, kot sem že rekel – nima nobene zveze z našo občino. ... In nekaj, nekaj reklamnih strani. Nekaj vmesnih strani. Na koncu, če vse skupaj seštejemo

oziroma odštejemo, je 13 strani z nekimi informacijami. Zelo nepotrebno in tudi dejansko samo kot mašilo. Za kar jih je gospod Slak, kakor zna biti – zna dobro prezentirati stvari – bolj ali manj preskočil. Oziroma zelo hitro šel skozi. So zemljevidki, s trakci – kje je bilo kakšno posilstvo, kje je bil kakšen umor... Dajte no mir. Za koga je to zanimivo? Razen za tistega, ki se mu je to zgodilo? A smo kaj opazili, da mogoče v okolici bivšega Kino Šiška, so bile tri posilstva, ali kaj tazga? Ni res. Opazili smo samo to, da je bolj ali manj stolhastična porazdelitev vseh teh dejanj. Ljubljana je majhna. Teh dejanj ni veliko. Tle ne moremo govoriti o kakšnih koncentracijah okoli te in te točke. Skratka, odveč. Gospod Slak, tratil ste naš čas, s tem, da ste te stvari dali na papirju. In tratili ste naš čas s tem, da ste to dali tamle na prezentaciji. Hvala, da ste šli hitro skozi. Vsaj to. Da nam niste vsake točke posebej povedali. Številke in ulice. To so nepotrebne informacije. To niso bistvene informacije. To niso nobene informacije. Kakšne informacije sploh so tukaj vsebovane? Jaz ne vem. Jaz sem zelo, res – minimalno, za eno stran informacij, statističnih podatkov, ki jih lahko dobimo na spletni strani policije, kadar koli hočemo. Kaj pomeni – Informacija – Premiki z vozilom. Jaz sem prav zastrigel z ušesi, ko sem slišal, da je gospod Slak – omenja premike z vozilom. Ker to je glavni vzrok – če smo čisto natančni je to razlog, ampak ne vzrok. Je to glavni razlog za prometne nezgode. Premiki z vozilom. In potem – jaz sem mislil, da zdaj bom pa zvedel, kaj so to premiki z vozilom. Mislim, da premiki z vozilom so razlog za bolj ali manj čisto vse nezgode. Razen mogoče, če se pešec zaleti v kandelaber. Kaj so torej ti premiki? Slavni premiki z vozilom? Gospod Slak je to razložil? Ni. Kajti, gospod Slak pravi, da premiki z vozilom so vse, od premika na parkirišču, do – pazite to – do vožnje v napačno smer. Ampak, to mam kot ločeno kategorijo. V tem ste dobili – v tej statistični obravnavi, mam ločeno kategorijo – vožnja v napačno smer, kot enega od pomembnih razlogov za nezgode. Kaj je zdaj to? Dvakrat štejemo? Premike z vozilom? In potem še posamezne, dejanske razloge, ki niso samo premiki z vozilom? Ampak so še – vožnja, prehitra vožnja, alkoholizirana vožnja. To so vse premiki z vozilom. Vožnja v napačno smer. Izsiljevanje. To so vse premiki z vozilom. To se pravi – štejemo dvakrat? Ali kako? Mislim, če ne ste pa slabo prezentirali tokrat. Dajte to razložiti, ne? Ali so to kakšni drugi premiki z vozilom? Neki premiki višje sile vozila? Ali kako? ...

To, da policija praviloma, zdaj jaz ne vem, kako bi se stvar iztekla, če bi mel – če bi moral gospod Slak nam to predstaviti junija, kot je bilo predvideno. In ne bi mel teh lepih podatkov za prvo polovico leta 2005? Ampak, mislim, da bi mu uspelo, kajti doslej mu še vedno uspeva, da delo policije prikaže v skrajno rožnati luči. Policija je nad kritiko. Policija dela prvovrstno. Policija skrbi za našo varnost. In je vedno v se v redu. A ste to že opazili? Vedno je vse v redu. Policija ni sposobna kanca samokritike. Ni sposobna reči, zdaj bomo pa nekaj drugač naredili, zato, ker doslej nismo delali dobro. Policija verjame in to že dolga leta, od kar se jaz pogovarjam s policijo, tudi z gospodom Slakom sem se pogovarjal že leta, preden sem tukaj notri sedel – že leta verjame, da je ona tista, ki zmanjšuje število mrtvih. Ker pretežno policija prešteva mrtve pri prometu. To je glavni kriterij za varnost v prometu. Število mrtvih. Menijo, da je policija glavna, odgovorna za zmanjševanje. Stalno zmanjševanje – od leta – tam okol 98. Se zmanjšuje število mrtvih. Vsako leto. In policija je prepričana, da je ona tista, ki je k temu prispevala. Odločilno.

Potem se je pa lani zgodil nenaden skok. Število mrtvih je naraslo. Število poškodovanih je naraslo. Število nezgod je naraslo. Od leta 2003 do leta 2004. Policija ni dala nobene izjave. Kar koli si jih vprašal, so bili tihi. Niso znal povedati, zakaj se je to zgodilo. Kajti, v resnici policija nima treh čistih, zakaj se kar koli zgodi v prometu. Pojma nimajo. Pojma nimajo! Zakaj se je zmanjševalo število mrtvih, število nezgod, število poškodovanih, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kuščer, no...

G. SAMO KUŠČER

Ne...

GA. DANICA SIMŠIČ

Tako vedenje...

G. SAMO KUŠČER

Ne vedo zakaj se je zgodilo...

GA. DANICA SIMŠIČ

... je zelo veliko...

G. SAMO KUŠČER

... kaj tazga...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ampak, vendarle vam ne dovolim...

G. SAMO KUŠČER

...napovedujejo pa sama lepa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Vam ne dovolim, da žalite direktorja Policijske...

G. SAMO KUŠČER

... zmanjšajo število...

GA. DANICA SIMŠIČ

... uprave Ljubljana.

G. SAMO KUŠČER

... mrtvih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Če ne boste razpravljali na

/// nerazumljivo... dva glasova hkrati...

... način, ki je dostojen...

G. SAMO KUŠČER

... v Ljubljani... To enostavno ni res...

GA. DANICA SIMŠIČ

... mestnemu svetniku oziroma mestni svetnici...

G. SAMO KUŠČER

... policija ne zna...

GA. DANICA SIMŠIČ

Vam bom morala vzeti besedo.

G. SAMO KUŠČER

... kakor koli vplivat...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kuščer, še enkrat....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Za svoje besede ste odgovorni sami in prosim, da razpravljate na ustrezen, kulturni način.

G. SAMO KUŠČER

... avtomobile. In enostavno se ne pobijajo več tolk. Zakaj je letos naraslo število mrtvih? Zakaj je letos naraslo število nezgod? Policija enostavno nima odgovora. Ker policija tega ne ve.

Zamerim pa temu poročilu, da se to imenuje Informacija o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, v letu 2004. To najbolj zamerim. Torej, moja glavna zamera ne gre policiji. Policija, kot vsako, recmo podjetje. Ali pa vsaka institucija, želi pozitivno oceniti svoje delo. To načeloma je normalno. Je prav. Ni pa prav, da mi temu sledimo slepo, ne da bi se zavedali, da so okoliščine veliko širše. Da je varnost veliko širši pojem. Ne samo varnost, ki se ne tiče policije. Tudi varnost, ki se tiče policije, je veliko širši pojem, kot pa samo poročilo policije. Zakaj se tega ne lotimo? Janez. Zakaj se tega, če že odbor da pred mestni svet tako informacijo o stanju varnosti? Zakaj ne pogleda malo širše? Jaz ne rečem, da morate narediti ne vem kakšne strokovne študije. Ampak, vsaj malo širše pogledajte.

Jaz mam pred sabo samo dve informaciji. Sicer, žal sta že stari. Ampak, dve informaciji, ki spadata v ta sklop, ki bi jih lahko vključili, če bi bili aktualizirani na – na letošnje leto. In bi mel mejčkn kompletnejšo, mejčkn popolnejšo informacijo o stanju varnosti. Ki ne bi bila zgolj in samo policijsko poročilo. Ena je – in to so naše lastne informacije. To ni nekaj od zunaj. Od nekoga, ki mu ne bi zaupali. To so naše lastne informacije. Informacije, ki jih je pridobila MOL. Eno je bila raziskava, ki je bila narejena leta 2000, ob priložnosti Dneva brez avtomobila. Anketa, ki je zajela pretežno problematiko prometa na ta dan. Blo je pa tudi zanimivo vprašanje – Ali se kot pešec, blo je naslovljeno tako na pešce in na kolesarje – Ali se kot pešec počutite ogroženo ali neogroženo, ali kako drugače. In ali se kot kolesar počutite ogroženo ali kako drugače. Mislim, da je to eminentno varnostno vprašanje. Ali se počutite ogroženo? Mislim, da je to pač tisto, kar – kar varnost zanima. Ne? Odgovor je bil 45% pešcev in 47% kolesarjev se počuti ogroženo. V redu. To je bilo leta 2000. Ampak, mislim, da so to podatki, ki so zanimivi za nas. Jaz ne verjamem, da bi bilo danes kaj bistveno drugačno – da bi bili kaj bistveno drugačni odgovori, če bi enaka vprašanja postavili. Žal se naslednje leto, ne? Ko je bila ta anketa narejena, tudi ob Dnevu brez avtomobila – ta vprašanja niso več pojavila. Zato, ker je bilo zelo veliko vprašanj o tem, ali marate Viko Potočnik in tako naprej. Ker je bilo takrat treba ugotovit, ali še podpiramo županjo, ali ne, ne? Skratka, velika škoda – velika škoda, da smo morali ugotavljat – Ali maramo Viko Potočnik. Namesto tega, da bi vprašali, ali ste ogroženi v prometu, ali ne? Ker smo bili še vedno ogroženi v prometu. Vike Potočnik pa še vedno nismo maral. Se opravičujem – Viko Potočnik smo marali. Druga raziskava je pa bila, je bila pa narejena na – na Visoki policijski šoli. In sicer tud po naročilu MOL-a, da ne bo kdo mislil, da je to spet kakšen akademik se preveč izživljal z – ne? To je bila naročena raziskava, ki – kakor jaz vem, ni bila nikoli predstavljena v tem mestnem svetu. Za kar se mi zdi, da je velika škoda. Ker je izvrstna raziskava. Narejena je bila pa ob priložnosti tega, da bi se morda kdaj institucionalizirala mestna policija v Ljubljani, po zgledu nekaterih res urejenih mest po svetu. Mestna policija. Ločena od državne policije. To je naredil dr. Milan Pagon. Predavatelj na tej – na tej šoli. Samo nekaj. Dva citata bom prebral. Tako, da si lahko predstavljate, kakšna so lahko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo najprej morate vedeti, da Mesto Ljubljana ne more uvesti Mestne policije dokler ni spremenjena državna zakonodaja. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Ne mi prosim skakat v besedo. No. Sodobna razis... Sodobne raziskave s področja policijske dejavnosti, so v zadnjem desetletju pokazale, da policija, takšna, kot je, ni več sposobna zadovoljivo izvajati vseh opravil, ki naj bi jih po pričakovanju prebivalcev opravljala. To je ugotovil predavatelj na Višji policijski šoli, za našo policijo, slovensko policijo. Ampak, dajte vedet, to je državna policija. To ni mestna policija. To je državna policija. To je državna policija, ki je zrasla v obdobju, ko je ščitila politiko. In se od takrat ni spremenila. Ni se reorganizirala. To je še vedno ista miselnost v tej policiji.

In drug citat iz te iste raziskave – Sodobna raziskava med prebivalci Mesta Ljubljane, to je bilo leta 2001 – se pravi, še kar sveže – je potrdila domnevo, da obstaja razkorak v dojemanju tistega, kar je na policijskem področju razumljeno, kot pomembno. Namesto organiziranega in gospodarskega kriminala prebivalci mesta Ljubljane, kot svoje vsakodnevne probleme opredeljujejo nevarnosti v prometu in prevelik hrup. Ter nered v bivalnem okolju. Ne?

In tega se naša državna policija – državna policija, ki naše občine – sploh ne ve kakšna je, ne loteva. Ne loteva. Tega se ne zna lotevat. Prosim, da tega ne sprejmemo v taki obliki. Nikakor ne drugač, kot poročilo policije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja – težko vam rečem hvala lepa. S tem pa ste zaključili svojo razpravo. Naslednji je k besedi... Replika gospod Sodržnik? Replika. Izvolite. Do tri minute.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja. Hvala lepa. Sicer bom zdaj, torej – prisiljen skor mal ponovit tisto, kar sem povedal v uvodu. Pa mogoče me gospod Kuščer ni čisto dobro razumel. Jaz nisem mel nobene domače naloge za opraviti. To je najprej treba povedati, ne? Jaz sem predsednik Odbora za zaščito, reševanje in civilno obrambo Mestnega sveta MOL. Že iz samega naslova je več, kot evidentno, da je tudi delokrog, če tako rečem – pogojno – tega odbora, mnogo ožji od tistega, kar bi rad slišal gospod Kuščer. Lahko rečem, da je bil naš namen vsakič posebej, ko smo ta leta tako poročilo pripravljali ravno ta, da se pač seznanimo s tistim delom delovanja recimo enega sistema v Ljubljani, za katerega mi sicer formalno nismo pristojni. In na katerega tudi formalno vpliva nimamo, ker je državen. In s katerim se sicer v mestnem svetu ne moremo srečati na drugačen način. In sam sem zmeraj vzel to, bi rekel – kot eno primerno priložnost, da tudi kakšno vprašanje postavimo direktorju policije, ki je seveda pripravljen tudi – bi rekel, s svojo prisotnostjo, zagotoviti konkretna in tudi po mojem čisto – korektne odgovore. Lahko ga tudi pokritizira, če je potrebno. Nobenega dvoma ni. Ampak, da bi zdaj pa – bi rekel, a priori – bi pa rekli, da je zdaj vse narobe. In, daje poročilo zgrešeno. Ne vem, da je nek material PIAR – ovske narave in podobno – po mojem izven meje dobrega okusa.

Ko govorimo o – bi rekel, materialu, kot bi ga želeli eventuelno v nekem širšem kontekstu, sem povedal, da imamo en organ v mestu – v mestni občini, ki se mu reče Svet za varnost v Mestni občini Ljubljana. Ta lahko – še posebej zdaj, ko je spremenil svoje ime v – v takšno, kot sem ga citiral – primerna osnova, da se znotraj njega formira tudi interes, da se pripravi podobno poročilo. Vendar samo v nadaljevanju. Mi smo se danes, na tem svetu dogovorili, da bomo razpisali s strani Mestne občine Ljubljana, primerno raziskovalno nalogo, ki bo lahko na vse te dimenzije, vprašanja – tudi odgovorila. Ki bo združila tudi različne študije. In analize, ki so narejene. Od – z vidika uporabe drog, alkohola, cigaret – v osnovnih in srednjih šolah. Do drugih vidikov varnosti, ki smo jim bili pač priča. In ne nazadnje seveda bo en segmentek tudi znotraj – namenjen, recimo zaščiti, reševanju in civilni obrambi. Torej tistemu, kar v mestni upravi je organizirano. In se tu vprašanje oziroma področja tudi prekrivajo v določenih segmentih. In nekaj je še pomembno. Mi moramo za takšne stvari pač tudi predvideti določena sredstva. V proračunu. Za kar ne dvomim, da se bo – da jih bomo našli. In v naslednjem letu zanesljivo lahko pričakujemo širšo obravnavo. Ampak, zdaj samo vztrajati zaradi naslova. Pri tem, da se poročilo bodisi zavrne, ali ne sprejme v kakšni vsebini...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

... nepotrebno. Vsaj upam.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko gospod Kuščer. Minuta.

G. SAMO KUŠČER

Prosim, če pogledate magnetogram. Nikoli nisem rekel, da je poročilo zgrešeno. Pač pa je zgrešen na...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...se bom obesil na ta naslov. Še enkrat. In bom še enkrat ponovil. Ker gospod Sodrznik očitno ni slišal, kaj sem rekel. Ta naslov ni ustrezen. Informacija o zagotavljanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, to pač ni. To je policijsko poročilo o stanju varnosti, kot ga vidi policija na območju xy. Nekem xy občinskem območju – štiriintrideset občinskem območju. To ni MOL. To ni MOL.

Zdaj bi se pa še na eno vašo obesil. Kar ste rekli. To je državna policija, na katero mi nimamo vpliva. Ja, to ste rekli, kakor, da ste ponosni na to. Ja, meni je pa nerodno, da nimamo vpliva na policijo. Dejmo odpret še enkrat razpravo o mestni policiji. Dajmo vendarle mestno policijo skoz spraviti. Dajmo met policijo, na katero bomo mel vpliv.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro, ne vem, ali se hecate, ali ne, gospod Kuščer. Povedala sem vam že... povedala sem vam že, da je to stvar državne zakonodaje. Da je zakon v postopku. Da si Mestna občina Ljubljana in še številne druge lokalne skupnosti prizadevajo, da bi do te rešitve prišlo. Ampak, za enkrat je zakonodaja taka, kakršna je in jo je potrebno spoštovati. Če vas pa moti, da imamo to informacijo na dnevnem redu, sem pa rahlo presenečena. In še enkrat bi rada ponovila, da smo se danes na Svetu za varnost dogovorili, da bomo imeli v prihodnjem letu – da bomo razpisali raziskovalno nalogo, ki ne bo vsebovala samo elementov podatkov policijske uprave. Niti ne samo tistih, ki jih je malo prej navedel gospod Sodrznik. Ampak, tudi širše. S področja sociale, s področja zdravstva, s področja izobraževanja. Skratka, v najširšem pomenu, kako se ljudje v Ljubljani počutijo. In kako doživljajo varnost. Zame pa so vendarle tudi ti podatki, ki jih danes tukaj imamo pomembni.

Besedo za razpravo ima gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljal gospod Kovačič. Prosim.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej o študijah. In o predmetu tele seje. Jaz upam, da ne bo spet ena študija, ki bo nabirala podatke, ki jih pol nihče ne bo znal interpretirat, ne? Ne? Tole, kar mam o mi pred sabo. Najprej iz naslova ali gre za območje Mestne občine Ljubljana. Tisto, kar moti gospoda Kuščerja. Pa tudi vas moti, ne? Županja? Vi ste rekli, to ni poročilo za MOL, ne? To je poročilo za neko regijo, ne? Ne vem čisto dobro, kakšno, ampak neko regijo, ne? Statistično. In tako naprej. Zdaj, seveda, to gradivo je, ne? Najprej moram povedat, da oblikovanje, ne? In kvaliteta oblikovanja presega vsebino tega gradiva. No, da najprej pomagam uredit to gradivo na nivo MOL-a. Če jaz kaj razumem vaše evidence, ne? Ma vsak dogodek in vsaka oseba nek naslov. Če nima naslova je pa geokodiran. To se pravi, ima lokacijo. Če tamle karto

gor pogledamo, ali pa jaz tamle pogledam karto umorov in poskusov umorov v letu 2004 – so gor pike. Če bi ble gor še območja, ne? Četrtnih skupnosti. Bi lahk kar na roko na četrtno skupnost točno te pikce sešteli, pa bi to svojo statistiko naredili. Če bi bile pa občinske meje gor na teh kartah, ne? Ki jih vi imate. Bi pa iz podatkov, namreč, tisti, ki je znal to karto ustvariti, ne? Oprostite – tisti je mel podatek, kje je problem na občino točno. MOL. In kje je podatek na neko drugo občino. Kar se geokodiranja tiče.

Kar se tiče oseb in tako dalje, majo vsi naslov. Majo poštno številko. Pa ja ni problem iz poštne številke, pa iz naselja Ljubljana ugotovit, v kateri občini je to? Temu se reče, po moje, tlele moji kolegi to razumejo – komanda kar v Wordu – Sort se temu reče – Sort. Pol se sam zmenite, ali gre po abecedi, ne? Ali gre po kakšni številki. Tako, da seveda – in pa naredite agregate. Če jih ne znate drugač seštet. Skozi zaporedne številke, ne? Prva, ne? 37 minus 22... pa mate število primerov – če tega ne znate naredit, naredite to ročno. No, ampak to se seveda zelo enostavno da narediti. In jaz sem presenečen, da ta vrhunski oblikovalec, ne? Če ne drug, ki je naredil tole gradivo, tega ne more spraviti na lokacijo točno. Ali pa na lokacijske attribute točno. Na naslov točno. In s tem seveda potem tudi na občino točno. In z veseljem tudi na četrtno skupnost točno. To se pravi, ne? Da najprej to opravimo, ne?

Zdaj, v moj – celostni vtis nad tem gradivom je, ne? Da, seveda, podatke je treba spraviti v red. Na nek način imamo neke podatke. Ne v redu sicer, ampak za regijo, ne? Moram reč, da nisem navdušen nad tem, da bi razpravljaj o tem, kaj se je zadnjega pol leta zgodilo. Iz enostavnega razloga, ker to ni predmet te točke. In drugič, ker pol leta ne šteje, ne? Oprostite, pol leta ne šteje v statistiki. Ja, seveda ne. In drugič. Razprava se je usmerila v leto 2005, namesto v poročilo tisto, ki je.

No, moj celosten vtis, ne? Je, da seveda – kazniva dejanja. Skupaj gledano naraščajo linearno, ne? Hvala lepa, ker ste nam dali časovni – ne vem, od 99 pa do 2004. No in jaz sem številke pogledal in to je lepa linearna rast. Ne? Mislim, da je logična, ne? In, da je ta prava. Pol sem pa pogledal časovno verigo javnega reda in miru. In sem se odločil ugotovit, ne? Da do volitev – to – narašča javni red in mir. Po volitvah 2002 pa pada. No, pol sem pogledal prometne nesreče. In sem ugotovil, da do volitev padajo, po volitvah pa enormno naraščajo. Kakšen ima to vzrok in posledice, zdele ne bi analiziral, ne? Ampak, prosim lepo.

Potem imamo pa poslovne goljufije. Ne boste verjeli. Iz leta 2003 na 2004 je padlo za 75%. Na 25%. To smo nacija, bom rekel, ki nič ne golfa. Nacionalni junak je pa Martin Krpan. Šverc komerc. Ne? A razumete? Jaz zdaj ne vem, ali seveda ti optimistični podatki 2004, ne? Kažejo pravzaprav, da smo se odrekli nacionalnemu junaku. Ali pa smo začeli spuščat podatke? Ne? Začel spuščat podatke, ne? Da bi seveda dobili tako prekrasno sliko. Ne vem. To bo gospod Slak sam pri naslednji zadevi ugotavljal.

No, bil sem pa seveda pozoren pa v okviru gospodarske kriminalitete – zloraba položaja – pa moram reč, da ne vem, ali v gospodarstvu, ali v javni sferi – leta 2003 pet primerov. In v letu 2004 trije primeri. Optimizem velik. In potem sem seveda se odločil, da bom gospodu Slaku nekaj predlagal. Ne? Da bom konstruktiven, kakor se temu reče. Pogledal sem si tole shemo organiziranosti. In sem ugotovil, da mate znotraj oddelka za gospodarsko kriminaliteto, skupino za kriminaliteto javnega sektorja. Ne? Oprostite, kazenske v javnem sektorju so čist drugačne, k v gospodarstvu. Kar pomeni, seveda, da je problem celo filozofije, ne? V gospodarstvu je poslovna goljufija poslovna goljufija. Če pa to poslovno goljufijo naredi nekdo – uradna oseba v javnem sektorju, je pa to praviloma zloraba položaja, ne? Tako, da so kvalifikacije popolnoma druge. In seveda iz tega lahko tudi izhaja. Če mate vi oddelku za gospodarsko kriminaliteto te stvari notr, ne? Da enostavno ne morete dat prave kvalifikacije dejanja. Potem, v istem notr mate skupino za korupcijo. Jaz vas opozarjam, da korupcija je na stiku, na stiku gospodarstva in javnega sektorja. Znotraj gospodarstva ni korupcije. Znotraj. Ne? V nekem smislu, ne? Ni korupcije. To je na stiku. Spet, seveda, reklo bi se – usmerjeno v napačno smer. Jaz mislim, da morate imeti en poseben oddelek za kriminaliteto javnega

sektorja ločeno – od oddelka za gospodarsko kriminaliteto. In potem mate tudi skupino za kriminalne združbe. Ne? Moram reč seveda, da iz vseh teh treh skupin, v vašem poročilu ne opazim nobenega dejanja. Ni podatka. Niti za eno procesirano zadevo ali pa odkrito zadevo. No, torej, kritiziram - prvič – shemo. In drugič kritiziram to, da znotraj teh treh specializiranih skupin, ni podatka o njihovi uspešnosti. Kar – tale zloraba položaja, po mojem v gospodarstvu. Ker jo mate tam v okviru gospodarstva. In to je seveda čisto nekaj drugega, kot zloraba položaja v upravi. Ali pa v državnem zboru, ne? Uradne osebe so od državnega zbora, do dol. Ali pa v pravosodju. Kjer koli. Zloraba položaja. Kjer je položaj seveda na uradni osebi.

Zato seveda, ne vem, če mi boste zdele odgovoril. Koliko so te tri skupine uspešne. Ampak, jaz vam bom dal – eno poizvedbo dajem zdele – javno. In sicer dajem to poizvedbo javno zato, ker sem vas že zadnjič opozoril, da bi rad videl v teh podatkih tudi kriminaliteto belih ovratnikov, ne? Kakor se temu reče. Ali belih narokavnikov, ali kakor se temu reče. Ne? Pa tega ni, ne? Ne? Beli, ne? Ja. No...jaz mam tuki neki, čemur se reče – zloraba položaja, v zadevi Koto. Vi veste, da je šlo v Kotu od leta 2001, ne? Naprej. Za nekaj kazenskih ovadb. Šlo je za interpelacijo napram ministru Kopaču. Šlo je za en kup reči tudi v Državnem zboru. Tudi tu se je to zlorabljal, ko se je reklo – bla je kazenska, pa tisti, ki so to rekli v državnem zboru, niso napisali ovadbe. Kar bi morali. Po zakonu. Temu se reče, kdor opazi pri svojem delovanju nekaj, kar je nezakonitega. Ali uradna oseba so tudi poslanci. Pa tega niso porabili. Porabili so pa za interpelacijo, ki je neobvezna in tako naprej. Takrat je šlo za par milijard. Za par milijard izplačanega denarja Kotu. Ta čas, ko je Koto imel koncesijo. In sicer na podlagi tega, da ni šlo po koncesijski pogodbi, ampak paralelno. Še danes – še danes v Kotu proizvajajo kurivo po pogodbah komercialne narave. In še danes v keš kasirajo sežiganje odpadkov ta istega kuriva. Še danes ne delajo po – še danes delajo po komercialnih pogodbah. Še danes ne delajo po svojih treh uredbah o – o – o – treh uredbah o službi toplotne obdelave in tako naprej. In še danes nezakonito kasirajo v klavnicah reči tam, kjer bi lahko seveda uspešno poslovali. In seveda taka kazenska...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Dovolite, to je vsebinska...

GA. DANICA SIMŠIČ

Sami ste ugotovili, da to ni pristojnost lokalne skupnosti, ampak...

G. MIHA JAZBINŠEK

Kaj ni pristojnost lokalne skupnosti?...

GA. DANICA SIMŠIČ

... je o tem razpravljajal državni zbor in...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne. Ne se šalit gospa županja. Skupina za korupcijo ni nič naredila. No. Tale skupina za kriminaliteto javnega sektorja – ja, saj to vendar paše pod gospoda. Skupina za kriminalne združbe ni nič naredila. Saj to ja pod njega spada. Saj nimamo mi policijske postaje, ki se ji reče – policijske uprave, ki se ji reče – državna policijska uprava. Ostale so pa kuga? Regionalne, ali kuko? Lepo vas prosim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še enkrat vas opozarjam, tako, kot sem gospoda Kuščerja, da za svoje besede odgovarjate sami. In, da ste ravnokar...

G. MIHA JAZBINŠEK

.../// nerazumljivo...- zelo glasno/// ... dejte bit no že tih gospa županja... lepo prosim. Seveda odgovarjam za svoje besede sam.

GA. DANICA SIMŠIČ

... Ljubljana ni storila ničesar. Rekli ste, da policijska uprava Ljubljana, na teh segmentih ni storila ničesar. Kar je...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne, rekel sem, da ni podatka, da bi na teh segmentih kaj naredila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vas dobro slišim.

G. MIHA JAZBINŠEK

No prav! Kaj mi skoz stopate v besedo noter?

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz samo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Z lažnimi trditvami, gospa županja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne. Točne so.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem rekel, da ni podatka za te tri skupine. A je tako? Saj, saj boste mel priložnost. Ne vem zakaj – zakaj mora dat ta podatek in ga ne pozna županja tuki, sred razgovora? ...

... iz dvorane - obnašate...

Kako pa naj se obnašam? Kako pa naj se obnašam? ... Ja... Ja, saj ne morem bit, če – če – bom pa potih, pa vztrajno. Ni – ni podatka.... Če – žž –žž –žž --- a razumete? Ja, pa potih. No, o.k.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, mislim, da se tudi nimate pravice norčevati iz svetnic in svetnikov in vseh, ki so navzoči na tej seji.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vi pa ne mene pozivat na odgovornost...

GA. DANICA SIMŠIČ

Županja...pa...

G. MIHA JAZBINŠEK

... gospa županja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Županja pa ima pravico... poseči...

G. MIHA JAZBINŠEK

Vi pa ne mene pozivat na odgovornost.

GA. DANICA SIMŠIČ

... v razpravo.

G. MIHA JAZBINŠEK

Še enkrat, ne me...

GA. DANICA SIMŠIČ

Spomnila sem vas samo na vašo odgovornost in na to odgovornost vas ponovno spominjam. Hvala.

G. MIHA JAZBINŠEK

Če me na odgovornost pozivate, prosim, da me obtožite. Ja. Naj pove. Kje sem neodgovoren? Prosim, da poveste. V katerih izjavah sem neodgovoren?

GA. DANICA SIMŠIČ

Povedala sem vam tisto, kar sem želela povedati, preberite magnetogram...

G. MIHA JAZBINŠEK

To se v šoli, to se še v osnovni šoli pove učencem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Preberite magnetogram. In hkrati bi vas prosila, da razpravo spravite na tisti ton, ki je dostojen tega zbora, ker...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ton ste vi povzročili...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ker ...

/// dva glasova hkrati – nerazumljivo...///

G. MIHA JAZBINŠEK

To ste vi povzročili z nedostojnimi intervencijami.

GA. DANICA SIMŠIČ

... prisiljena odvzeti vam besedo.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vi ste povzročili z nepreverjenimi intervencijami. Mene zanima seveda pri teh kazenskih ovadbah, ki so bile dane, kakšna je njihova usoda? Ni treba, da mi danes poveste. Boljš – lahko mi danes poveste. To je javna poizvedba za nekaj, kar je pri vas že štiri leta. In za katere sem jaz obveščen, da vaši, rekel bi – kriminalisti – visoko cenijo kvaliteto teh kazenskih ovadb. In mi ne zdele odgovarjat glede kvalitete tega. Povejte mi to, koliko – rekel bi, primerov so v skupini za kriminaliteto javnega sektorja. V skupini za korupcijo. In v skupino za kriminalne združbe pravzaprav procesiral v letih 2003 in 2004. Koliko je bilo zaključkov tuki notr. Kajti, v poglavju – v poglavju Zloraba položaja v gospodarstvu, ste, se vam je zdelo potrebno povedat številke 5 in 3. Ne? Vsako za eno leto. Tako, da se mi zdi, da bi tud na področju javnega sektorja kakšna številka 2 pa 1, bla ravno tako zanimiva. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, vaša razprava je končana. Besedo za razpravo ima gospod Kovačič. Za njim bo razpravljaj gospod Vrbošek. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Hvala lepa za besedo. No, sam bom bistveno krajši od predhodnih razpravljavcev. Bi pa povedal par razmišljanj, ki jih imam. Seveda, ljudje si želijo, da imajo neke dobrine zagotovljene. In, da jim te dobrine zagotavlja država oziroma javna oblast. In ena največjih dobrin, ki si jih ljudje želijo, je tudi varnost. In seveda zaradi tega so ljudje na to področje zelo občutljivi in si nenehno želijo večjo varnost in za to, ne glede na objektivno stanje, ne glede na to, ali je varnost v njihovem kraju večja, ali manjša, kot v sosednjem kraju, ali v drugi državi – si želijo pač v svojem okolju to varnost še povečat. Zato seveda verjetno nikoli ne bomo popolnoma zadovoljni z varnostjo. Ampak, bomo vedno težili, da to raven varnosti še izboljšamo.

Sam ocenjujem poročilo, ne glede na pač različne poglede za dobrodošlo. In v primerjalnem pogledu pač si lahko tako ali drugače vsi, ki pač imamo svoj pogled na to materijo, takšen ali drugačen – ustvarjamo neko sliko. Neko primerjavo. Jaz vem, da je politika do varnosti in politika do policijskega dela v različnih obdobjih različna. Ena vlada pač ima nek – eno prioriteto, druga ima drugačno prioriteto. Jaz sem vedno trdil, da policija, kot izrazito represivna institucija, kljub temu potrebuje močne trende na preventivnem ravnanju. In jaz sem vesel, da je nova vlada pristopila na tem področju en velik korak naprej in je kot pomembno nalogo policije v prihodnje, si zadala bistven poudarek. Veliko večji poudarek na preventivnem delu policije.

Zdaj, če je to poročilo, ki kaže določene pozitivne trende in zmanjšanje kaznivih dejanj, že rezultat tega – te drugačne tendence, drugačne usmeritve vlade, sem s tem zadovoljen. Čeprav seveda to težko dokažem. Mislim, da se bodo pravi rezultati pokazali šele kasneje, kajti tukaj je govora o dolgoročnem, dolgotrajnem procesu, ki pač čez noč ne može – ne more pokazati nekih večjih rezultatov.

Mislim, da je ena, en pomembnih problemov slovenske policije in seveda tudi ljubljanske, glede na to, daje največja policijska uprava tudi ta, da je frekvenca obremenjenosti posameznih policijskih uprav zelo, zelo, zelo različna. Od policijskih uprav, kakršna je na primer Ljubljana. Kjer je ta obremenjenost bistveno večja, kot bi lahko, kot bi morala biti do drugih, kjer je pa ta obremenjenost bistveno nižja. Mislim, da je to stvar, ki bo, kateremu bo treba posvetiti veliko pozornosti in zadevo uravnotežiti tako, da bo tudi ljubljanska policijska uprava – saj mislim, da stvari grejo v to smer, ampak, da bo vendarle prišlo še do večje uskladitve. Da bo potem seveda zaradi tega lahko tudi učinkovitost in storilnost večja. Če bo seveda manjša obremenjenost. In, če bo na enega policista prišlo obvladljivo število primerov, ki jih mora obravnavati.

Zdaj, glede tega preventivnega dela bi omenil še eno stvar oziroma bi tudi vprašal gospoda direktorja Policijske uprave Ljubljana. Namreč, kot pomemben segment tega preventivnega delovanja poznamo policijsko delo v skupnosti. Pač to, ki jo je – ta proces, spet govorim o dolgotrajnem procesu, ki je v tujini zelo uveljavljen, že dolgo časa. Več, kot pri nas. Čeprav se tudi pri nas že nekaj časa s tem ukvarjamo, ampak vendarle – to je proces, do katerega vodi kar precej časa, dela, truda in tako naprej. In ta način policijskega dela v skupnosti in s skupnostjo je tisti, ki bo sigurno naredil na preventivnem segmentu lahko veliko. In tukaj bi jaz vprašal, kako ta segment oziroma ta usmeritev v delo policije, usmeritev policije za delo v skupnosti oziroma z lokalno skupnostjo – kako nas je tak, kako se to delo že kaže – oziroma, kako se bo v prihodnje, ko bo ta proces še bolj zaživel. Ko se bo še bolj intenziviral. Kaj lahko pričakujemo od te – od te usmeritve v – v tak način policijskega dela? Torej, policijsko delo v skupnosti. Tukaj bi želel mogoče še kakšno, kakšen, kakšno dodatno pojasnilo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Kovačič. Replika na vašo razpravo gospod Jazbinšek. Do tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Kar se tiče preventive. Moja razprava prej je bila usmerjena ravno v to, da pokažem, če bi policija leta 2001 delovala preventivno v zadevi Koto – potem ne bi iste prekrški in isti problemi zdele bli še naprej in dnevno na dnevnem redu. Zdaj že kar nove vlade, ki ne mora, ne more od stare vlade grehov popraviti. Policija, seveda, v svojih dejanjih je vedno preventivna. Tu pa ne kot vzgled. Ampak, kot konkreten prvi korak – preventivni, operativni, bi lahko bil. Pa seveda ne vem. Mi boste enkrat povedal, kako se je to izšlo v tej zadevi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, zahvaljujem se gospodu Jazbinšku, ki mi je dal možnost, da vendarle povem še nekaj v zvezi s tem, kar je povedal. Kar sem prej pozabil. Namreč, ravno primer Kotto, pa S.I.B. banka, pa druge zadeve, ki jih tudi tukaj zelo dobro poznamo in tudi posledice vseh teh dejanj – kažejo na to, daje vendarle na tem področju – torej poslovnih goljufij in gospodarskega kriminala. Torej, kriminala belih ovratnikov – še velika, velika rezerva tudi na področju dela policije. Pa ne samo policije, tudi tožilstva in kasneje sodstva. Ampak, vendarle mislim, da je na tem področju potrebno dobiti dodatne resurse. Dodatna finančna sredstva za to, da se policisti, kriminalisti usposobijo. Da pridejo na raven tistega, doseganja tistega znanja, da bi dejansko lahko se tem pojavom, ki so visoko prefinjeni in visoko, bi rekel – z veliko znanja uporabljeni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Da bo možnost tem pojavom učinkovito, učinkovito se zoprstaviti. In te pojave, bodisi v naprej preprečiti. Torej, kot preventivno delo. Bodisi seveda potem, ko je kaznivo dejanje že storjeno, učinkovito to kaznivo dejanje odkrit. In začeti učinkovito zoper storilce teh kaznivih dejanj – učinkovit kazenski pregon. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Vrbošek. Za njim bo razpravljala gospod dr. Čepar. Izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Ja, hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Tudi sam sem član Odbora za zaščito, reševanje in civilno obrambo. In tudi sam sem dal svoj glas, da se to poročilo poda na mestnem svetu. Imam pa

jasno nekatere pripombe na to, pa mi dovolite, da jih navedem. V glavnem bo pa moja razprava v obliki vprašanj. In bom prosil potem direktorja, če mi na to na kratko odgovori.

Predno pa začnem, bi pa rekel, da smo na Svetniškem klubu Nove Slovenije, ko smo ta material obravnaval, predvsem skupno ugotovitev dali. In sicer, da je zelo nevarna ugotovitev, če rečemo, da je Ljubljana najvarnejše mesto z vidika osebne in javne varnosti. Kot je bilo v temu poročilu tuki rečeno. To je neka »Merse human resors consulting« - prvič slišim za te ljudi. Ne vem po kakšnih kriterijih so to ocenili. In dvomim, potem mora biti drugje zelo hudo, če smo mi še zmeri tako dobri, ne? No, posamezna, to se pravi, ne gre se zavajati v tako dikcijo, da smo najvarnejše mesto. Kajti, to nas lahko uspava v določenih postopkih, ki so potrebni kakorkoli, da se jih vpelje.

Glejte in nekatera vprašanja, ki bi jih rad postavil, bi pa prosil. Mesto kar velika sredstva daje v okviru proračuna za restavracijo poškodovanih nepremičnin. To se pravi, da – to se pravi, kako je na temu področju? Kako bi mi zavarovali? Če gremo gor po Cankarjevi cesti, naprej, gor do grada, vemo, da tiste luči dnevno tolčejo. In jih obnavljajo. Skratka, mesto ima ogromno stroškov. Pa ne samo tam. Še kje – in kaj podobnega.

Druga nevarnost, ki jo ocenjujemo v svetniškem klubu, je nevarnost, ki se sedaj pojavlja – to, dobro v drugih krajih toliko bolj. To se pravi ogroženost v šolah. Kaj je z učitelji? Ali si upajo prijavljati določene stvari, ali ne? Kaj je z ravnatelji? Kajti, če to prijavijo, pa si nekako ne upajo. Vsaj jaz imam tak občutek. Je to slaba šola. Ne zna reševati. Da je pa nekaj narobe, je pa dejstvo, da imamo že v večini teh šol neke redarje, varnostnike, ki kontrolirajo prihode, odhode. Pregledujejo otroke in podobno. Zato bi postavil vprašanje, kako je to? Ta varnost po šolah? In pa, kakšno je sodelovanje teh redarjev tudi s temi policijskimi ekipami. Ki so.

In naslednje tudi iz tega podatka, ko smo gledali, je to – registra..., v bistvu statistična obdelava in gre za – registracija posameznih storitev. Manjka nadaljevanje tega. Koliko teh storilcev, teh kaznivih dejanj, je bilo ugotovljenih? Preiskanih in predanih naprej sodniku za prekrške? Kakšna je njihova starost? Kakšna je populacija. In, jasno na koncu me zanimajo tudi ukrepi teh mladostnikov. Oziroma starejših.

Nadalje bi prosil za pojasnilo kakšno je sodelovanje s številko 112? Ne? To se pravi, vemo, kdo so to. Kako se te informacije povezujejo. Kako se obveščajo? In kakšen je način reševanja?

Kar se tiče preventive, smo že slišali. Jaz mislim, da je bistvena – je preventiva. Ki je – ni nujno, da jo ravno ti policaji, ali pa to ozko osebje vrši. Tam je en kompleks vzgojnih pristopov do otrok in pa starejših. Do družin. Da se te stvari skušajo rešiti.

No in moment, če mi dovolite. To je tako, kot v medicini, a veste? Preventiva je zelo kompleksen model, ki ga izvajajo vse ekipe v – praktično vsi delajo na temu. In ne samo posamezniki, kot bi lahko sklepali iz tega. In to – preventiva mora biti dolgoročna, ne? Nikoli se samo z enim posegom, ali pa z neko informacijo ne rešujejo problemi. Dolgoročna vzgoja ima šele potem rezultat.

No in ker bi radi na primer ravno to, da se statistično, rekel bi – točno opredeli – kje, na katerem področju so mogoče te centri – bi naša skupina predlagala, da se sklep – da se sklep, ki ga predlaga gospa županja, to je drugi – in sicer – dopolni v tem smislu, da se, naj bi se tako glasilo:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana predlaga ministru za notranje zadeve, da uvede posebno statistično obravnavo stanja varnosti za območje Mestne občine Ljubljana. Tudi po četrtnih skupnostih, v okviru Policijske uprave Ljubljana. S tem bomo veliko lažje po naši strukturi ureditve mesta Ljubljane sodelovali, angažirali večji sloj ljudi po četrtnih svetih. Tako, da bi bolj uspešno delovali.

Še enkrat pa ponavljam, da je zelo nevarna ugotovitev, da je dobro. Da je vse v redu in podobno. Te pa se bojmo. Kajti, nikoli ni dobro. Treba je napredovati v temu, če stojimo na mestu, v bistvu nazadujemo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. Te vaše besede, da se nikoli ne sme reči, da je nekaj v redu, bo verjetno potem komentiral tudi direktor Policijske uprave Ljubljana. Čeprav, sama sem nasprotnega mnenja. Mislim, da je tudi prav, da kdaj povemo, da je kakšna stvar v redu, če je v redu. Tole, ta vaš predlog bom pa seveda preučila in po možnosti ga vključila v tisti predlog sklepa, ki sem ga že sama predlagala.

Zdaj pa ima besedo za razpravo dr. Čepar. Izvolite dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja. Se slišimo? Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Lep pozdrav. Gospod direktor, gospod Sodrznik, hvala za predstavitev. Vsaka informacija nekaj pove, nekaj obogati in nas – nam pomaga, da nekaj naredimo za skupno dobro.

Torej, Informacija o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, je seveda lahko narejena s stališča izvajalca. Lahko pa tudi s stališča uporabnika. Verjetno izvajalec ne more iz svoje kože in naredi to iz stališča izvajalca. Sam bom, kot predstavnik občanov in mestni svetnik, skušal dati nekaj pripomb s stališča uporabnika. Občana. Kako občani to doživljamo. Kako doživljamo smer razvoja na tem področju? To so seveda enostavne stvari iz vsakdanjega življenja. Ko sem vodil v prve razrede prve, od svojih petih otrok, so nas opozarjali na nevarnosti na cesti. Učitelji so nas opozarjali na to. In takrat smo delali peticije in predloge, da bi tu, na poti, recimo v šolo, naredili prehod za pešce. Ali utripajočo luč. Ali kakšen prometni znak, ki bi zagotavljal otrokom večjo varnost. Smo pisali vloge. Nekaj uspešno. V glavnem – dolgoročno uspešno.

Ko je prišel v šolo, je bil otrok varen. V šolskem dvorišču. In v razredu. Dobrih deset let pozneje, konkreten primer govorim – so otroka v osmem razredu obstopili učenci. Vsi so bili pravzaprav učenci, dva sta prišla od zunaj. Velikana. Eden je otroka držal. Drugi ga je tepel. Učitelji so bili nemočni. In tudi na intervencijo staršev, ki so povedali, kaj se je, kako se je to dogajalo – so ugotovili, da oni ne morejo nič narediti. In, da še bolje, da to, da nič ne naredimo, ker bo stvar še slabša. In bo še kdo drug jih dobil, ali še kaj hujšega. Še pet let pozneje – ampak, o tem pa, kar govorim, je gotovo dvajset let. Še pet let pozneje so vse srednje šole imele varnostnika, ki me je spustil, ali pa ni spustil na roditeljski sestanek. In ga imajo še. Trend – ne vem. Ocenite sami. Pred tridesetimi leti so bila vhodna vrata našega bloka vedno odklenjena. Sploh nismo vedeli, ali imajo ključavnico, ali ne. Sedaj imamo vsi, v skladu z nasveti policije, ki seveda visijo na vratih bloka – in na oglasni deski – zelo, zelo utrjena vhodna vrata v svoje stanovanje. In vhodna vrata v blok so pa prava utrdba, z različnimi varnostnimi zadevami. Te varnostne zadeve se na vsakih štirinajst dni nekako čudno pokvarijo. Neki jeziček se odlomi. Ali se odvije. Ali kaj podobnega. In vrata se, na presenečenje vseh – in strah vseh – ne več zapirajo. In potem to spet popravimo. Ampak, občutek je – občutek ogroženosti. To ni občutek varnosti. Policija pa pusti, pa lepo nalepi, kako naj se varnostno, seveda, obnašamo. Mi se obnašamo v skladu s tem.

Torej, spet ne bi mogel reč, da je tukaj kakšen trend, dolgoročni trend, k večjemu občutku varnosti. Ne počutimo se vedno bolj, ampak vedno manj varne. Tudi, če bi spraševal recimo, ko gredo ljudje v mesto – ponoči in tako naprej. Torej, vedno manj se počutijo varne. Tudi, ko se odpravljajo, pa tudi, ko se odpravljajo z otroki na javne površine. Bom to zadevo, ki mi je bolj pri srcu. In mi tudi več znancev, ker me poznajo, za kaj se zavzemam. Se več znancev name obrača. In bom zato nekoliko bolj. Jo bom nekoliko bolj osvetlil. Najprej z nekaj pogledi. Potem pa z nekaj statistikami, do katerih sem se sam – sam prišel. To gotovo niso policijske statistike. To so zdravstvene statistike. Ki jih nisem pričakoval v tem poročilu.

Vendar pa poročilo – vendar pa prispevajo k temu, kako vidimo varnost v Mestni občini Ljubljana.

Pred nedavnim je bila v Portorožu državna proslava ob pri – ob ponovni priključitvi Primorske. Ko sem prišel zvečer nekaj po 12 uri zvečer, po 24.00 uri domov, sem šel iz garaže proti svojemu bloku. Med bloki, v temi, pod – pod drevesi, tam je tudi neko grmovje. Kar na enkrat skoči name – proti meni ena ogromna gmota – črna. In direktno name. Ampak, nič – lahko, da bi... /// nerazumljivo...///... jaz se čisto nič ne spoznam na pse. In lahko bi mi na mojem, če bi imel nekoč slabš srce. Bi lahko na mojem nagrobnem spomeniku pisalo, da je to zato, ker ni poznal Novofondlanca. Ampak, zadeva je ta, da je bila ta ogromna zverina, ki tehta dvakrat več, kot jaz – brez nagobčnika in brez kakršnega koli spremljevalca. Torej, to je bila ena zadeva. Jaz – da vam preberem eno pismo. Oziroma, ne – bom en drug dogodek. Z desetletnim sinom sva vzela tekaške smuči in se odpravila na Pot spominov. Po lepo urejeni progi sem tekkel spredaj. Sin pa je nekoliko zaostal. Zaslišim strašen hrup, divje pasje lajanje in obupno otroško vpitje, ter jok. Stopim za nekaj dreves nazaj, po Poti spominov. In vidim krdelo štirih ali petih psov, brez nagobčnikov, ki se zaganjajo proti otroku. Vsaj dva sta bila težja od njega. Z razdalje pol metra so divje lajajo – divje lajali na otroka in kazali ostre zobe. Otrok leži v snegu, se skuša pobrati. In v hudem strahu presunljivo vpije. In se obrača s smučmi proti najbližjemu gobcu, da ne bi imel najbližnjega gobca za vratom. Presunljivo vpije, seveda nastaja hud hrup. Kmalu se pojavita lastnika dveh psov. Vsa ogorčena nad hrupom, ki ga vzganja otrok. In seveda nad mano, ki ne znam vzgojiti otroka tako, da bi imel rad živali. Tisti dan sva na Poti spominov s sinom preštela pse in predšolske otroke. In ugotovila, da je razmerje 10:1 za pse.

Kot prebivalec Male vasi na Ježici, meščan mesta Ljubljane, bi rad opozoril, pa ne bom bral vsega, ampak le – psi, pa ne samo na ulicah, tudi po pločnikih, zelenicah in dvoriščih. Pasji iztrebki. Na dvorišču pred hišo. Nikjer ni pospravljen in tako naprej. Da ne ponavljam. Tuki imam tudi slike. Mi je poslal fotografije občan z drugega konca mesta. Si boste lahko ogledali. Dobro.

Potem, tukaj – na ta način se obračam na vas, morda pa se bo kak problem le rešil. Živimo na vzhodni strani Dunajske ceste. Smo vsi Malovaščani in del Ježienčanov. Bi radi prečkali cesto v bližini Florjančevega hrama, kjer vsi trije – lepo označen prehod za pešce. Vendar pa vsakokrat – prečkanje je pravi hazard. Šola je – same jih ne upamo pustiti na cesto. Omenjeni prehod je pod klancem. In tako naprej. Dobro. To so pač posamične zgodbe, ki kažejo, kaj ljudje doživljajo kot varnost ali nevarnost.

V – zdaj pa nekoliko podatkov, ki kažejo statistično, koliko je to resno, ali ni resno. Vzel sem seveda zdravstvene statistike. In tam je na primer, to kar sem zdaj načel – srečanje s psom, je opisano pod šifro – bog var, da bi imenovali psa, ne? Kajti pes je zaščitena zadeva in – torej, to je tabu. On je namenjen za tretjega družinskega člana. Ali pa drugega, zato nič slabega o njem. Lahko govorite slabo o očetu, o materi, o otrocih. Ampak, o psu pa ne. Še tožit ga ne morete – psa. Ne? Gospod Jazbinšek. Nič ne pomaga. Torej, mogoče je to zato tako. No, torej, psi niso omenjeni v teh statistikah. Ugriz. Ampak je to srečanje – ne, izpostavljanje živim mehaničnim silam. No, in če pogledate pod to šifro, dobite umrli z živimi mehaničnimi silami – umrli, umrli. Ja, to je 98 leta – 4, 99 – 5, 02, 012, 023 – ampak, tukaj – to so vse žive mehanične sile, ki so tudi druge. Niso samo psi, ne? Zato o tem ne bom razpravljal. Ker nisem pridobil podatkov, koliko je psov. Koliko je ugrizov psov.

Zdaj pa gremo na...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ali...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Potem so pa sprejemi v bolnišnico.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ali govorite o določbah in pravilih, ki jih določa lokalna skupnost? Ali kdo drug?

G. DR. DRAGO ČEPAR

Jaz govorim o stanju za področje, ki ga obravnava današnje poročilo. V povezavi s stanjem varnosti v Mestni občini Ljubljana.

Torej, sedaj pa nekaj statistik. Vsi – potem imamo še dva – statistike za dve – dogodkov. Kot sem rekel – so umrli. Sprejemi v bolnišnico. In obiski v ambulantah. Pri sprejemih v bolnišnico smo lahko že nekoliko bolj konkretni. Tukaj je recimo, pri sprejemih v bolnišnico, - srečanje z živo mehanično silo, ne? Srečanje z živo mehanično silo, je 98. leta 1100. 99 – 1000. 2000 - nekaj več, kot 1000. 2001 – nekaj manj, kot 1000. 2002 – nekaj manj, kot 1000. Tukaj smo si pridobili podatek tudi za leto 2004 – in sicer so tukaj – je tukaj 8 srečanj - 8 ljudi je bilo hospitaliziranih zaradi srečanja s psom. Ampak, zadeva je pa nekoliko bolj zanimiva, če pogledamo obisk ambulant. Obisk ambulant imamo pa – zaradi srečanja z živo mehanično silo, ne? Imamo v letu 2002 – 32 000 obiskov ambulant. Zdaj, jaz nisem tega uspel še razčleniti na katera živa sila so psi. Ampak, dobil sem podatek za leto 2004. Za leto 2004 – je v tej številki 5500 srečanj s psi. Torej, hočem povedati, daje tukaj en občutek in tudi dejansko izkazano, da je to ena velika nevarnost za človeka, če je tukaj številka 5500. Da to nekaj je. Torej, sam poznam dosti otrok, ki imajo brazgotine. Poznam dosti deklet, ki sem jih poznal kot otroke in imajo sedaj, kot dekleta brazgotine. Zaradi srečanja s to živo silo. Torej, 5500 je bilo registriranih obiskov ambulate zaradi tega. Ampak, o tem se ne govori. Ne sme se govoriti. Ne.

Torej, zdaj, jaz seveda, moj namen ni bil niti kritizirati poročilo, niti kaj drugega takega zlo hudega. Ampak, opozoriti na nekatere probleme, ki jih pri obravnavanju varnosti nikjer ne zasledimo. Vendar pa mol...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...varnosti. In tudi dejansko so zelo pomembni, če jih gledamo v številkah. In, če bi to preračunali v kakšne druge zadeve. Recimo, teh 5500 ambulantnih srečanj, šivanje in tako naprej. Če bi jih preračunali v kakšen denar, ali pa v kakšne duševne bolečine. Torej, gre za sporočilo mestni upravi in koaliciji, da nekaj naredi. Jaz se strinjam, da današnje poročilo je – pač poročilo, kakršno je. Imamo pa ob tem priložnost, da opozorimo, česa mestna uprava še ni naredila. Vemo, da se povsod drugod neki projekti, ki se imenujejo Save community in tako naprej - zanima me pa prav posebej in prosim za odgovor – pa ne gospoda – pa ne gospoda, ki je podal policijsko poročilo.

Ampak, zahtevam odgovor od predstavnika mestne uprave – kako se bo Ljubljana soočila s problemom psov na javnih površinah. To je nekaj neverjetnega. Jaz sem bil včeraj na Katerini. In tam lepo piše. To je druga občina, seveda. To je druga občina. In piše – to na deželi, veste. To na deželi. To ni sredi mesta, kjer se to tako pozna. Ampak, tam lepo piše – Počistite za sabo lastniki psov in pse na vrvice. In nisem videl od Sv. Jakoba, do Katarine in tam okrog, k smo hodili – enega prosto letečega psa. In tudi nisem videl enega iztrebka

pasjega. Ampak, tam piše lepo. Podpisano od mestne – od Občine Medvode – kjer ta občina je. Lepo, vidno opozorilo. Zanima me. Ljubljana, ki je tolikokrat večja, kot Medvode, koliko boste našteali takih opozoril. Koliko boste našteali recimo kazni mestnih inšpektorjev? Jaz sem v preteklih letih obilo vprašanj postavil – kako je s tem. In odgovori mestne uprave so bili – da je to vse urejeno. Da so odloki. Samo, da jih je treba spoštovati. Zdaj pa ne vem, ali bomo iskali dobro voljo - recimo, da bo nekdo prostovoljno in z veseljem lahko – lahko spoštoval odlok, ki mu nekaj nalaga? Ali pa bi mestna občina se le k temu nekoliko bolj, bi rekel – bolj – bi se bolj posvetila tej zadevi. No in ko sem bil na Katarini, tam sem videl kar ene par družin. Velikih družin, z velikim številom otrok, ki so se brezskrbno igrali, brez da bi se bali kakšnega takega srečanja, ki sem jih sedaj opisal.

Torej, moje vprašanje je – kako se bo mestna uprava odločila, da naredi. Bil sem pred nedavnim v Bratislavi. Tam so tudi napisi. In že napisi pomagajo. So pa tudi drugi projekti. Zato bom jaz vprašal – kakšen načrt, kakšno strategijo imate na tem področju? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Vaša razprava je izčrpana. Besedo ima gospod Jarc. Za njim je k razpravi prijavljen še gospod Cizelj. Izvolite gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Spoštovane svetnice, svetniki, županja. Bi najprej pohvalil poročilo v delu, da je ga načelnik oziroma direktor policijske uprave dopolnil s podatki za letošnje prvo polletje. V primerjavi s podatki za prejšnje polletje. Kar se pa tiče samega poročila oziroma informacije, bi pa rajši imel pred seboj poročilo oziroma analizo o stanju varnosti. Kar se informacije tiče, je mogoče, bi rekel, zadost podatkov. Vendar pa je kritika, glede na to, da imamo tukaj podatke za celotno policijsko upravo. Ki je mnogo večja od Mestne občine Ljubljana. Bi si dandanes v dobi računalništva, z malo truda, policijska uprava – lahko nam dala podatke za področje Mestne občine Ljubljana. In bi lahko primerjali to stanje v – v letih. V nekaterih segmentih so ta – so ti podatki dani. Predvsem, ko govori o – podatkih s policijske postaje Center, občine oziroma Vič – Rudnik in tako naprej. Ko govori o – se pravi o bivših, prejšnjih območjih – prejšnjih občin, ki so bile bistveno večje, kot pa je zdaj. Kot so zdaj meje Mestne občine Ljubljana, - vsekakor bi bil zelo dobrodošel podatek o raziskanosti posameznih kaznivih dejanj, ki ga pogrešam. To bi bil pravzaprav zelo важен in pomemben pokazatelj, ki bi v neki meri povedal oziroma z določenimi primerjavami lahko odgovoril na to – kje so problemi. Ali varnost pada, ali narašča. Ali je premalo policistov. Ali so preslabo opremljeni in tako naprej. Torej, ta podatek bi bil verjetno zelo pomemben. Raziskanost kaznivih dejanj.

Mislil pa, da bi tudi en, en podatek v tem poročilu bil, bi rekel, tudi pomemben. Namreč, seveda tukaj ne gre za kaznivo dejanje v ožjem policijsko sodnem smislu besede. Namreč, število samomorov, ne? V Sloveniji 600 na leto. Nas uvršča med prve tri oziroma štiri države v svetu, glede na 100 000 prebivalcev. Vem, da policija je pri vsakem samomoru. Posebej še zato, ker se dandanes veliko umorov skuša mimikrirati s samomorom. Namreč, število samomorov je pravzaprav zelo pomemben podatek o varnosti oziroma ne varnosti neke družbe. Ne da bi se spuščali zdaj v sociološke, kulturološke in druge vzroke za ta pojav. Vem, da je bilo nekaj časa v kroniki podatek o tedenskih teh žalostnih primerih. Vendar pa, kljub temu mislim, da je to tudi en podatek, ki kaže na varnost oziroma ne varnost oziroma splošno stanje v družbi. Da ne rečem stanje duha v družbi. Seveda so samomori povezani z marsičem. S kaznivimi dejanji zoper gospodarstvo, telo in tako naprej in tako naprej. Da ne naštevam. Bi nas zadeva zanesla predaleč.

Potem pa bi za konec samo še povedal to, da pač nisem bil tako nazoren. Oziroma še prej. Razumem jezo, sveto jezo gospoda Jazbinška, ne? Popolnoma razumem. Ker pač ugotavljam tukaj, na ne vem kateri strani, ko poroča policijska uprava o izstopajočih kaznivih dejanjih zoper gospodarstvo, ne? Podatek o poslovnih goljufijah za leto 2003 – 20 primerov. 2004 – 242. Torej, za samo informacijo podatek verjetno dovolj. Vendar, pa so tuki verjetno nekateri takšni ali drugačni razlogi. In, jaz sem samo vesel, če je bilo dejansko samo toliko odkritih poslovnih goljufij. Kar se pa tiče zlorab položaja in pravic, ne? Pri katerih se je prvič gospod Jazbinšek precej razburjal – bom rekel, popolnoma razumem njegov gnev. Pač govori se tukaj, da je bilo, da so bili trije primeri zlorabe položaja ali pravic v letu 2004. In njegov gnev razumem še toliko bolj, ker je – mislim, da sam vložil več ovadb zaradi – zaradi zlorabe položaja, pravic, upravljanja v javno gospodarskih službah. Oziroma javnih podjetjih. Tako, da moram reči, da je pravzaprav – zgleda gospod Jazbinšek podal več sumov kaznivih dejanj zaradi zlorabe pravic, kot jih je pa to storila policija.

Kar se pa tiče nazornosti, ki jo je zelo lepo izrazil gospod Čepar. Pa bi jaz povedal tudi samo še en primer. Ker vem, da so letele kritike na odprti sceni, s strani županje, na posamezne razpravljalce, da razpravljajo o zadevah, ki bi jih morala urejat država. Bom pa ponovil, bom pa tud jaz povedal en primer, za katerega pa prav gotovo nima nič policijska uprava oziroma izključno občina.

V lanski oziroma predlanski zimi, sem bil priča nesreči, ki se je zgodila pravzaprav zaradi malomarnosti občine. Zgodila se je še ena, katere pa nisem bil priča. Torej, na grajskem griču, ob izteku hribine ob ustju Ceste Slovenskih kmečkih uporov oziroma Ceste na grad, je seveda bilo in je in verjetno tudi bo priljubljeno sankališče za okoliško mladino. Otroke. Ker gre za neposreden stik prometne in parkovne površine, so tam ob izteku te hribine kovinski količki, ki naj bi poleti torej preprečevali avtomobilistom, da parkirajo na – na tej zelenici, ob izteku tega klanca. Namreč, tukaj se je v tej zimi lansko leto zgodil primer, da je en dečko pravzaprav zajahal ta količek in si zdrobil medenico. In sem bil priča tistemu groznemu vpitju, zaradi bolečin, seveda. Ne bom zdaj opisoval, kaj se je še zgodilo. Poleg tega se je tudi en teden prej zgodila podobna nesreča. Takih površin je v Ljubljani veliko. Poznam primere drugih mest – Salzburgu – povsod tam, koder pride do takih stikov prometnih – parkovnih rekreacijskih površin. Mestna uprava, ne glede na to, ali je sneg, ali ga ni snega – pred sezono postavi balez mrve, balez sena – balez slame, da se kaj takega ne bi zgodilo. Jaz moram reči, da sem dal pobudo, da se ne bi to storilo. Mislim, da je bilo to – ne vem, za časa županja, županovanja Potočnikove, enkrat za časa Simšičeve. Dobil sem obakrat odgovor, da gre za parkovne površine. In, da je to sankanje prepovedano. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Cizelj, razprava.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Super. Lep pozdrav vsem. Bom bolj kratek, ker je bilo že kar nekaj stvari rečenih. Najprej, naj na začetku rečem, da nekako razumem vso to jezo, ki je bila na začetku teh razprav tukaj dana. Moram reči, da tematika, ki jo obravnavamo zdaj, je takšna tema. Se pravi varnost je zelo občutljiva tema. In jaz verjamem, da so, ali pa da smo ljudje zelo občutljivi, ne? In je prav, da se o tej tematiki razglablja.

Po drugi strani pa moram reči, da sem pa tudi prepričan, da vsekakor pa ne morem nekako sprejeti tega, da bi pa vladalo neko obsedno stanje. Moram reči, da je policija v nekaterih primerih naredila dost dobrih stvari. Bili so nekateri dnevni primeri, kar pa jasno, ne opravičuje dejstva, da ne bi moglo biti še bolje. Lahko je še vedno bolje. Mislim, da tudi sam

gospod direktor se zaveda, da se da še veliko naredit. In prepričan sem, da je bilo na tej tematiki tudi veliko narejenega.

Mejčkn sem poslušal razprave in moram reči, da precej teh stvari, nekako sem se čisto tako vprašal – na koliko lahko mi, kot občina, čisto neposredno vplivamo? Na veliko pravzaprav ne, ne? Ker so tuki še druge stvari. Ena izmed teh stvari, na katero lahko vsekakor vplivamo, je mislim, da tudi gospod Jarc tud zdele povedal – predvsem moram reč, da vidim tukaj, kot občina, da lahko največ naredimo predvsem na področju prometa, bom rekel. Varnosti in tako naprej. Največ mam tukajle pomislekov – varnosti otrok. Se pravi šole, otroci, pešci, kolesarji in tako naprej. Jaz sicer spadam, moram mejčkn samokritike, ne? Ne spadam med ravno tiste, ki bi cele dneve kolesarili, ali pa kakor koli. Ampak vseeno. – Mislim pa, da spadam med voznike, ki smo bolj strpni in nekako smo ljubeznivi tudi do drugih, ki so nekako bolj ranljivi v tem prometu. Namreč, dnevno smo lahko priča nekulturi ljudi in tako naprej. In bom rekel objestnosti. Izopstavljeni so kolesarji, pešci in tako naprej. Tako, da jaz mislim, da na tem področju lahko veliko naredimo – tudi sami lahko dost naredimo, ne? To se pravi s samimi vrednotami, šolami in tako naprej. Blo je neki primerjav tud, kar se tiče šol in tako – podobnih stvari. Glejte, na veliko teh stvari jasno policija takoj na začetku ne more vplivati. Žal. Tuki lahko šole same velik naredijo. Pa starši lahko velik naredijo. Družba, kot taka. Tuki mejčkn trčmo tud na nekakšen konflikt. Ravno zadnjič sem bil – mislim, da nekaj časa je že sicer nazaj. Je bilo tud v časopisu. Da je pač policija nekoga mejčkn bolj močno prijela, ali pa malo bolj avtoritativno in tako naprej. Glejte, po eni strani pravimo, da je premal učinkovita, po drugi strani, če se človeka mejčkn bolj prime in tako naprej – bom rekel – je zopet ogenj v strehi. Tako, da tuki moramo najdt eno pravo mero.

Je pa ena stvar, ki pa mislim, da ni bila tolk izpostavljena, pa prepričan sem, da bo gospod direktor tudi kaj več rekel o tej stvari. To pa je – predvsem nekako navzkrižje z samo zakonodajo. Namreč, policija ma tuki velik problem, ker upravlja, saj to je bilo tud nekaj debate na odboru, katerega sem tud član – sem tud sam. S samim pravosodjem. Namreč, policija, opravi zdaj, če se ne motim – mislim, da mi bo gospod direktor – popravil, dve tretjini papirnih teh delov, ne? Oziroma vsaj veliko večino teh – papirologije, ne? In mislim, da bi bilo bolj, da bi jo nekdo drug opravil. Kot sami policaji na policijskih postajah. In, da policaj pač bolj sodi na ulico, kot pa za mizo, s svinčnikom in papirjem. Saj govorimo o tej, uniformirani policiji.

Tako, da jaz mislim, da tukaj v osnovi lahko tud ljudje precej sami naredimo. Občina, kot taka. Da poskrbi za samo infrastrukturo. Se pravi – osebno, varnost pred šolami. Prepričan sem, da ta naloga, ki si jo je zadal ta svet, kakor sem seznanjen danes, da bo dobro opravila svoje delo. In, da nekako gremo naprej s tem, da se ne pusti policiji, jasno, tudi, da bi nekako zaspala na teh delih. Da se nadaljuje z dobrim delom. Še boljšim delom. In, mislim, da pa, tudi kar se tiče te zakonodaje in tako naprej – vlada v tem mandatu bo opravila dobro delo. Prepričan sem, da bodo nekatere spremembe, ki so nujno potrebne – kar bo omogočilo bolj kvalitetno, bolj učinkovito delo. In jasno, posledično iz tega, večjo varnost za vse nas.

Glejte, prepričan sem, da samo eno kaznivo dejanje, če bi bili mi danes tukaj priča. Mejčkn banalen primer, ampak mogoče – samo eno kaznivo dejanje je že preveč, ne? Vsako kaznivo dejanje je odveč. Je preveč. In jasno, za številke, za katere smo bili danes priča tukaj, so visoke, jasno. Ampak, tako, kot sem rekel. Ni pa vedno za vse pač kriva policija. Tud sami lahko veliko naredimo za te stvari. Za lastno varnost in tako naprej. Tako, da verjamem, da bodo tuki še, ko bomo naslednjič obravnaval in tako naprej – poročilo – še vidne nekatere spremembe. Na boljše, jaz verjamem. In tud upam. V osnovi se pa vse začne v krogu ljudi, ne? Jasno. Se pravi šola, občina, kot taka lahko za varnost poskrbi. Tako, da toliko o tem. Moram pa reč, da razumem jezo, ki je bila stresena na tem področju. Je pa eno vprašanje, ki se mi iz tega poraja. Mogoče – in prepričan sem, da opravičeno pogrešam. Namreč, danes smo bili priča samo policijskemu poročilu. Nekako pa me skrbi tudi oziroma pogrešam

poročilo recimo gasilskih služb. In pa recimo civilne zaščite. V primeru naravnih nesreč. Kako je Ljubljana na to pripravljena. Priča smo bili zdale velikim naravnim katastrofam. Ljubljana je znano potresno žarišče. Ne vem, kako je pripravljena. Sploh staro jedro. Se pravi Center mesta in tako naprej. Tud takole poročilo, ki je zelo pomembno, bi veljalo dat na to točko. In tud, da bi iz tega naslova slišali nekaj več. Ker mislim, da bi pa še dodatno popolnilo kvaliteto tega poročila. In bi na ta način dobili še več podatkov, ki pa mislim, da so bili v veliki meri dani s strani gospoda direktorja. In pa ostale stvari, jaz verjamem, da bodo odgovorjene. Tako, da – jaz, samo tolk bi vprašal – kaj bomo, kdaj, nekako seznanjeni s poročilom – bodisi gasilske službe in pa vseh pristojnosti, ki so pristojne za ukrepanje v primeru naravnih nesreč. Kar tud spada pod varnost, kot tako. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

To boste dobil odgovor – ta trenutek ga ne znam. Repliko, kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala. Ja, to je prav gotovo, da na velik stvari policija ne more vplivat. Hvala bogu je tko. In tud to je gotov res, da marsikaj lahko storijo – občina. Žal je v prometu pa velik takih stvari, kjer občina ne more velik storit. Ena od – eden od velikih problemov, tud povzročitelj nesreč in velik povzročitelj splošnega občutka slabe varnosti, je prevelika hitrost motornega prometa. Občina je tukaj precej naredila in ne želi naredit kaj dosti več. Po njenih izjavah. Postavila je znake, za omejitev hitrosti. Nekaj malega ovir. Čeprav bistveno premal. Kej dost več, kot rečeno, občina ne misli naredit. Kaj pa policija? Zakaj, se vprašam – jaz se že nekaj let sprašujem, zakaj je policija – ne meri hitrosti v mestu? Mogoče bo danes gospod Slak kakšno novo informacijo podal, zakaj policija ne meri hitrosti v mestu? Jaz mislim, da je to velik problem. To stalno slišim. In od Ljubljančanov in od turistov, od tujcev, ki prihajajo v mesto. Da je to neverjetno, kakšne velike hitrosti so možne v Ljubljani. Oziroma s kakšnimi velikimi hitrostmi se motornim promet vozi po Ljubljani. To redko kje v Evropi srečate. Da bi se po središču mesta vozili z avtomobili s takimi hotrostmi. Policija pa tega ne meri. Ne meri. Kategorično ne meri!

GA. DANICA SIMŠIČ

Repliko na repliko ni. Razpravo, besedo za razpravo ima gospod Penko. Za njim bo razpravljal gospod Dolinar. Izvolite, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospoda žlahtna. Namerno sem uporabil ta pozdrav danes. Na prvem sestanku sej našega sveta. Če se bomo tako obnašali še do vseh ostalih točk, kot se danes do te, prve, potem sem zelo zaskrbljen, kaj bomo letos še lahko postorili. In v času našega mandata. Namreč, ko preberem to, kar je podajal v informacijo gospod Slak, preberem Informacijo o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana v letu 2004. Torej, jaz sem s to informacijo zadovoljen. Ne čisto, še veliko stvari manjka. To je bilo tudi rečeno. Ampak, preveč časa smo potrošili, za to, da smo izluščili tisto, kar manjka. Tako, da za v naprej, spoštovani kolegi in kolegice, bi bilo dobro, da bi se mejčkn v svojih razpravah omejevali. Pa se za to že v naprej zahvaljujem.

Rad bi povedal to, draga moja gospoda žlahtna. Živimo v drugačnem času. Kot smo ga bili navajeni v našem času. V času dedov. Ko so bili žandarji tisti, ki so delali red. Je bila

osveščenost drugačna. Drugačen način življenja je bil. Pomanjkanja in tako dalje in tako dalje. Živimo v odtujenem času. Tudi mi se med sabo odtujujemo tukaj, kot svetniki in svetnice. Kako šele v blokih, na cesti, ulici in tako dalje. In ti časi so zaskrbljujoči. In ne verjet. In jaz ne verjamem, da bo policija, katerakoli sveta to lahko z zamahom paličice rešila. Zato, pomagajmo jim. Spominjam se ob današnjem podajanju gospoda Slaka, sem se spomnil lanske letnega aplavza, ko je on podal poročilo približno v takem stilu. Tudi sam sem ploskal. Pač, to so dosegli, dajmo jim želet še naprej in jim pomagat tudi s pripombami. Mogoče ste nekateri razpravljavci pozabili, kako je – ne bom, ne morem operirat z natančnimi podatki, ampak, kako je -kako malo fantov se odloča za policijski poklic. In zlasti iz tega mesta, iz centra. In se vozijo s Štajerske in tako dalje. In imajo tukaj zasilna stanovanja. Potem, ta sociološki moment, to, teh ljudi, ki to delajo – red. Lahko nekako preberemo, če želimo, v naših mislih. Drugo, da jih je premalo. Tretje, da je – da – da nimajo kadrov za – za ta gospodarski kriminal. Ker vsakdo gre raj, ki je dober pravnik – gre raje v – v – v odvetnike, kot v tožilce in tako dalje. Jaz se spomnim, oprostite, na pamet to – ampak, o tem je bilo govora, če pomislite na to.

Torej, danes tega ni ponavljal, ampak ti problemi so najbrž še vedno tukaj. Jih majo. Tako, da bi me bolj zanimalo v njegovi sklepni - pojasnjevanju, koliko se je teh policistov več omogočila država odnosno ministrstvo. Potem me zanima kako, kako so povezave med krajevnimi skupnostmi, bivšimi odnosno četrtnimi skupnostmi, odnosno s šolami. Kar je v preteklosti v praksi že bilo, da je bil neki policist, ki se je vezal od ravnatelja na ugledne občane in tako dalje. Da so v preventivnem smislu pomagali preganjat kriminal. In moram reč, da pred šolami ni bilo toliko teh prekupčevalcev. Toliko teh, bom rekel – osamljenih pokvarjencev. In tako naprej. Hočem reč. Časi so drugačni in zato moramo – zato moramo pomagat. In iskat rešitve tudi v tem, da bomo sodelovali s policijo.

Še ena druga zadeva je. Bom rekel, da imajo veliko prometni policisti so dobili neke – neke nove pristojbine, da sami odločajo. Ni nekega posebnega odziva in spremembe. Ampak, nekaj malega je. Me pa zanima nekaj. Odnosno, treba bo delat na tem, da bodo – da bodo tudi policisti, ki so v krajevnih skupnostih lahko ukrepali, preden se dogodek zgodi. Umor. Samomor. In tako dalje. Seveda je to povezano tudi s šolstvom. Z Ministrstvom za šolstvo. Je povezano z - namreč, profesorji nimajo nobene besede. To bo treba it nazaj. Motijo tudi večino populacije v razredu. Ti problematični otroci. Tako, da bo šolstvo tudi moralo svoje storit. Enako tudi sodstvo. Tako, da jaz sprejemam to poročilo, kot nekaj, kar se je zgodilo v tem obdobju. Ki se lahko še dopolni. In prosim, da se tudi danes še to dopolni. In tudi v prihodnosti. Drugače pa jemljem to, kot pozitivno. In ne smemo to udrihat vse počez. Ker smo vsi ogroženi v prihodnosti. Zlasti pa naši najmlajši. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Dolinar. Za njim bo razpravljal gospod Omerzu. Izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Vsi lepo pozdravljeni. Čeprav varnost v mestih, varnosti v mestih ni mogoče enačiti z varnostjo na podeželju, mi je to poročilo, analiza in poročilo zanimivo. In se zanj zahvaljujem.

Rekel pa bi, da je zanimivo zlasti v pogledu rezultatov. To se pravi stanja varnosti. Ne pa vzrokov. Ozadja. Zato bi bilo zelo dobrodošlo, če bi poročilo vključevalo dodatne podatke in sicer o strukturi, recimo o strukturi povzročiteljev. Tako kaznivih dejanj, kot prometnih nesreč. Na primer po spolu, po starosti, po nacionalnosti, po socialnem statusu, migracijskem

statusu, po prejšnji kaznovanosti in tako naprej. Pač, bi rekel, vsaj nekaj tega. Ali pa še česa podobnega.

Kot drugo bi povprašal, kako je vplivala prenova predpisov o varnosti cestnega prometa, na število prometnih nesreč? Kajti, vidim, da naraščajo. Pričakoval pa sem drugačen trend. Ali pa mogoče na podlagi takega obsega podatkov, niti nisem do pravega zaključka prišel.

Kot tretje bi vprašal, kakšno je sodelovanje med policijskim in obrambnim sistemom, na področju tihotapljenja, tako blaga, zlasti mamil in pa ljudi? In naprej v tej zvezi. Koliko se policija poslužuje mednarodnih izkušenj obeh sistemov? In, če bi bila za kakšno tovrstno izmenjavo zainteresirana?

Potem bi pa še na koncu rekel to, da bi si zelo želel v prihodnje tudi podatke o gospodarskem kriminalu in pa korupciji. In tudi malo pogledal v ozadje oziroma strukturo teh dejanj. To pa zlasti zaradi tega, ker mislim, da ta dejanja najbolj vplivajo na upadanje morale, etike in vrednot v družbi. Čeprav so, recimo, kazniva dejanja hujša in prometni prekrški dostikrat tudi smrtni. Oziroma prometne nesreče, pa mislim, da v pogledu stanja duha, pa je tovrstna kriminaliteta še bolj nevarna. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

V tem trenutku je zadnji k besedi prijavljen gospod Omerzu. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Namenoma sem se na konc javil. Zaradi tega, ker do zdaj ni noben na to opozoril. Jaz bi pa vendarle vprašal. Katero gradivo, kateri material pa danes sploh obravnavamo? Oprostite, tule so podatki Policijske uprave Ljubljana, ki nosijo naslov Varnostne razmere na območju ljubljanskih policijskih postaj v letu 2004. Gradivo, ki smo ga dobili, nosi naslov – Informacija o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, v letu 2004. Amandma, ki sem ga danes dobil oziroma ni amandma, kar predlog sklepa, moral bi biti pa amandma – ker gospa županja, danes niste predlagateljica. Ker je Odbor za zaščito, reševanje in civilno zaščito oziroma obrambo – pa nosi naslov – Informacija Policijske uprave Ljubljana o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana v letu 2004. To so trije popolnoma različni naslovi in oprostite, tudi vsebine so različne. Če bi mi mejčkn razmišljali o pripravi gradiva, verjetno danes ne bi imeli tolk dolgih razprav. In mejčkn smo domišljavi. Če bi vseh štiriintrideset občin, ki spadajo pod policijsko upravo Ljubljano tolk časa zadrževali načelnika, kot ga mi. Že zadnjič mislim, da smo ga – eno celo popoldne, pa danes. Potem bi kriminaliteta v tej upravi močno, močno zrasla...

GA. DANICA SIMŠIČ

Se opravičujem, upam, da je bila lapsus lingue – kriminaliteta v tej upravi, ste rekli?

G. BRANKO OMERZU

Upravi, ja. Policijski upravi - govorim. Policijska uprava Ljubljana. Če boste cel stavek še enkrat gledala. Bote vidla. Poglejte, mi smo dobili 11.6. gradiva, če se ne motim, za 11.7. Danes smo 26.9., pa dobivamo neke sklepe, dodatne. Pa neke predloge sklepov in tako naprej. To se nam pol tud pri stadionu ponavlja. Ampak, mene pa zanima dejansko nekaj drugega. Bi pršu jaz enkrat do informacije o stanju na območju Mestne občine Ljubljana, kjer je pa policijska uprava le en delček. Le en delček te, te varnosti. In jaz se zahvaljujem gospodu

Slaku za potrpljenje. In tudi bom nekaj rekel – tud mislim, da je prav, da izrazimo mi vso priznanje Policijski upravi Ljubljana. Kajti, nihče danes ni govoril o teh podatkih, kako veliko območje pokriva, kako veliko število ljudi pokriva in kakšna je koncentracija določenih dejanj in ravnanj ravno v tem delu. Rad bi pa vedel katero gradivo in o katerem gradivu in predlogih bomo danes sklepali. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Sprašujem, če želi še kdo besedo? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem in dajem besedo za odgovor direktorju Policijske uprave Ljubljana, gospodu Branku Slaku. Izvolite.

Razprava pa je seveda o gradivu, ki ste ga dobili. In, ki ga bo verjetno tudi zelo natančno navedel direktor policijske uprave. Samo malce bližje si dajte mikrofona. Da vas bodo bolje slišali.

G. BRANKO SLAK

Spoštovana gospa županja. Spoštovane svetnice, svetniki. Najprej, uvodoma, bi par besed vendarle povedal o tem gradivu, ki je bil, ki je pred vami oziroma katerega sem jaz predstavil. Gre za Informacijo o varnostnih razmerah na območju policijskih postaj, ki pokrivajo Mestno občino Ljubljana. Torej, tukaj, spričo – spričo različnih terminov, je nastalo tudi še eno dodatno gradivo, za katerega se jaz opravičujem. Najbrž sem jaz tisti krivec. Bi moral najbrž obravnavati tisto gradivo, ki je bilo namenjeno za sejo, na katero sem bil vabljen pred počitnicami. Pa potem, kasneje, sem zaradi tega, da imate sveže podatke o šest mesečju, dopolnil še s temi podatki novejšo gradivo. Vendarle, o tem gradivu bi pa rad pojasnil še nekaj.

Jaz sem bil lansko leto zaprosen, da podam prvič Informacijo o varnostnih razmerah na območju Mestne občine Ljubljana. Jaz sem to informacijo pripravil skupaj s kolegi, po svojem lastnem občutku, kaj bi lahko vam predstavil. Pa nisem bil čist natančno prepričan, da vas bom s tistim gradivom, lansko leto zadovoljil. Zato, če si mogoče pogledate magnetogram od lanskega leta, ko sem podal to informacijo, sem vas...

GA. DANICA SIMŠIČ

Vljudno prosim za mir v dvorani.

G. BRANKO SLAK

Sem vas – sem vas vse skupaj pozval, da mi prosim pomagajte, za naslednje leto. Podajte mi predloge, da bom jaz to gradivo dopolnil. DA bom tako, kot si vi želite, tudi oblikoval to informacijo, s popolnimi podatki. Do danes nisem dobil nobenega vašega predloga Ali pobude. Kako naj bi ta informacija zgledala. Jaz se vam tudi opravičujem, ker nisem mogel sam drugače ravnati, kot da sem podobno informacijo, ker sem bil prepričan, da vas bo ta zadovoljila, ker je podobna lanskemu, lanskemu letu. Da vam bo to na nek način v pomoč pri – pri sami tej predstavitvi.

Zdaj, v kolikor menite in vidim, da je bilo veliko pripomb na to gradivo. Žal pa moram reči, ne? Da nisem dobil nikakršnih predlogov. Bi prosil, da v prihodnje, za naslednje leto, pripravite vsi skupaj neko izhodišče, kako bi pravzaprav ta informacija zgledala. Kaj bi vas zadovoljilo.

... iz dvorane- nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod direktor, vi imate besedo in ne polemizirajte s posameznimi svetniki prosim.

G. BRANKO SLAK

Potem bi šel kar v nadaljevanje vaših vprašanj. Gospod Kuščer je vprašal oziroma je povedal, da policija se vedno ima za tisto, ki zmanjšuje število prometnih nezgod. Ne. Nikoli se nismo imeli. In vedno pravimo in govorimo glasno. Pravzaprav mi smo samo en - en segment pri celotni zgodbi. In represivno preventivni segment, ki se trudimo na vse možne načine, da bi zmanjšali najhujše posledice in da bi tudi uredili, kar se tiče kaosa v prometu. Uspeva nam seveda to, kar nam uspeva. Mi smo prepričani, da smo kljub vsemu uspešni. Da so nekateri trendi vendarle boljši. Ne govorim pa, da samo zaradi nas in našega dela, temveč je to skupno delo mnogoterih segmentov. In mnogoterih inštitucij in posameznikov za to, da imamo večjo varnost v prometu. In bil sem in prepričan sem, da so se nekateri podatki vendarle pokazali tudi v tem, v tej informaciji. Da so boljši, vsaj glede števila prometnih nezgod. Glede najhujših posledic in podobno.

Zakaj policija ne meri v mestu? V središču? To je napaka. Ne vem, kje ste to zasledil? Vendar, dnevno so naši policisti z radarji prisotni v mestu Ljubljana. Če lahko poslušate vsak dan samo lokalne postaje, radijske postaje. Boste ugotovili, kje vse skupaj so naše policijske patrulje in kje merijo hitrost. Pač, najbrž ni potrebno v samem odgovoru...

Gospod Jazbinšek, tukaj so podatki seveda za leto 2004 – 2005. In prvo polletje, prvo polletje 2004 in 2005. Ta primerjava. Se strinjam, da so podatki o gospodarskem kriminalu mogoče skopi. Najbrž so skopi. Saj veliko vaših kolegov in kolegic je potem to poudarilo. Jaz sem lansko leto to podobno informacijo podal, pa ni nihče imel nič za dodat prav posebnega. Zato se vam opravičujem. In osebno, ali pa če želite prav vsi, s področja gospodarskega kriminala, bomo podali celovito poročilo. Vam. Lahko tudi vsem ostalim, če to želite? V roku, recimo enega tedna, desetih dni.

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod direktor, beseda je vaša.

G. BRANKO SLAK

Potem, v nadaljevanju okoli – okoli prevencije in dela v skupnosti. Mi nadaljujemo, mi nadaljujemo z našimi usmeritvami – v skupnost usmerjeno delo. Se, kolikor je, seveda tudi pripravnosti na lokalni skupnosti, na različnih drugih inštitucijah. Predvsem pa šolah, vrtcih, se mi vključujemo notr. Mi nikoli, vsaj nimam takšnega podatka, da bi policisti, vodje policijskih okolišev, odklanjali sodelovanje oziroma preventivne storitve. Mi, nasprotno želimo, da sodelujemo v vseh šolah, vrtcih in različnih drugih ustanovah. Ustanovah. Ne nazadnje, mi smo zdaj odprli izjemno - izjemno veliko naporov, da smo se vključili tudi v sredine starejših občanov. Starejših meščanov. V dome, v domove za ostarele. In sodelujemo

na vseh teh prireditvah, ki jih tudi starejši občani organizirajo. Tam mammo svoje preventivne sodelovalne stojnice. Izdelali smo različne zloženke, kjer jih opozarjamo na nevarnosti in podobno. Torej, vedno, vedno in povsod smo poleg, kjer nas želijo. Kjer želijo našega sodelovanja. In seveda tudi sami pridemo. Veliko, veliko je teh naših zloženek v obtoku. Ki jih sami izdelamo, jih sami publiciramo. Seveda pa si želimo vsakršnega sodelovanja in vedno in povsod bomo tam poleg, kjer, kjer bo to potrebno. Za varnost, za večjo in učinkovitejšo varnost. To se kaže ne nazadnje tudi pri samem upadu posameznih kaznivih dejanj. Ki so, katerih oškodovanci so tudi starejši meščani. Starejši občani. Tako, da tukaj, na tem področju, je bilo zadnje leto izjemno, izjemno veliko narejenega. Vključili smo se tudi v en projekt, ki so ga dobili starejši občani, na – s strani Evropske skupnosti. Financiran. In tukaj noter smo vključeni polno. Tako, da jim pomagamo tudi pri oblikovanju vseh teh projektov okoli večje varnosti.

Potem je bilo vprašanje glede ocene same varnosti, da se pač hočemo – poudariti, da – da je mesto najbolj varno in tako naprej. Pravzaprav mi nočemo sami delati nobene samoreklame. In samopromocije. Saj policija nikoli ni delala tega. Ampak, poglejte, od kar smo vključeni v Evropsko unijo. Evropska unija meri tudi vse te države, ki so se vključile sedaj v Evropsko unijo. V zadnjem obdobju. In med temi državami, ki so bile v zadnjem obdobju vključene v Evropsko unijo, je seveda Evropska unija, ki že leta in leta spremlja varnost, kvaliteto življenja in kvaliteto varnosti v posameznih mestih. In za to je pooblastila pač to organizacijo in ji tudi plačala to raziskavo. Je obvestila te nove države, ki so se vključile. In med temi državami izmerila kvaliteto življenja v glavnih mestih. In, seveda, tudi varnost in osebno varnost. In ugotovila, da je Ljubljana seveda najbolj varna in da je najvišja kvaliteta življenja ravno v Ljubljani. Med vsemi temi novo – novo vključenimi članicami Evropske unije. To je raziskava, ki jo ima cela Evropska unija. In je seveda publicirana na straneh Evropske unije, v - na medmrežju. Na spletnih straneh.

Ogroženost v šolah. Glede šol bi povedal sledeče. Dopolnil bi samo to, da smo tu polno vključeni z vodji policijskih okolišev. Z različnimi preventivnimi dejavnostmi. In seveda tudi s svetovanjem. Seveda, ocena ravnateljev in seveda učiteljev pa je – kdaj in v kolikšni meri vključevati varnostnike. Tukaj seveda to ni stvar policije. Mi seveda tukaj pomagamo. Zdaj, v nekaterih sredinah, v nekaterih šolah, je stvar odločitve varnostnika resnično takrat, ko je to potrebno. V nekaterih pa že ob prvih indicijah. Prvih indicij, da – da je, kaj jaz vem, poslabšana – poslabšana varnost. V - v neki šoli. Tako, da tukaj – tukaj pravzaprav smo mi polno vključeni. In verjamem, da to delo ocenjujejo, kot zelo korektno, dobro. Tudi v kolektivih posameznih šol. Z varnostniki dobro sodelujemo. In imamo – in imamo z njimi izjemno korektne odnose. Tako, da – praktično pa seveda, v skladu z zakonodajo tudi nadzorujemo njihovo delo. In seveda ocenjujemo njihove postopke.

Glede sodelovanja s številko 112. Mislim, da je to korektno. In, da je številko 112 oziroma delavci, ki delajo tukaj noter in našim, našo 113 – izjemno korektno. Gre za preliv informacij. Seveda so pa včasih problemi. Predvsem pri napotitvah teh urgentnih služb, kot je recimo reševalna služba. In – in recimo gasilci. Vendar, tukaj se potem zadeve – so se vedno uredile. Najbrž ste mislil gospod na tisto zadevo, ko je bilo – ko je bil problem v zvezi z razlitjem nekih nevarnih snovi. Takrat smo mel seveda problem, katerega smo tudi predstavili na – na sestanku. In seveda, jasno zadevo smo potem v celoti rešili. In tudi opozorili predstojnike na številki 112.

Glede analize stanja varnosti in seveda podatki za MOL, kar je prej omenil gospod Jarc. Tukaj moram povedati, da niso to podatki za celotno policijsko upravo. Temveč so to, so to v 95 % podatki za Mestno občino Ljubljana. Za to območje. So mogoče posamezne, posamezni podatki na območju prometa. Izključno prometa. Ki so mogoče vključeni noter. Za posamezne druge občine. Predvsem je tukaj občina - občine, ki so na območju Policijske postaje Vič. To

je predvsem Ig, Škofljica, Velike Lašče. Medtem, ko vsi ostali podatki, pa so tukaj notr zajeti izključno samo iz Mestne občine Ljubljana.

Število samomorov, sem – sem za to, da se vključi notr tudi v to informacijo. Zakaj ne? V letošnjem polletju, lahko povem samo številko – 53 samomorov. Lansko leto 49. 33 poskusov samomorov. V lanskem letu 40. Lahko prihodnje leto vključimo to informacijo tudi v ta naš – našo predstavitev.

Glede poslovnih goljufij seveda – lahko vam pošljem tisto, kar bomo poslali gospodu Jazbinšku.

Potem je bilo vprašanje okoli zakonodaje, pravosodja in seveda uspešnosti policije v tem delu. Policija je lahko uspešna pri – pri zagotavljanju varnosti seveda, v kolikor so lahko vsi skupaj uspešni. Tako tožilstvo, kot tudi sodišče. Seveda moram tukaj vendarle povedat, da se – so navzkrižni podatki med številom – številom podanih kazenskih ovadb. Podanih obtožnic. In seveda potem izrečenih sodb. To je vedno bilo in tudi bo. Tudi v prihodnje. Torej, mi smo tisti, ki podajamo kazenske ovadbe. Tožilstvo je tisto, ki te kazenske ovadbe prouči. In seveda na podlagi tega poda obtožnico, ali pa tudi ne. Jo zavrže. In sodišče obsodi ali pa seveda oprosti. To je to.

Kar se pa tiče samega...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod direktor, vas lahko samo toliko zmotim. Danes dopoldne, na seji Odbora za varnost, ste navedli kar nekaj števil, kolikokrat ste vi podali kazenske ovadbe.

G. BRANKO SLAK

Po posameznih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim, ja.

G. BRANKO SLAK

Torej, dejstvo pa je, da mi ugotavljamo, da je veliko storilcev kaznivih dejanj, ki so ovadeni...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...recimo – ne dolgo ste lahko v časopisu prebrali, da – da smo prejeli nekega strelca, ki je ne dolgo tega, v – iz avtomobila, v centru mesta Ljubljane streljal s pištolo. Potem smo ga, kmalu po tistem dejanju prijeli. No, zoper njega smo podali že osemdeset kazenskih ovadb in podobno. Tako, da so nekateri – nekateri posamezniki, ki imajo večje število kazenskih ovadb. In seveda, zoper njih podajamo te ovadbe po tekočem traku. Zaradi kaznivih dejanj. Dejstvo pa je, da so nekatera pooblastila, ki jih imamo, predvsem, kar se tiče pridržanja, sila restriktivna. Mi lahko nekoga pridržimo, ko ga primemo na kaznivem dejanju, največ do šest ur. Do 48 ur lahko pridržimo nekoga samo s soglasjem tožilstva. In seveda po 48 urah, ko se izroči to osebo, ki je storila kaznivo dejanje oziroma, ki je osumljena storitve kaznivega dejanja, preiskovalnemu sodniku – le ta odloči, ali bo zoper njega odredil pripor, ali ne. To je seveda v vseh demokratičnih policijah. Oziroma sistemih. Policija na nek način prikrajšana.

Oziroma so te, so ti – so ti, je ta zakonodaja zelo, zelo restriktivna. Poleg tega pa, seveda je nadzor nad policijo, pri izvajanju njenih pooblastil, izjemno restriktiven. Od varuha človekovih pravic, do parlamentarne komisije in ostalih civilnih združenj. Tako, da tukaj, na tem področju moramo zasledovati črko zakona in seveda varovanje človekovih pravic in svoboščin.

Kako je s povezovanjem med institucijami v krajevnih skupnostih, policijskih okolišev. Okol te vodij policijskih okolišev, sem že lansko leto pojasnjeval. Mnogi zamenjujejo te pojme – vodja policijskega okoliša, varnostnik obhodni, območni policist in tako naprej. Mi imamo z novo policijsko zakonodajo Zakon o policiji. Vodja policijskih okolišev. Ti vodje policijskih okolišev delajo na policijskih okoliših, ki zajemajo, recimo tukaj v Ljubljani četrtne skupnosti. Oni so prisotni. Oni so preventivci. In njihova imena in priimki so znani vsem. Celo na Internet smo jih dali, skupaj z njihovimi številkami mobilnih telefonov. Tako, da smo šli še ta korak naprej. Tako, da ta zadeva živi. Je zelo koristna. In moram reč, ne? Da smo naredili korak naprej v tej prevenciji. Na tem področju. Seveda, ocene so lahko različne. Je pa tukaj bistvena razlika med tistim vodjem – vodjem varnostnega okoliša, ki je bil – ki je bil pred vodjem policijskega okoliša. Ta vodja varnostnega okoliša je imel izjemno veliko represivno vlogo v – v samem varnostnem okolišu. Mi smo pa vendarle zahtevali, da se jim – na nek način in vztrajali na tem, da mora biti vodja policijskega okoliša pa tisti, ki se bo neposredno povezoval z državljani, z meščani, z občani. In, da bo tista vez med policijo, preventivo in seveda med ostalimi. In, da bo na nek način indikator varnostnih razmer. In seveda varnostnega počutja posameznikov v tistem okolju. In, da bo seveda tist prenašalec informacij, podatkov, s tega okolja.

Koliko več policistov imamo? Ja, tukaj je potrebno reč, da pravzaprav prav velike tukaj – velike številk ne morem – ne morem. Zdele vas z veliko številko razveselit, koliko več je policistov v Mestu Ljubljana. Torej, mi smo se okrepili za približno 150 policistov. Ampak, predvsem zaradi Shengena. Torej, celotna policijska uprava. Moram reč, ne? Da prerazporejamo tudi te policiste na – na posamezne policijske postaje, kjer je problematika večja v mestu Ljubljana. In ti policisti seveda tukaj tudi delujejo. Vztrajamo in seveda zahtevamo prerazporeditve. To smo seznanili o tem tudi ministra. Minister se s tem tudi strinja. In generalnega direktorja policije. Da se iz območij, ki niso varnostno tako obremenjena v Sloveniji, premesti te policiste na območje Mestne občine Ljubljana. Oziroma na te policijske postaje. Je pa seveda dodaten problem, ki se bo tukaj pojavil, zagotovo, kot ga že imamo. Seveda namestitve teh policistov. In seveda vožnje na delo in iz dela. To pa je velik problem.

Potem je bilo vprašanje tudi okoli preventive, glede umorov, samomorov in podobnih zadev. Tukaj, več, kot samo preventivno seveda policija ne more delovati. Mi ne moremo vstopiti v stanovanje brez odredbe preiskovalnega sodnika. Mi ne moremo v tiste najbolj intimne odnose stopiti in podobne zadeve. Lahko pa seveda storimo marsikaj drugega. In velikokrat seveda policisti tudi in to jasno se ne more in se ne more vedeti, preprečijo marsikatero varnostno – marsikateri varnostni problem. In marsikatero tragedijo v – v teh družinskih okoljih.

Da bi podatke dajali tudi o vzrokih. In seveda dodatne podatke o strukturi povzročiteljev. Nekatere ja. Vseh pa tudi mi sami nimamo.

Glede novega Zakona o varnosti cestnega prometa. Zagotovo je prinesel nekatere napredke. Vsaj število prometnih nezgod, vidimo tukaj, na območju Mestne občine Ljubljana, se je rapidno zmanjšalo. Skoraj da za polovico. Manj je tudi primerov tistih najhujših. S smrtnim izidom. Tako, da nekaj, nekaj učinkov tega novega zakona zagotovo je.

Seveda, s tem vsem pa ne moremo biti zadovoljni. Niti mi, niti seveda vi. Mi delamo na tem, da bi bilo stanje še boljše in trudimo se. In seveda s skupnimi močmi upam, da bomo naredili ta korak, da bo stanje se še izboljšalo. Veliko več, kot v preventivi in v preventivi in tudi v

represivni dejavnosti policije, na področju prometa, pa je tudi o kulturni ozaveščenosti voznikov. Kultura, veste, je zelo pomembna. To so mi ne nazadnje tudi povedali kolegi iz skandinavskih držav. Predvsem iz Norveške. Ko so analizirali stanje tukaj, v Ljubljani. In pri njih. In ugotovili pravzaprav, da je veliko teh problemov, ki so v prometu, posledica mogoče tudi kulture voznikov. In seveda nestrpnosti do ostalih udeležencev v prometu. In to se kaže na različne načine. Tudi sami lahko to opazite.

Tihotapljenje ljudi in mednarodne izkušnje na tem področju. Z ilegalnimi migracijami se srečujemo jasno tudi mi. Mi imamo mejo in sicer 78 km z Republiko Hrvaško. Ne nazadnje, vse komunikacije, s celotne Slovenije, vodijo v center. V glavno mesto. Tukaj imamo tudi azilni dom. V zadnjem času imamo vedno več, vedno več prošenj za azil. S strani teh ilegalcev, ki prihajajo. Torej, porast tako azila, kot ilegalcev, je v zadnjem letu večji. Seveda je porast teh problemov. Varnostnih. Seveda, sodelujemo pa z vsemi policijami po Evropi. Imamo dnevne kontakte. In seveda, predvsem pri izkušnjah in seveda tudi neposredno operativnem sodelovanju, so nam v veliko pomoč. Predvsem pa pri identifikaciji posameznikov. Ker običajno so tisti, ki zaprosijo za azil – uničijo dokumente in pridejo brez dokumentov k nam. Tako, da potem je dodatna naloga policije, da ugotovi pravzaprav kdo so ti ljudje. Da jih identificira. In potem ugotovi pravzaprav razloge za njihov zahtevek oziroma prošnjo za azil.

Podatki o gospodarskem kriminalu in korupciji. Kot sem povedal, bomo pripravili in seveda, če je želja vseh, bomo vsem to poslali. Posredovali. Če ne pa seveda samo tistim, ki so seveda zaprosili za to.

Zdaj, v kolikor, gospa županja, je to vse... Upam, da sem z odgovori zadovoljil, v kolikor je potrebno, lahko še kar koli pojasnim. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala za vaše odgovore. Predlagam, da podatke, o katerih ste menili, da bi poslali samo nekaterim, naslovite na županjo oziroma na mestni svet. Pa jih bomo seveda v nadaljevanju razdelili vsem svetnicam in svetnikom. Kajti mislim, da bi bilo to smiselno. Hkrati bi se seveda rada vsem tistim, ki ste razpravljali zahvalila za vaše razprave. Veliko smo slišali vprašanj. Veliko smo slišali tudi odgovorov. Sama bi pa rada izpostavila samo nekaj stvari.

Ko smo govorili o, ali pa, ko ste govorili o represivi oziroma o preventivi, je treba poudariti tisto, kar je direktor Policijske uprave Ljubljana pravzaprav zelo nežno povedal. Mestna občina Ljubljana sodeluje s preventivnimi akcijami, s Policijsko upravo Ljubljana, ne samo v tem mandatu. Ampak, tudi že v prejšnjem mandatu. Pri ozaveščanju oziroma informiranju vseh staršev in vseh otrok v naših vrtcih. Vrtcev imamo, kot veste 23. Oziroma 97 enot vrtcev. Prav tako pri tem sodeluje tudi na vsakem področju tudi vodja policijskega okoliša. Enako imamo akcije ob vstopu v šolo. Ki ne trajajo samo en dan. Trajajo teden dni, trajajo štirinajst dni. Podobne akcije seveda potekajo o tem, kako je varno, varna pot v šolo. Kakšna je varna udeležba v cestnem prometu, z uporabo kolesa. Kaj pomeni imeti izpit. Skupaj imamo vsako leto akcije, pri katerih podelimo tudi nagrade tistim, ki so najboljši. Ali v likovnih izdelkih. Ali v literarnih izdelkih. Potem imamo seveda, tudi nadaljujemo akcijo že iz prejšnjega mandata o tem, da Policijski upravi Ljubljana namenimo kolesa za policistke in policiste. Ki potem seveda lahko odreagirajo precej hitreje, kot morebiti v nekem trenutku z avtomobili. Na voljo so nam za vsako pomoč. Delimo in pogovarjamo se in pripravljenih je bila vrsta gradiv. Ne samo za vrtce in osnovne šole. Ampak, tudi za druge državljanke in državljane. In zlasti za tisto drugo skupino, ki je poleg otrok najbolj ogrožena. To je za starejšo populacijo, kar ste gospod direktor tudi vi omenili. In seveda sodelujemo tudi v vsakoletni akciji zmanjševanja uporabe pirotehničnih izdelkov. Ob posameznih praznikih.

In samo želim si, tega vi niste omenili gospod direktor, da bi letos lahko do konca leta doživeli, ali pa preživeli tako, kot smo preživeli do tega trenutka. In sicer, da med mladimi, tudi zavoljo vseh akcij, ki jih peljemo skupaj, to se pravi – med mladimi, do petnajstega leta, do tega trenutka, v prometu, v Ljubljani, ni ugasnilo nobeno življenje. To je velik napredek našega skupnega sodelovanja. Večletnega. Ne samo sodelovanja tega mandata. In mislim, da če bomo peljali stvari tako naprej, bomo lahko samo zadovoljni. In bomo lahko tudi ob številkah, ob katerih bodo nekateri zelo kritični, ugotavljali, da smo dosegli napredek.

Zdaj pa, če mi dovolite, bi prešla k predlogom sklepov. In sicer je **PRVI PREDLOG SKLEPA, da Mestni svet mestne občine Ljubljana, ugotovi, da se je seznanil z Informacijo Policijske uprave Ljubljana, o stanju varnosti na območju Mestne občine Ljubljana, v letu 2004.**

Tak predlog sklepa dajem na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
30 navzočih svetnic in svetnikov.

Kdo je za tak predlog sklepa? In kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 35 svetnic in svetnikov.

EDEN PROTI.

Ugotavljam, da je tak sklep sprejet.

No in potem smo še pri nekaterih **dodatnih predlogih sklepov**. In sicer:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da kadrovsko popolni Policijsko upravo Ljubljana, za potrebe zagotavljanja varnosti, na območju Mestne občine Ljubljana.

Glede na to, da se število svetnic in svetnikov v dvorani ni spremenilo, prehajamo kar na glasovanje.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 32. PROTI EDEN.

Ugotavljam, da je tudi ta sklep sprejet.

In potem je še en **predlog sklepa, ki sem ga predlagala:**

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da uvede posebno statistično obravnavo stanja varnosti, za območje Mestne občine Ljubljana, tudi po četrtnih skupnostih, v okviru Policijske uprave Ljubljana.

No, zdaj se je navzočnost spremenila.

Tako, da bomo ponovno ugotavljali navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

34 navzočih svetnic in svetnikov.

Kdo je za tak predlog sklepa? In kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

33 ZA. EDEN PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta predlog sklepa sprejet. Oziroma ta sklep sprejet.

S tem zaključujem 5. točko dnevnega reda.

In, če mi ne boste preveč nasprotovali, ker je samo še se sedem minut do odmora, predlagam, da si vzamemo odmor. In seveda z naslednjo točko dnevnega reda nadaljujemo ob 19.00 uri.

Še prej, samo trenutek prosim. Pa je prosil za besedo še enkrat direktor Policijske uprave, gospod Branko Slak. Izvolite.

G. BRANKO SLAK

Ja, hvala lepa, vsem se prav lepo zahvaljujem. Seveda bi pa zaprosil vas, da bi za prihodnje leto lahko izoblikoval informacijo, ki bi bila bistveno bolj kvalitetna in seveda celovita, - bi vas prosil seveda, da z vašimi predlogi, v nekem doglednem času obvestite, kaj pravzaprav želite in v kakšni meri pravzaprav bi bili ti podatki lahko v tej informaciji. Da bi seveda lahko potem kvalitetneje razpravljali potem v naslednjem letu – 2006, o varnostnih razmerah na območju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Najlepša hvala. Pismo bo z moje strani šlo vsem svetnicam in svetnikom. In seveda bo tam opredeljen tudi rok.

Ampak, preden odidete v prostore, kjer se boste malo okrepčali, vas v preddverju, kjer vas sicer čakajo dodatna gradiva za seje mestnega sveta, tokrat čaka knjiga, ki smo jo izdali z Mestnim arhivom Ljubljana. In sicer je to pregled pol tisočletnega dela županov. Knjiga nosi naslov: Župani skozi čas. V večini je to knjigo financirala Mestna občina Ljubljana. Delno pa tudi Ministrstvo za kulturo. Tako, da vas vljudno prosim, da to knjigo prevzamete pri naših kolegih. Tam, kjer sicer prevzimate gradivo. Upam, da vam bo v prijetno branje.

-----o d m o r

... navzoči. Predlagam, da nadaljujemo s sejo. In sicer s 6. točko dnevnega reda. To pa je

AD 6.

OSNUTEK ODLOKA O RAZGLASITVI STADIONA ZA BEŽIGRADOM ZA KULTURNI SPOMENIK LOKALNEGA POMENA

Tak je naslov točke. No, gradivo za to točko ste prejeli po sklicu seje. Po sklicu pa ste prejeli še Poročilo Odbora za kulturo in raziskovalno dejavnost. Pred današnjim zasedanjem pa tudi dodatne predloge sklepov predlagateljice, to se pravi županje.

Najprej bi prosila gospoda Blaža Peršina, načelnika Oddelka za kulturo in raziskovalno dejavnost, da poda uvodno obrazložitev. Prosim.

G. BLAŽ PERŠIN

Hvala lepa gospa županja, spoštovani svetnice in svetniki. Pred nami je Predlog, Osnutek Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom, za kulturni spomenik lokalnega pomena. In sicer gre za vsem znan, znano tematiko. Stadion za Bežigradom predstavlja že dolgo časa nek simbolni pomen v Ljubljani. Pomeni neko vrhunsko arhitekturo. Delo arhitekta Jožeta Plečnika s sodelavci. Ki so bili Pengov, Suhadolc, Valentinčič, Šuklje. Dela nastala v letih 23 do 39. Na njem so bile različne prireditve. Od evharističnega kongresa Sletov orlovske organizacije. Kasneje po vojni tudi drugih športnih prireditev. Na njem je tekmovala tudi Nogometna reprezentanca Slovenije.

In sicer v odloku, v tem osnutku odloka, so razdeljeni sklopi na več delov. In sicer, sama vsebina, kjer govori o tem, kateri, za kaj gre. Gre za stadion za Bežigradom, ki je bil že prej z evidenčno številko dediščine evidentiran, kot kulturna dediščina. Potem sama identifikacija spomenika. Ki označuje, katere so njegove osnovne prvine. Potem, gre tudi za vplivno območje, kar je tudi dokaj pomembno. In sicer vplivno območje samega spomenika, tud z zelenimi površinami v njegovi bližnji okolici. Potem za lastnosti, ki utemeljujejo to razglasitev, o katerih sem nekaj povedal že prej. Potem namen zavarovanja spomenika, kjer se v bistvu obrazlaga zakaj je pomembna njegova ohranitev. Zaradi, na podlagi katerih ukrepov naj bi se uresničevale tudi njegove kulturne funkcije. In sploh namembnost samega spomenika. Ter strokovne podlage pri sprejemanju aktov s področja urejanja prostora, ki so posledično tudi pomembne za izvajanje posegov na spomeniku.

Potem so tu varstveni režimi spomenika, ki govorijo o tem, na kakšen način je možno spomenik, v bistvu, ga nekak oplemenititi in mu dajati nove poudarke oziroma ga ohranjati. Potem gre za varstvene režime vplivnega območja spomenika, ki pomembno pričevalno govorijo o samem prostoru in območju, v katerem se spomenik nahaja. Pomen spomenika. Kaj pomeni za kulturno, zgodovinsko in samo kulturno sfero. Gre za nedvomno velik pomen, predvsem v smislu, ko je arhitekt Plečnik našel sposobnost arhitekturne sinteze profanega in simbolnega, kar se v tem spomeniku še posebej odčituje.

Sam spomenik je v svojem osemdeset letnem obstoju nekak ohranil funkcijo do današnjih dni. Se pravi, nekak funkcijo objekta in za sam spomenik je najbolje, da svojo funkcijo, svojo pričevalnost ohranja tudi naprej. Se pravi, za samo namembnost spomenika je najbolje, da spomenik živi na ustrezen način. Z varstvenimi režimi in s posegi, ki plemenitijo obstojnost spomenika. Obenem pa dajejo tudi možnost njegovega sodobnega razvoja. Se pravi, kakršni koli posegi – na spomeniku, mora biti v fazi – oziroma mora služiti oplemenitenju spomenika. In kakeršnikoli – kvalitete, morajo biti strogo ločene in ne smejo sovpadati s kvalitetami samega spomenika.

Tako, da jaz bi mogoče tle končal. Verjamem, da je vam vsem jasno za kaj gre. V preteklosti so se na samem spomeniku – ble – tud posegi, ki so bili daleč od primernih. In nekak je primerno, da ta spomenik dobi svojo ustrezno podobo. Podobo mestu in tud v državi, pač, ki ji gre. Same, v bistvu smernice, ki so bile podlaga, strokovna podlaga za razglasitev je pripravil Zavod za varstvo kulturne dediščine. In sicer aprila 2005. Po, bom rekel, kar nekaj časa je bilo potrebno za pripravo teh smernic. Ki so bile tud priložene k samem, samem osnutku. Tako, da boste tudi znotraj tega se vidi, same meje, vrste, lastnosti in tudi zgodovinski okvir ozadja nastanka samega Stadiona za Bežigradom. In tudi orisi mej stadiona in vplivnega območja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam, gospod Blaž Peršin. Zdaj pa vabim k besedi predsednika Odbora za kulturo in raziskovalno dejavnost, gospoda Petra Božiča, da poda stališče pristojnega odbora. Izvolite, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Odbor za kulturo in raziskovalno dejavnost, je na 15. seji, dne 30.6.2005, obravnaval gradivo za 6. točko 22. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z naslovom – Osnutek Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom za kulturni spomenik lokalnega pomena. In sprejel naslednji sklep:

Odbor za kulturo in raziskovalno dejavnost podpira sprejem Osnutka Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom za kulturni spomenik lokalnega pomena. In predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana, da ga sprejme.

Mestnemu svetu pa je ta odbor predlagal tudi naslednji sklep:

Pristojni oddelek Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, naj v fazi do obravnave Predloga Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom za kulturni spomenik lokalnega pomena, na seji Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, od Ministrstva za kulturo Republike Slovenije pridobi mnenje, ali namerava razglasiti Stadion za Bežigradom za spomenik državnega pomena?

Ta sklep umikamo iz znanega razloga.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala, gospod Božič. Torej, ta predlog sklepa je umaknjen. Kajti, v ... za osvežitev spomina... gospod Jakič, kaj pa delate? ... Iz znanega razloga, kajti v petek smo prebrali v časopisu odločitev Ministrstva za kulturo, danes pa smo seveda to lahko prebrali v Uradnem listu Republike Slovenije. Tako, da preden odprem razpravo, bi rada vprašala še predsednika Statutarno pravne komisije, gospoda Pavlico, ali želi besedo? Ne želi. Torej, odpiram razpravo.

Proceduralno? Gospod Omerzu, izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Glede na to, da smo dobili danes predlog sklepa k 6. točki dnevnega reda 22. seje Mestnega sveta in se v 2. točki sklicujemo na Pismo o nameri o celoviti prenovi centralnega Stadiona Bežigrad iz julija 2004. In v 3. točki, na Dogovor o skupnem nastopanju pri prenovi Stadiona v Ljubljani, z julija 2004 in skor bi rekel, da velika večina svetnic in svetnikov ne tega pisma o nameri, ne tega dogovora nima, predlagam, da službe v času razprave razmnožijo tako to pismo, kot tudi dogovor, da se bomo mi z njim seznanili. Če že ugotavljamo, da sta ta dva dokumenta brezpredmetna. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Vaš proceduralni predlog – bom poskrbela, da bodo službe to dostavile. Dobili ste pa sicer vse te dokumente vsi svetniki in vse svetnice, ko smo jih obravnavali. Dobro. Dobili jih boste – upam. Gospod Bregar – tudi tekom nocojšnje razprave?

Sicer pa se je k besedi za razpravo prijavil gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Najprej dam proceduralni predlog, da se svetni..., svetnikom in svetnikom razdeli tisto, kar je v uradnem listu objavljeno. Mislim, da večina, pri odločanju o tem nima. In dajem tud pobudo, da Statutarno pravna komisija ugotovi morebitnost – morebitno neskladje

med osnutkom odloka, ki ga danes imamo na dnevnem redu in med tistim, kar je objavljeno v uradnem listu. Če govorimo namreč o isti materiji. O tem je treba ugotovit, kje se ti odloki med seboj morebiti stikajo, ali celo eden drugemu nasprotujejo.

V zvezi s sklepi, ki so danes predlagani v ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Proceduralni predlog. Nič drugega, če ste rekli proceduralni predlog?

G. PETER SUŠNIK

Ja. To je proceduralni predlog, ki ga dajem. Seveda ne v obliki sklepa. Ker v tem – mestni svet, dvomim, da se bo zdaj odločal, da se to...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne. Mestni svet seveda ne bo odločal. Kajti, gradivo, ki smo ga danes prebrali v Uradnem listu je že v razmnoževanju. Tako, da ga bodo dobile vse svetnice in vsi svetniki.

G. PETER SUŠNIK

No. Hvala lepa. Drugi predlog je, seveda se nanaša na obravnavo na Statutarno pravni komisiji. In pričakujem, da bo pač v nadaljnji razpravi se izkristaliziralo, ali je ta predlog potrebno sprejet v obliki sklepa, ali je dovolj samo pobuda?

Kar zadeva nadaljnje, mojo nadaljnjo vsebinsko razpravo. Predlogi sklepov, ki smo jih prejeli na mizo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik, poslovnik poznate. Če je proceduralno, je proceduralno. Potem, k razpravi se pa javite prej.

G. PETER SUŠNIK

Saj. Besedo sem dobil za razpravo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, potem ste pa zlorabili besedo za razpravo za proceduralne predloge.

G. PETER SUŠNIK

Ja, če sem dal na začetku proceduralno pobudo? Besedo sem dobil pa za vsebinsko razpravo.

GA. DANICA SIMŠIČ

No ja....

G. PETER SUŠNIK

Svojo vsebinsko razpravo sem začel s proceduralno pobudo.

GA. DANICA SIMŠIČ

No ja...

G. PETER SUŠNIK

Zdaj, če – če poveste, kje kršim poslovnik, mam občutek, da običajno gre v drugo smer, ne? Da proceduralne razprave zlorablajo za vsebinske, ne? Zdaj, če dovolite vsebinsko razpravo? Gospa županja? Če dovolite vsebinsko razpravo?

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Predlogi sklepov, ki ste jih vložili na današnjo sejo. Na pobudo, kot piše – gospoda Mihe Jazbinška. In prepričan sem, da jih bo v nadaljevanju sam razložil, bi uvrstil v sklope, ki spadajo k tej točki in v sklope, ki k tej točki ne spadajo. Zdi se mi namreč, da pri osnutku odloka o zaščiti spomenikov, ne moremo razpravljat še o investicijskih odločitvah in pa nepremičninskih zadevah, v zvezi z lastnino in pa s projekti in pa s pismi o nameri. Ki jih v teh sklepih obravnavamo.

Zdaj, vsebinsko bi rekel tako. Številka ena – če bomo dali Vladi Republike Slovenije naš Osnutek Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom, s pripombami iz razprave. Prvič, jaz sem prepričan, da Ministrstvo za kulturo je, na osnovi svojih dokumentov, prišlo do nekih odločitev in seveda nas bo obvestilo, do kakšnih odločitev je prišlo. Če nas bo zaprosilo za nadaljnjo obravnavo, ali pa naše poglede na to zadevo, nas bo tudi to zaprosilo. In bomo to odgovorili. V kolikor pa ne, pa ne vem, seveda, zakaj bi Vlada Republike Slovenije je – obremenjevali z našim sprejetim osnutkom odloka, za katerega še sploh ne vemo, če bo sprejet.

Zdaj, jaz sem prepričan, da vlada si je vzela čas enega leta za to, da tehtno premisli in upošteva vse faktorje in vse tiste pripombe iz razprave, ki jih bo upoštevala o tem, ko bo ponovno odločala o tem, ali ta interventen poseg, ohraniti na trajni ravni ali ne.

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo skromna pripomba. Ni bila vlada. Bilo je ministrstvo.

G. PETER SUŠNIK

No, ministrstvo je del vlade. Oziroma, minister, ki to vodi, je del vlade, a ne? In sem prepričan – in sem prepričan, da bo to lahko utemeljil....

... iz dvorane – mestni svet....

Član mestnega sveta, tako je. Tako je.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Tako je. Pismo o nameri, mam jaz občutek, da je že dolgo mrtvo. Tako, da zdaj, če moramo to še posebej ugotoviti, potem dost žalostno. Ampak, mislim, da pismo o nameri in pa dogovor o skupnem nastopanju – o skupnem nastopanju, je že kar nekaj časa mrtva črka na papirju, ki se ne realizira. To smo nenazadnje lahko ugotavljali tudi - dogodke v zvezi z raznimi hipotekami in podobnimi zgodbami, ki so se dogajale na zemljišču, ki je predmet skupnega dogovora. Oziroma skupnih pisem o nameri.

Točka štiri je seveda popolnoma sprejemljiva, v kolikor gre tukaj za napotek mestni upravi, kako pripraviti Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za to območje. V kolikor gre za to, potem seveda lahko četrti in peti predlog sklepa združimo v eno samo – v en sam predlog sklepa. In predlagam, da predlagateljica ta dva sklepa združi v enovito celoto, tako, da bomo vedeli za kaj pravzaprav gre. Problem 6., 7. 8. in pa 9. točke je, da si še nismo izdelali koncepta, na kakšni osnovi bomo investicijo, ki se ji reče – Prenova centralnega Stadiona za Bežigradom sploh vodili, kot občina. Kot razumem namero predlagatelja s teh sklepov, je Mestna občina Ljubljana nosilec posla. In v ta namen bo pridobila na takšen ali drugačen način, kot je v teh sklepih napisano, vse parcelne številke, ki so potrebne, ali pa parcele, katerih so potrebne, za to, da ta posel lahko suvereno izpeljemo, kot edini investitor. Jaz se seveda s takim pristopom ne morem strinjati. Jaz predlagam, da se najprej ugotovi na kakšni osnovi in za kakšne stroške bomo te, ta zemljišča pridobivali. In ugotoviti, ali ni bolj smiselno z vsemi partnerji, ki so solastniki zemljišč, s parcelnimi številkami, ki sodijo neposredno v – v območje centralnega stadiona in pa območja, ki zadeva investicijo v centralni stadion, pozove, da se izjasnijo, ali so pripravljeni svoje nepremičnine vložiti v skupno gospodarsko družbo. Ali pa skupen javni gospodarski zavod. Ali kakšno drugo skupno pravno obliko, s katerim bi nastopali, kot – kot skupni investitor na tem področju. Jaz si žal ne znam predstavljati, kakšne so alternative, v kolikor se to ne zgodi. Jaz razumem, da bomo pogojevali Olimpijskemu komiteju Slovenije skupno nastopanje pri prenovi stadiona. Mi bomo Olimpijskemu komiteju pogojevali. Mi vemo, da brez soglasja Olimpijskega komiteja, kot lastnika nepremičnin na tem področju, mi nimamo kaj pogojevat, ker tudi investicije ne bo. Ne moremo mi sprejeti. Mi pogojujemo Olimpijskemu komiteju skupno nastopanje. Jaz tega žel gospa županja ne morem razumeti. Kako mi lahko neko tako zadevo rečemo? Posebej, ker ste pač v prilogi dal tudi – v prilogi osnutka odloka, pregled, kje natančno te parcelne številke so. In seveda lahko ugotovimo, da seveda parcelna številka 311/1 k.o. Bežigrad, je dokaj ključna. Za realizacijo prenove centralnega stadiona. Vsaj po mojem laičnem mnenju. Če se seveda motim, naj – naj me takoj kdo popravi.

Seveda, zdaj mamo tukaj celo nek pogojnik. Če se SCT d.d., odloči za partnerski odnos. Mi moramo najprej oblikovati, kakšen naj ta partnerski odnos bo. Potem se bo SCT odločil, ali bo pristopil ali pa ne bo pristopil. In dokler mi nimamo partnerskih odnosov takšnih ali pa drugačnih z vsemi lastniki parcel tukaj, tolik časa mi investicije ne moremo – ali sami, ali ne s kom drugim začeti...

... iz dvorane: Saj sta sam dva...

Ne. Smo trije....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, prosim, če ne jemljete besedo.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ne. Smo trije. Smo trije. Smo trije solastniki parcel na tam območju. In trije moramo pridet do dogovora. In seveda ne na ta način, da bomo en drugmu nekaj pogojevali že v štartu. In jaz s takim pristopom se absolutno ne morem strinjat. To pomeni, da bomo zdaj mi pogojevali Olimpijskemu komiteju. Nekaj, na kar vemo, da je silno malo možnosti, da bo Olimpijski komite, kot nekaj, kar deluje v javnem interesu, na to pristal. In potem bomo rekli, pogledajte, zaradi Olimpijskega komiteja nismo mogli zgradit stadiona v tem mandatu. In bomo seveda vsi se potrepal po ramenih. In bomo rekli – jah, saj mi bi. Ampak Olimpijski komite pa ni bil za. In na ta način se žal investicija ne more izideti. Investicija se bo izšla, če gremo z nekimi dobrimi nameni v to zadevo. In, kot Mestna občina Ljubljana, ki nekje je najbolj zainteresirana za to, da pride do prenove Centralnega stadiona, ali pa do novega stadiona na tej lokaciji, je tista, ki mora igrati tukaj, po mojem mnenju najbolj konstruktivno igro. In tudi najbolj konstruktivno pristopiti. S takimi sklepi žel te konstruktivnosti, razen seveda, če ste že vnaprej dogovorjeni, kaj in kako bo. Jaz ne vidim in si ne predstavljam sebe – v – v vlogi tistega, ki mu bo tak sklep vročen. Da meni moj partner, od katerega je cela stvar odvisna, nekaj pogojuje.

Vsede se za mizo. In se dogovorite, pod kakšnimi pogoji bo ta stvar šla. Za enkrat, tega dogovora, kot je meni znano, ni. In, če mi ugotavljamo, da so dogovori iz leta 2004 brezpredmetni, danes, potem bi morali to ugotoviti že takrat, ko so bili sklenjeni, da niso bili sklenjeni dogovori, ki bi vodili k realizaciji stvari. Ampak, so bili sklenjeni, ne bom rekel grdo – »agitpropovski«, ki so služili temu, da se pač v javnosti naredi eno veliko praznovanje bodočega stadiona, na katerega lahko seveda samo – v mislih se podamo na njegovo zelenico. In tam igramo s črno belo, ali pa še kakšno drugačno žogo.

In žal mi je gospa županja, ampak upal sem, da bomo danes dobili bistveno drugačno odločitev. Bistveno drugačno. Da boste rekli – umikamo osnutek odloka, ki je tukaj. Pripravili bomo predlog odloka oziroma predlog sprememb prostorskih aktov, ki na tem področju veljajo. Za osnovo bomo vzeli tiste stvari, ki jih pač nekje iz projektnih nalog – ki jih je gradbeni odbor naročil in ki so pripravljeno vzeli. To je korektno povzeto v četrtem, v 4. predlogu sklepa. In ravnali se bomo v skladu s tistim, kar je Ministrstvo za kulturo objavilo. Do takrat – in bomo pa iskal konsenz z drugimi partnerji, ki pač tukaj zraven nastopajo. Pa jih nismo ne mi zbrali. Pa ne oni nas. Ne mi njih in ne oni nas. Ampak, če želimo, smo pač obsojeni, da najdemo nek dogovor. In topogledno sem pričakoval tak sklep. Oziroma tak predlog. Z vaše strani tega žal nisem dobil. Zato mi ije žal, če ugotavljam, da volje do realizacije obnove ali novega stadiona za Bežigradom, na osnovi teh sklepov, ni. Je pa namera in – in volja po tem, da se sprememo z vsemi partnerji, ki so tam. Po možnosti na tak način, da še nadaljnjih deset let ne bo ničesar na tej lokaciji. Razen razvaline. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja?! Hvala lepa tudi za vašo razpravo. Besedo za razpravo ima sedaj gospod Peter Božič, ... proceduralno, gospod Omerzu....

G. PETER BOŽIČ

O Marija...

G. BRANKO OMERZU

Ja. Hvala. Gospa županja, jaz sem uspel prebrat tole, kar smo dobili. Kar je bilo v uradnem listu objavljeno. Se pravi Akt o začasni razglasitvi Stadiona za Bežigradom v Ljubljani, za kulturni spomenik državnega pomena. Kar je izdal minister za kulturo. In jaz mislim, da bomo mi danes zelo, zelo velik časa porabili v prazno. Jaz ne bi rad razprav prekinjal v tistem smislu, kot smo že ene parkrat mel. Ampak, mislim, da je res prav, da se Statutarno pravna komisija sestane in da zavzame stališče. Pa ne moremo se zdaj delat – kot noji glavo v pesek. In tuki predlagat državi, da razglasi nek – nek objekt za kulturni spomenik državnega pomena, če je ta akt, po začasni razglasitvi že tuki. Jaz ne vem, jaz bi predlagal, da se Statutarno pravna komisija kar... drugač bomo zdaj pet ur tukile razpravljaj, pa – kaj od tega? In zato predlagam, da date ta predlog, da se sestane Statutarno pravna komisija, na...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Odrejam, da se sestane Statutarno pravna komisija. Čeprav vam moram odgovoriti, gospod Omerzu. Da je minister za kulturo, gospod Simoniti razglasil začasno zaščito Stadiona za Bežigradom. Za kulturno dediščino državnega pomena. Kar vi natančno veste, da se v tem letu ne sme zgoditi tam noben poseg. Predlog Mestne občine Ljubljana, podpisan z mojim imenom pa je, da se umakne predlog, da ta spomenik razglasimo za spomenik lokalnega pomena. Ampak, da predlagamo državi, da ga takoj razglasi za državni spomenik – spomenik državnega pomena. Kajti potem, se seveda s to državo lahko pogovarjamo o pogojih gradnje. O sofinanciranju in o vsem podobnem. Dokler je pa to spomenik, ki je samo začasno razglašen v ta namen, pa pomeni tisto, kar sem vam rekla. Ničesar se na tem ozemlju ne sme storiti.

Torej, predsednik Statutarno pravne komisije, prosim, da se v naslednjih petnajstih minutah opredelite do vprašanja, ki ga je izpostavil gospod Omerzu. Hvala.

.... Iz dvorane – več glasov hkrati - /// nerazumljivo...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...Statutarno pravni komisiji pravijo, da potrebujejo vsaj še pet minut, ali pa nekoliko več. Tako, da verjamem, da bi lahko sejo nadaljevali - ne prej, kot deset minut čez osmo. V tem času pa seveda lahko postorite tisto, kar želite. Hvala za razumevanje...

-----pavza

...svetniki, prosim tiste, ki ste še v preddverju, da pridete v dvorano, ali pa po kakšnih drugih prostorih mestne hiše. In se nam pridružite pri nadaljnji obravnavi tematike gradnje Stadiona za Bežigradom.

Glede na proceduralni sklep...Spoštovani svetniki, kajti svetnice niso tiste... Spoštovani svetniki – če želite razpravljati, ali povzdigovati glasove – ne v tej dvorani, ampak izven

prostorov te dvorane. Drugače pa, da vas spomnim. Bil je zahtevan proceduralni sklep, da se sestane Statutarno pravna komisija in da da odgovore na vprašanje, ki je bilo zastavljeno. Prosim predsednika Statutarno pravne komisije, da pojasni stališče.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No, Statutarno pravna komisija je sicer brez glasovanja, ampak v diskusiji, kljub seveda zelo živahni razpravi o smotrnosti današnje razprave o osnutku tega odloka, ugotovila, da ni formalno pravnih ovir za današnjo razpravo. Ugotovili smo, da je odlok, ki ga je objavila vlada – uredba, akt, začne veljati šele jutri. Zaradi tega danes ni nobenih začasnih – potem pa prosim kolega Kovačiča, da on poda poročilo Statutarno pravne komisije.

GA. DANICA SIMŠIČ

Na to seveda, kot županja ne morem pristati. Vi ste predsednik, kolega Kovačič je podpredsednik. In želim, - želim imeti stališče Statutarno pravne komisije. Če komisija nima stališča, potem ste imeli sestanek in potem bo o tem v nadaljevanju odločal mestni svet. Prvi je k besedi naprej prijavljen gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Spoštovani svetniki, spoštovane svetnice in svetnice in svetniki. Zgodba o stadionu se vleče od leta sedemdeset, do današnjih dni. V – od leta sedemdeset, pa do leta devetdeset, je bilo pripravljenih pet, ali pa vsaj sedem, osem projektov, za obnovo stadiona. In vsi so, zaradi raznih političnih in drugačnih nesoglasij padli v vodo. Eden od predlogov je bil tudi stadion – graditev novega stadiona v Stožicah. In je padel v vodo. Bom jaz popolnoma jasno in odkrito povedal, zaradi športne funkcionske nomenklature. Ta je bila dovolj močna, da je v bistvu preprečila tudi to rešitev. Ampak, to ne gre na državni ravni.

Potem smo se odločili, tudi jaz sem glasoval za to, zlasti po tistem, ko je – po tistem, ko je propadla tudi, ko je propadel Nogometni klub Olimpija. Smo se odločili za graditev stadiona za Bežigradom. Danes – pustimo to, kako se je cela ta zgodba vlekla. Tri leta. Ali pa dve leti in pol. Ampak, danes smo pa dobili na mizo odlok - od že spet ene oblasti, ki je v bistvu preprečila pa vse, kar je bilo v zadnjem času narejeno za obnovo, ali pa novogradnjo stadiona. To se pravi, da štejemo leta 2005. In leta 1970 se je pa ta zgodba začela. In se – in se nadaljuje in se končuje s famoznim odlokom Ministrstva za kulturo, ki je – ki je pripravljala tale akt. In sicer z vsebino, ki je zadnje čase popolnoma nesprejemljiva.

Mi imamo dva tipa, ali pa dve metodologije, na žalost jaz – še zmeraj druga najbolj velja. Dve metodologije ohranjanja kulturne dediščine. Ena je muzealna. To se pravi, da se ohrani vse kakor je bilo to prvotno zgrajeno. Celo z notranjo opremo. Drug tip varovanja je pa funkcionalen. Kjer se pušča vse tiste stvari, za katero se umetnostni zgodovinarji in strokovnjaki dogovorijo, da so tipične. In, da tvorijo integriteto objekta. Medtem, ko se z drugimi elementi, ki za integriteto samega kulturnega objekta, ali pa spomeniškega objekta niso bistveni. Da se tisto lahko podredi funkcionalnim namenom. Razlog te moderne metodologije tiči v tem, da so vsi spomeniki, ki niso bili funkcionalni, v tem smislu, da so tudi vsi propadli. Ker jih nihče ni vzdrževal. In Bežigrad je – gospod Prelovšek, ki je sekretar, državnim sekretar na Ministrstvu za kulturo. Za varovanje kulturne dediščine, je znanj po tem, da predstavlja tisti – tisti del teh strokovnjakov, ki vztrajajo na tem muzealnem principu. Zgodovina te, torej, gospoda Prelovška in njegova stališča in njegove koncepcije, poznamo iz leta 1993, ko je pripravil, za moj okus, sijajen projekt, gospod Krečič. Ki je iz Bežig..., načrtoval bežigrajski. Obnovo Bežigrajskega stadiona. Z dost velikimi posegi. Na primer, da

se obrne igrišče. In tako naprej. Z dost velikimi posegi, da se ga obnovi, medte, ko se za prihodnost gradi nov stadion. Lokacije on ni še imel izrisane. Ampak, njegov načrt je bil tak. In celo načrt je bil v tem, da je v – vrisal celo osovino arhitektonskih rešitev. Tam je spadal tudi Bežigradski stadion. Je vrisal v tistem svojem projektu. Tako, da je tudi v širšem urbanističnem planu, ta načrt izjemno funkcionalen. In izjemno dober. Gospod Prelovšek je bil njegov glavni nasprotnik. In sicer točno s tem muzealskim pristopom. Ki je nevzdržen. Če bomo mi v Sloveniji, ali pa v Ljubljani, uveljavljali ta koncept, ki je tukaj, ki je tukaj opisan. Ki – prej sem rekel za šalo, celo od Arifa pesjak je zaščiten – ga ne smeš premaknit. To je – Arif je garderober na Olimpiji. To pomeni, da bomo mi, da bomo mi v prihodnosti, če bo ta vlada dolg časa trajala, ostali v Ljubljani brez polovico hiš. Ker je – niti ene ne bomo mogli funkcionalno ... adaptirati.

Oprostite, če – vi se smejete, sam, če vam jaz preberem tole, iz tega odloka, boste videli, da imam prav. Ja. Poglejte...

GA. DANICA SIMŠIČ

Najbolje, da kar preberete...

G. PETER BOŽIČ

Poglejte. Za spomenik velja varstveni režim, ki določa varovanje kulturnih prvin spomenika. Vseh zunanjih gabaritov. Konstruktivske zasnove in tipičnih gradiv. Ovrednotenih delov opreme. Oprema je tudi pesjak od Arifa. Ohranjenih delov arhitekturnih dekoracij. To je vsak tist križec, tam gor na – na zidu je to. Potem, spomenik...

... iz dvorane: /// nerazumljivo...

Ja, izjemne...

G. MIHA JAZBINŠEK

... iz dvorane: ... ureditve dejavnosti...

In tako naprej.

G. MIHA JAZBINŠEK

... iz dvorane: To je samo tisto, kar je zatečeno, ne?

Ja, ti lahko delaš nekaj mogoče, če bi lahko delal, bi delal mogoče tam na sred travnika, kakšen Mobitelov prenosnik, ali kaj tazga. Al pa, mislim, tak spomenik bi se najbrž zelo dobro ekonomsko in funkcionalno po tej logiki obnesel, če bi tam naredili eno manjšo kozjo farmo. Jaz priznam, da sem nad to koncepcijo res ogorčen. Ker je ta koncepcija že enkrat, leta 93 zrušila obnovo stadiona. In še celo vrsto drugih stvari. Gospod Prelovšek ni edini. Sem spada Gojko Zupan. In tako naprej. Za eno normalno pamet je nesprejemljivo to, ta način razmišljanja o varovanju kulturne dediščine. Če si pa ti bil kdaj noter, v tej srenji, tako, kakor

jaz – pa veš, da je – da je v tej srenji velik takih kulturniških obsedencev. In zato to ni šala, kar govorim, čeprav se zraven šalim.

Nam grozi okolje oziroma katastrofa varovane kulturne dediščine. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa gospod Božič. Na vašo razpravo sta dve repliki. In sicer najprej gospod Sušnik. Za njim pa gospod Kovačič. Do tri minute. Izvolite, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospod Božič je dal temeljito osnovo za to, da razglasimo dr. Vaska Simonitija za krivca, ker v Ljubljani stadiona ne bo. In to je popolnoma zgrešeno z realnostjo. Ker gospod Božič se je ustavil, preden je prišel do 5. člena. V 5. členu, v prvem odstavku, v tem aktu, točno in jasno piše. Za vsako načrtovano spremembo spomenika ali njegovega dela, ki ne sodi v redno vzdrževanje in za vsak fizični poseg v imenovane stavbne elemente stadiona, ali varovane parcele spomenika, ki bi utegnil trajno spremeniti varovane prvine, je potrebno predhodno pridobiti kulturno varstvene pogoje. In na njihovi podlagi kulturno varstveno soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območne enote Ljubljana.

A tle slučajno piše, da je zdaj prepovedan delat? Ne, samo piše, da tisto, kar bo poseglo in en sodi v redno vzdrževanje tega stadiona, je potrebno delat v soglasju z Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Območna enota Ljubljana. In, zdaj razglasit dr. Prelovška in ministra in vse po vrsti, da so z enim aktom naredili tako grozo, da mi stadiona ne bomo mel. Oprostite, lari fari. Oprostite... lari fari. Mi danes lahko samo ugotovimo, če interpretacija gospoda Božiča drži, potem sprejmimo sklep – Mestna občina Ljubljana novega stadiona po kriterijih FIF-e, UEF-e in vseh ostalih, ki tukaj zraven imajo kaj za počet – pri nogometu, za Bežigradom, ne bo delala. Če bo kdo drug, bo pa kdo drug. Vzdrževali bomo to po teh pogojih, ki so tukaj, ali pa tudi ne. V skladu z deležem, ki ga predstavlja naš delež v nepremičninah. In se pač odločimo, kje bomo delali nov stadion. Če ga mislimo delat. Če ga pa ne mislimo delat, pol pa nehimmo iskat krivca v vseh ostalih, ki so tuki zraven. Do takrat pa, ta akt velja. Določa, na kakšen način lahko projekte izvedemo. In samo ugotovite, ali smo v soglasju z zavodom – območna enota Ljubljana. Ali ne. Če nismo, pol verjetno bo treba kaj spremenit. Če pa smo, pol pa tako ni panike, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa. Ja, replika na vašo repliko, najprej gospod Jazbinšek, potem pa gospod Möderndorfer. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tle je ključ, ne? Sušnik, če bi znal brat ta 5. člen, bi ugotovil, da so to notorična dejstva. Prepisana iz zakona, pomenijo pa sledeče. Tako, kot za vsak poseg, je treba najprej dobiti jasno pogoje kulturno varstvene, ne? Ampak, pri gradbenem dovoljenju. To se pravi, ta člen seveda govori, da bomo čez tri leta prišli na – na zavod po pogoje. Bistvo, seveda režima, ki ga tuki ni, v 5. členu, bi moralo pa bit, da bi te pogoje predhodno povedal. Tudi za potrebe prostorskega akta. In zato je ta člen nedoločen. Je v neskladju – ampak, jaz razumem, zakaj je nedoločen. Kje je razlika med – med našim odlokom in tem, kar bo mogoče naredil v perspektivi. Vlada, ta razlika je zlo minimalna. In, ampak, bo morala bit ta razlika napisana v

odloku. Napisana bo morala bit v odloku. Tuki seveda pa ni nič drugga, kakor da so si vzeli čas, za šest mesecev razmišljat. Oziroma razmišljat eno leto. Kar pomeni,...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... da ta čas lahko prekinejo. Tako imamo vse naše investicijske podjeme, ki jih počnemo in tako naprej – rizične. Rizičen je prostorski akt, če ga začnemo sprejemati. Rizičen je program, če ga začnemo sprejemati in tako dalje.

Iz dvorane: Rizično je, če greš čez cesto peš.

GA. DANICA SIMŠIČ

Oprostite, gospod Jazbinšek ima besedo.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, jaz bom potem vsebinsko to povedal. Vendar, ravno ta 5. člen, je najbolj prazen člen. Ki bi moral bit najbolj poln. Pogledajte, kaj rečejo o varstvenem režimu za vplivno območje. Da se vsi posegi v območju podrejajo ravnanju spomenika. Lepo vas prosim. V našem odloku je to perfektno precizirano. Drevoredi in tako dalje. Vse je precizirano notr.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel, gospod Jazbinšek. In še ena replika na repliko gospoda Sušnika, gospod Möderndorfer. Minuta.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Sej bom zlo kratek. Dejmo se pogovarjati tako, da se bomo razumeli. Jaz ta akt razumem samo tako, da si je minister oziroma ministrstvo zaželelo zaustaviti za eno leto kakršnokoli dogovarjanje na področju, to se pravi, samega Bežigrada, da bi se ta projekt nadaljeval. In je vse ostalo tako, kot rečete gospod Sušnik – lari fari. Vaše besede uporabljam. In to je dejstvo. Zato se nehamo sprenevedati. Mi se lahko še tle ure in ure pogovarjamo. Zadeva za Bežigradom, je s tem aktom zaustavljena. Zaustavljena. In dejmo tem Ljubljancem povedati, da to pot ni Mesto tisto, ki zavlačuje. Ampak, da se je država enostavno odločila, v tem letu se ne sme nič zgoditi za Bežigradom. To so dejstva. Ta vlada je to naredila. In za to naj tudi prevzame odgovornost. In naj to sporoči vsem. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Sušnik nimate besede. Besedo za repliko na razpravo gospoda Božiča, v času trajanja največ treh minut, ima gospod Kovačič. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala. No, saj, jaz sem že takrat, ko je ta mestni svet sprejel tisto nerazumno odločitev in je rekel, da je zveličavna odločitev o novem stadionu – lokacija centralnega stadiona za Bežigradom. Sem vedel, da bo prišlo do zapletov. Ker sem vedel, da na tem objektu, ki je zgodovinski in kulturni spomenik, bo prišlo do zapletov. Ker kar tako v eni pravni, v enem pravnem sistemu, ni mogoče, kot svinja z mehom delat z objektom, ki tam je. Ki je celo – ima celo neko zgodovinsko in kulturno vrednost. To mi je bilo popolnoma jasno. Vendar ste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz se vam opravičujem, da vam...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... vendar ste...

GA. DANICA SIMŠIČ

...skačem v besedo., ampak ta mestni svet nikoli s tem stadionom ni delal, kot svinja z mehom. Izvolite naprej.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

No, to počenjate že cel mandat gospa županja. Vi in vaša koalicija. In tudi predhodna, predhodni mandat se je podobno odvijal. Tako, da to moram ponovno potrditi in želim še dvajset dodatnih sekund zaradi tega, ker ste me pač motili. Kot...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobite petindvajset.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Kot ste danes že nekajkrat, tudi že moje kolege na tak način oviral pri razpravah. In seveda, ko ste takrat sprejeli to odločitev, ste že tudi v naprej sprejeli veliko možnost, da bo prišlo do podobnih stvari, a ne? Kajti, po mojem že takrat niste resno imeli vizije. In niste resno nameravali tega pač projekta do konca speljati. Ampak, seveda kaj bolj, kaj lažje, kot zdaj, danes, poiskati za to nek alibi. In najdi drugega krivca. Za nekaj, kar deset let ni šlo praktično od – od začetne točke naprej. Je zelo elegantno čez deset let reč – a, ha – krivec je pa minister, krivec je pa Prelovšek. Ki pravi, da bo potrebno o vsakem posegu se pogovarjati in uskladiti z Zavodom za varstvo naravne in kulturne dediščine. Ampak, ta zavod ni od danes. Ta zavod ni ustanovljen s strani te vlade. Ampak ta zavod je že ves čas tukaj prisoten. In tudi do sedaj je bil ta zavod kompetenten in pristojen, da odloča, da razpravlja in da daje soglasje, če gre neko varovano območje. Takšno ali drugačno. Če gre za kulturno dediščino. In se do tega opredeljuje. Ampak, seveda zdaj je pa zelo enostavno, zelo lahko reč – a, ha – zdaj je pa ta minister in ta Prelovšek, ki je zdaj pač tam na ministrstvu določeno funkcijo dobil. Zdaj je pa ta tisti krivec. In hvala bogu, dobili smo alibi, da mi nismo tisti krivci, ki ne bomo mogli narediti tega, kar si Ljubljanci želijo. Ampak je to ta minister in ta gospod Prelovšek. Mislim, jaz ne vem, če boste s tem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... uspeli...

GA. DANICA SIMŠIČ

V naslednjih petindvajsetih sekundah.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ne vem, ja, saj mi še tisti prvi rok treh minut ni iztekel...

GA. DANICA SIMŠIČ

A seveda je...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

A je? No, no – skratka, kljub – kljub poskusom oviranja moje razprave, bom zaključil. Mislim, da s to zgodbo ne boste mogli, ne boste mogli bit prepričljivi. In mislim, da vam, ne vem kdo vam bo nasedel na te vaše zgodbe. In – in enostavno s tem alibijem, mislim, da ne boste nikogar prepričali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, imeli ste časa, kolikor ste si ga želeli vzeti. Imeli ste dodatnih toliko in toliko sekund. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zaplet je, seveda, se strinjam z gospodom Kovačičem, objektivno dejstvo, ob takem objektu. Zato sem jaz predlagal razplet. Razplet! Od 31. avgusta, lansk let, dokler ni zdaj ta razplet, možni razplet – doživel tole današnjo sejo. Jaz mislim, seveda, da še nihče ni ustavil projekta. In mislim, da nihče ne bo mogel pokazat na ministra Simonitija, ne? Da je ustavil projekt. Če bo minister Simoniti, tako, kot mam o v drugem sklepu rečeno – nemudoma pristopil k trajni zaščiti. Da bo pokazal karte. Če pa, seveda, mislite, s proceduralnimi zapleti omogočit ministru, da ne bo kazal kart še naslednje leto. Potem je ta alibi nase vzel minister sam. jaz mislim, seveda, da on ve, kaj dela. Tudi ve, da je do predvolilke, do volitev eno celo leto. In eno celo leto on ne bo zdržal, da ne bo povedal...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... kakšen...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Še trije stavki... kakšen je režim – zgleda na tem stadionu, da bomo vedeli, kako naprej. Ves namen, vseh teh sklepov je, da mi skozi odlok povemo naše kolikor toliko strokovno stališče. In drugič, da to stališče damo s prvim sklepom tja. In z ostalimi sklepi omogočimo, da v treh mesecih pridemo do stališč in do razpleta stvari, ki so bile zdaj zapletene. Od programa, do česar drugega.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Roman Jakič, za njim bo razpravljal gospod Slavko Slak. Prosim.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo županja. To, kar se danes dogaja v mestnem svetu in seveda na podlagi dokumentov, ki smo jih dobili, je zame farsa. Nihče me ne bo prepričal, da je dr. Simoniti ta odlok sprejel, ker mu je toliko do zaščite kulturnega spomenika. Nihče me ne bo prepričal in mislim, seveda, da dr. Simoniti pomaga SDS-u v predvolilni kampanji, kot se ve, za Bežigradom, vsaj še eno leto ne more ta mestna oblast začeti gradnje stadiona. In to, da mestna uprava v tem mandatu ne bo izgradila stadiona, bo seveda ena od glavnih – predvolilne kampanje SDS-a. In lahko me prepričujete, da je, da temu ni tako, ampak, poznavajoč zdaj po – nekaj časa vladavine te – stranke, skupaj z minornimi koalicijskimi partnerji, se mi zdi seveda, da je to zelo dobro zrežiran scenarij.

Mestni svet, županja, mislim, da mora ugotoviti, da več ne obstajajo pogoji za celovito prenovu centralnega stadiona v Ljubljani. Da dogovor o skupnem nastopanju pri prenovi stadiona v Ljubljani, ki smo ga dobili na mizo zaradi stvari, kot je, seveda, akt o začasni razglasitvi Stadiona za Bežigradom v Ljubljani, za kulturni spomenik državnega pomena – ne velja, podobno, kot ne velja Pismo o nameri o celoviti prenovi Centralnega Stadiona Bežigrad. Jaz sem seveda za to, da se Odlok o razglasitvi Stadiona za Bežigradom, za kulturni spomenik lokalnega pomena, sprejme. Ker je to Plečnikov stadion...

GA. DANICA SIMŠIČ

Se opravičujem – sprejme, ali ne sprejme?

G. ROMAN JAKIČ

Da se sprejme. Zato, ker je to kulturni in seveda Plečnikov, edini Plečnikov stadion, poleg seveda Plečnikovih stvari, ki jih lahko občudujemo v Ljubljani in seveda po svetu. Ampak, istočasno, gospa županja, bi vi morali, kar se tiče – kar se tiča pa seveda izgradnje nogometnega stadiona – sklicati v najkrajšem možnem času Izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Ki naj ponovno odloči, da zgradi nov stadion, na novi lokaciji. Če bi se mene vprašalo, bi to bil – ne Bežigrad, ne Stožice, ampak bi bil Stadion v Ljubljani. V

Šiški. Za izgradnjo, seveda na tej lokaciji. To je bila ena od mojih idej in želja, da bi prišlo do tretje možne variante, obstajajo vsi pogoji – tud kolega Jazbinšek je enkrat o tem nazorno prikazoval. Zato, ker je prometnica in povezava do obvoznice dobra. Zato, ker so parkirišča Leka, če hočete. Zavarovalnice Triglav. Zato, ker mislim, da se z lastnikom, Slovenskim železnicam da ment. Za njihov delež. Kar je državni delež v izgradnji novega stadiona. Da je možen, seveda, dostop z vlakom, kjer se lahko pod eno od izgrajenih – izgrajenih – primestnih postaj, seveda ta vlak lahko ustavi na stadionu. Et cetera. In seveda z izgradnjo na tej lokaciji, bi ne samo dobili nov stadion. Ne nazadnje je športna šola v bližini. In so štiri pomožni stadioni bli že zgrajeni, tudi na račun atletike. Ampak, temveč bi s tem, da bi gradili v Ljubljani, tudi dokončali atletski stadion.

Županja, jaz seveda predlagam, da razmislite o tem. Jaz menim, tako, kot nekateri moji kolegi, da seveda z gradnjo nogometnega stadiona na Plečnikovem Bežigradu ne bo nič. Ta stadion je seveda treba, kot sem rekel že enkrat – razglasit. Za kulturni spomenik. Tako lokalnega, upam, da bo tud državnega pomena. Sicer ne vem, kdo ga bo – kdo ga bo vzdrževal. Ampak, v vsakem primeru, če govorimo o nogometnem stadionu, ki ga ta Ljubljana potrebuje in je v resnici sramota, da ga nima. Potem se je treba začel pogovarjat o novi lokaciji. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo spomnila bi rada, da v vseh dosedanjih razpravah smo govorili, da je potreben stadion. In, da je potreben v Ljubljani. Da pa je to stadion nacionalnega in ne lokalnega pomena. Repliko na vašo razpravo ima najprej gospod Kovačič in za njim gospod dr. doc. – gospod doc. dr. Gomišček. Tri minute.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, ko sem dal repliko, je začuda prišlo do spremembe v razpravi gospoda Jakiča. Kajti, od takrat naprej, sem se s tistim, kar je govoril, strinjal. V tistem prvem delu pa seveda ne, ne? Ko je spet ponovil to prejšnjo tezo, ne? Češ, da je, zdaj pa minister tisti, ki je s tem odlokom preprečil, da bi bil v Ljubljani stadion v tem mandatu izgrajen. Mislim, da je...

... iz dvorane: na tej lokaciji...

Na tej lokaciji zgrajen. Mislim, da je to iluzorno. Tudi, če bi vsi papirji bili urejeni, bi bilo do konca mandata to iluzorno pričakovat. Dejstvo pa je, da Plečnikov stadion jasno, da je potrebno obnovit in sanirat, da popolnoma ne razpade. In to smo ves čas tudi trdili. In to ni bila alternativa, ali Stožice, al pa Ljubljana, ali obnova Bežigrada. To je bila kumulativa. To je potrebno obnovit, da se ohrani ta dediščina. In, da mam pač ta spomenik in stadion saniran. Ampak, hkrati pa se moramo pogovarjat, ne samo pogovarjat, kaj naredit za to, da dobimo v Ljubljani nov, mednarodno, po vseh kriterijih – pač stadion, ki izpolnjuje vse pogoje, ki jih mednarodna nogometna zveza zahteva, ne? Da ne grem v podrobnosti, ne? Kajti, na tem objektu bi bile seveda tudi druge, druge namenske dejavnosti možne.

O tem smo govorili že neštetokrat. Tako, da ni potrebno to ponavljat. In mislim, da že takrat, ko ste nekateri in tudi večina v tem mestnem svetu odločili in rekli – ne, mi bomo pa na lokaciji Centralnega stadiona za Bežigradom naredili nov nogometni stadion. Pač, na tem, na ta naša opozorila niste pristali. Zdaj pa, seveda, ko sami vidite, da je zadeva prišla v slepo

ulico. Seveda iščete pa krivca. In s tem alibi za sebe. Zato, da pač bi odgovornost, ki jo vsekakor boste morali prevzeti, prevalite na drugega. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja... Najprej je replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Stadion je treba sanirat. Seveda je treba sanirat stadion, ne? Ampak, pri tem ostaja seveda vprašanje, ali ga bomo po strokovni poti? To pomeni, da bo minister Simoniti povedal, kako se to naredi. In do kod se sme it. Kajti, prvo, kar bo naredil v svoji odločbi, bo to, da gre luč dol. Da grejo kabine dol. In druge stvari. Ne, to je že not, jaz v obrazložitvi... jaz mam tud obrazložitev, veš? Tolk, da ne boš mislil, da nimam obrazložitve. Ker mam tud še kaj družga, kt je v uradnem listu jaz. Zadi. Ne? Pa tudi v našem odloku je to. Kar pomeni, seveda, da to ne bo več stadion, rekel bi, za drugega, kot za – rekel bi, igre mladincev, tekom dneva, ne? In tako naprej. Skratka, s tem se cel koncept spreminja. Jest nič ne rečem. Jaz simpatiziram. Saj sem sam diskutiral. Ali Ljubljana, al kar kol to je. Sam tisto, kar je namen teh sklepov, je to – ne s proceduralnimi zadregami. Pa s proceduralnimi šprinklami. Ampak, v miru, v treh mesecih ugotoviti, ali so...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ali so spomeniško varstveni pogoji, ne? Ali so drugi pogoji? In tako dalje tisti, ki omogočajo. Ne pa zdele, v proceduri – recmo – zminirat en proces, ki se mora zaključit dostojno. Ne pa da se zaključi s predpostavko, kaj bo minister naredil in da se mi odrekamo tudi vsebinski razpravi, o tej stvari – ne vem, zato, ker bo jutri začel en odlok veljat, ki je – oprostite, zdaj bom pa jaz moral povedat – izrazito nestrokovnen.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel. Besedo za repliko, na razpravo gospoda Jakiča, ima doc. dr. Gomišček. Tri minute.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Jaz bi samo nekaj rekel. Če kolega Jakič res verjame, da rabimo ministra Vaska Simonitija, da nam bo dal temo v naslednjem predvolilnem boju, se presnet motite. To, kar se je dogajalo vsa leta, od kar sedim tlele v mestnem svetu, v zvezi s stadionom, za to dejansko ne rabimo še tega odloka. Dejstvo je, da se ni nič zgodilo. Dejstvo je, da smo se okol vrtel. Se dobro spomnite, da so bile tri lokacije. Enkrat je bil stadion za Bežigradom, tista ta prava. Drugi je bil – so bile Stožice. Moram reč, da tega – Šiške, pa nikol ni blo. Da bi bil ta dober. Zdaj, če velja, da v tretje gre dobro, potem bomo mogoče, kolega Jakič tam mel. Jaz se bojim, da če začnete še s tem – še bolj neresni se pokažemo. In res ne rabimo tega od Simonitija. Moram celo reč, da včasih, ko je gospod Bjedov, k je bil in nam je vse te študije prikazoval, čez vsa ta leta, ko smo se iz opozicije reševali. Kaj ta Stadion, d.o.o.

opravlja. Poleg tega, da dnar jemlje, ne? Bom začel že počas mislit, da je bil res zlo pozitiven, ko gledam tole našo debato. Ne? Ker zdaj se je pa na enkrat vsa umetnost in vsa diskusija okol stadiona začela dejansko vrtet okol tega odloka. Ministra. Tako, da to se mi zdi pa res mal, mal zlo mim, no. Moram reč. Tako, da mal premislite. Pa jaz bi vas prosil, dajmo vsaj kaj druga v tem letu skoz spraviti. Ker ta stadion, se mi zdi, da je preveč trd oreh. Ne glede na ta odlok. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vse, kar repliciram, je, seveda to, da ne bi kar tkole, ne? Odločal. Ti si doktor znanosti in veš, da se to ne dela. Zato bomo tri mesece si vzel za nekaj, za nekaj, kar ne stane denar. Ampak, je organizacija. Ko se pogledajo pogoji, ali so ali niso. V teh treh mesecih upam, da bo briljantni minister za dediščino, ki je imel dediščino kot, rekel bi – osnovni svoj motiv v odnosu, rekel bi – preferiral je dediščino v odnosu na živo kulturo, v svoji predvolilki. Upam, da bo to speljal tudi. In bo z mal boljšimi papirji trajno zavaroval stadion, kot je tole. Tle še enega drevoreda ni notr, razumeš? Brezsramno so naredili ta odlok, v odnosu na gradivo, ki so ga mel od nas, ne? Brezsramno za nas. Ne? Brezsramno, brez režimskih, varstvenih režimov. Zato dajemo šanso seveda gospodu ministru, ne? Da popravi vajo. In ne bo on nič odgovoren, če bomo šli drugam. Popolnoma nič odgovoren. Samo to naredimo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ne pa s proceduralnimi zapleti. Zato dajemo naš odlok tja, kot neko metodološko gradivo, kot gradivo, do koder smo mi prišli. Do koder je prišla njegova lastna strokovna služba. In s tem, ko mu ga dajemo, seveda ne pomen, da mora tazga točno sprejet. Moral bo pa karte pokazat. To je nedostojno, da se karte ne pokažejo. In dejmo it dostojno naprej. Ne pa s proceduralnimi zapleti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Z replikami in replikami na replike smo končali. Besedo za razpravo ima gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa, gospa županja. Jaz bom kljub vsemu svojo razpravo in z nekaterimi dokumenti, ki jih mam pravzaprav dokazal, da gre tukaj s tem aktom, ki je objavljen v uradnem listu, za neke vrste politično špekulacijo. In, da gre dejansko za – če uporabljam besede gospoda Jazbinška, vtikanje palice v šprikle. Oziroma v kolesje.

Ne glede na kakršnekoli razprave in različna mnenja, sem prepričan, da je bilo na področju stadiona za Bežigradom in na področju izgradnje stadiona v Ljubljani, od sprejetja odločitve v mestnem svetu, da se takšen stadion naredi za Bežigradom, ob upoštevanju vseh kulturno

varstvenih smernic, veliko narejenega. Pripravljene so bile pravzaprav že strokovne osnove za arhitekturni natečaj. Pripravljene so bile po kar dolgotrajnem usklajevanju smernice Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Izdelani so bili trije arhitekturni preizkusi. Ki so upoštevali tako te varstvene ukrepe in tudi zahteve FIF-e in UEF-e, ki so bili posredovani s strani Nogometne zveze Slovenije. Te arhitekturne preizkuse so naredile tri različne skupine. Ena pod mentorstvom dr. Jožeta Koželja, arhitekta in seveda profesorja na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Druga pod vodstvom arh. Birse in tretji arhitekturni preizkus je bil narejen pod – v skupini, pod vodstvom dr. Ocvirka, ki je istočasno tudi predsednik Odbora za varstvo Plečnikove dediščine. In, ki je bil vseskozi en zelo velik zagovornik pravzaprav doslednega varovanja Plečnika za Bežigradom. In vsi te trije arhitekturni preizkusi so pokazali, da je ob upoštevanju maksimalne zaščite Plečnikove dediščine za Bežigradom in ob upoštevanju vseh zahtev FIF-e in UEF-e, možno z Bežigrajskim stadionom naredit sodoben nogometni stadion. Vse tri so to pokazale. Potem se je seveda pokazalo in na osnovi tega seveda je bil tudi pripravljen osnutek odloka za – o zaščiti stadiona za Bežigradom, za kulturni spomenik lokalnega pomena, na osnovi smernic, ki jih kje pripravil Zavod za varstvo kulturne dediščine, Območna enota Ljubljana. Zakaj je prišlo do teka, vam bom pojasnil kasneje, ker vam bom nekaj prebral.

Kaj se je še v vmesnem času zgodilo? V vmesnem času pravzaprav je nekak zelo jasnih izjav bilo v javnosti s strani Olimpijskega komiteja, ki je bil pripravljen v projektu sodelovat. Na kakršen koli pač način. Če družga ne, najmanj s svojim kapitalskim vložkom v ta projekt. Se pravi z zemljiščem. In tudi pojavila se je novica, da je tudi SCT pripravljen umaknit hipoteko iz svojega dela. Oziroma iz svoje parcele, ki je na območju Plečnikovega stadiona. Kar pravzaprav tako ali tako ni bil tako velik problem. Ampak je pač žal zaradi nekaterih tiskovnih konferenc nastala afera, ki to ni bila.

Skratka, vse te stvari, ne? So kolegi iz SDS-a dobro vedeli, saj smo jih redno seznanili. Ne nazadnje je gospod Sušnik član Začasnega gradbenega odbora. Sej se seveda ni udeleževal. Ampak sem ga jaz seveda sprotno obveščal o vsem, kaj se dogaja.

To, da bo nekdo posegel pravzaprav z nekim aktom, ali čimerkoli v to dogajanje, kar se vse skupaj preveč nevarno – bližalo neki kritični točki, ko bi se lahko reklo, a, ha – zdaj se je pa končno na tem projektu nekaj premaknilo, seveda. Vse to je na – narekovalo, da se več kaj takšnega, kar se je s tem današnjim, s to današnjo objavo v uradnem listu zgodilo, da se bo zgodilo.

Pa zdaj, da ne boste mislili, da govorim zdaj popolnoma na pamet, vam bom prebral dve zadevi. Sami dobro veste, da je nekje v začetku tega leta, gospod Jazbinšek dvakrat – naslovil dve pismi. Eno pismo je naslovil na ministra Zvera. Drugo pismo je naslovil na gospoda ministra Vaska Simonitija. In ga je pozival, da naj se pač izreče o tem, ali bo minister zaščitil Plečnikov stadion za kulturni spomenik nacionalnega pomena. Seveda, gospod minister gospodu Jazbinšku, mislim, da ni odgovoril. Gospod Jazbinšek je seveda tudi član tega Začasnega gradbenega odbora. In je o tej problematiki seznanil gradbeni odbor. In, ker so se pojavljale različne interpretacije, je bil sprejet sklep, da pravzaprav tudi gradbeni odbor, kar je seveda zelo pomembno, kakšno stopnjo zaščite bo ta objekt za Bežigradom imel – za nadaljevanje projekta – povpraša ministra kaj seveda o tem meni.

In vam bom prebral moje pismo, ki sem ga pisal gospodu ministru. In sicer:

Spoštovani gospod minister, na 4. seji Gradbenega odbora za izgradnjo nogometnega stadiona v Ljubljani, dne 31. marca 2005, se je gradbeni odbor seznanil s pobudo mestnega svetnika MOL, gospoda Mihe Jazbinška, glede razglasitve Stadiona za Bežigradom v Ljubljani, za spomenik državnega pomena. Sprejet je bil sklep, da od resornega ministrstva pridobimo uradno stališče, glede nadaljnjih postopkov in sodelovanja pri razglasitvi stadiona za Bežigradom, za spomenik državnega pomena in s tem povezanega financiranja restavratorsko konzervatorskih del. Ker so za nadaljevanje priprav in izvedbo arhitekturnega natečaja, za

celovito obnovo Bežigrajskega stadiona nujni podatki o režimu varovanja, oziroma stopnji zaščite, kar je vezano na razglasitev, kot spomenik državnega ali lokalnega pomena, vas prosimo za čimprejšnje stališče v zvezi s tem Plečnikovim delom. To je bilo 31. marca.

Pismo sem potem dobil od ministrstva, z ministrstva. Podpisan sicer ni bil minister. Pripravil je ta odgovor gospod Gojko Zupan. Podpisal pa se je Stanislav Mrvič, vršilec dolžnosti direktorja Direktorata.

Odgovor je pa nasleden: Naše ministrstvo, na naše ministrstvo ste poslali v zvezi – vprašanje, v zvezi s predlogi prezidave ali obnove Centralnega Stadiona za Bežigradom. Bežigrajski stadion je evidentiran, kot kulturna dediščina in je vpisan v register dediščine, kot Stadion za Bežigradom, pod številko 393. Prostor, v katerem leži, je urbanistična dediščina Ljubljana. Mestno jedro pa pod številko 328. V registru sta trenutno samo dva stadiona. Mariborski ljudski vrt. In obravnavani spomenik, Centralni Stadion za Bežigradom. Strokovna organizacija, to je Zavod za varstvo kulturne dediščine Ljubljana, je vaši občini stadion predlagal tudi za razglasitev za kulturni spomenik. Celostno razglasitev ... v širše območje Bežigrada, je pripravil za Mestno občino Ljubljana omenjeni zavod, skupaj s pristojno službo mesta, v skladu z Zakonom o varstvu kulturne dediščine iz leta 99. Mesto je s tem natančno seznanjeno. Zato predlagamo, da čimprej pospešite sprejem predlaganega odloka, gospodje, ne?

23.5. je to ministrstvo vedelo, da so pripravljene strokovne podlage Zavoda za varstvo kulturne dediščine, v katerem se predlaga zaščita tega stadiona za Bežigradom, kot spomenik lokalnega pomena. In tukaj, s tem, kar sem vam zdaj prebral, se jasno tega zavedajo. In se s tem seveda popolnoma strinjajo. Očitno, ne?

Pobudo za razglasitev stadiona za spomenik državnega pomena, je na Ministrstvo za kulturo poslal že gospod Miha Jazbinšek. Ministrstvo je v začetku aprila posredovalo v preveritev Zavodu za varstvo kulturne dediščine, ki je po 12. členu zakona zadolžen za ustrezno valorizacijo. Ministrstvo za kulturo ob tem podpira mnenje strokovne službe, to je 6604/JK, to je Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Zavod je, kot pristojen organ izdal mnenje, da je obnova stadiona pod določenimi pogoji možna in istočasno tudi napisal, da naj bo to spomenik lokalnega pomena, ne? Oh, ja. Ne? Potem je prenova, ki bi poskrbela za ohranitev dotrajanih delov stadiona et cetera, nujna, saj je stadion eno od ogledal odnosa prestolnice do avtorskega dela Jožeta Plečnika in tako naprej in tako naprej. Potem, ne? Piše še enkrat, da je - Ministrstvo za kulturo nima pristojnosti, da bi posegalo v neposredno delo strokovnih služb in vplivalo na dogovarjanje lastnikov. Razen v primeru nesoglasja ali pritožbe ene od strank, ker je ministrstvo drugostopenjski organ. Torej, skratka, minister piše, da oni sploh niso pristojni posegat v strokovno mnenje Zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki pa vam povem, kakšno je. Preberite si ga tam, - gospod Jazbinšek ima strokovna mnenja.

Torej, ali je s tem, ko je bil ta akt sprejet, ne? Ministrstvo kršilo zakon? Ali pa je prisililo, ne vem, ali pa kako drugač pripravilo vse strokovnjake na Zavodu za varstvo kulturne dediščine, da so spremenili svoje mnenje. Ali so pa vse zamenjali, pa so tam zdaj novi in imajo zdaj drugačno stališče, kot so ga imeli še 23. maja, ne? Skratka, nekaj tukaj ni v redu. A se strinjate z mano? Ne?

Zdaj, mi smo seveda to mnenje od ministrstva dobili 23. 5. ne? In potem se je pospešeno delalo – kjer piše, da naj mi nadaljujemo s pripravami zaščite Stadiona za Bežigradom, kot spomenika lokalnega pomena. In na osnovi tega, spoštovane gospe in gospodje, smo pripravili v mestni upravi akt o zaščiti Plečnikovega stadiona, kot spomenik lokalnega pomena. In je bil vložen 7.6....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...manj, kot en mesec. Ma kaki – štirinajst dni za tem, ko smo dobili to pismo iz ministrstva. Zdaj, žal je pa že zaradi počitnic in kaj jaz vem česa še vse, do te obravnave tega osnutka prišlo šele danes. Sicer bi verjetno obravnava bila že bistveno prej. Veste, da smo bili, da smo začeli to sejo pred počitnicami.

Torej, vmes se je pa dogajalo to, kar sem povedal, ne? Nekdo se je ustrašil, da se lahko stvari za Bežigradom premaknejo tako močno, da bi že lahko kdo mislil, da se bo lahko kaj resnega tam zgodilo. In res so se določene stvari premaknile. In potem je bilo potrebno z neko gasilsko akcijo, ne? S tem nestrokovnim aktom, ne? Poseč v dogajanje. In to, dragi moji, je seveda zdaj to.

Škoda še ni narejena prevelika, ne? Če mi danes, glede na to, da ta nestrokovni akt ne velja – ker ne upošteva, oprostite, jaz tukaj seveda nočem sam se pravzaprav spuščat v strokovne vode. Gospod Gomišček, ne? Vi date velik na stroko, ne? Stroka je v ekspertizi, takole debeli, povedala kako in kaj se štiti. In tisto je povzeto v našem osnutku odloka. Gospod Jazbinšek ve veliko več o tem, kot jaz, mi je povedal, da ta akt, ne? O začasni razglasitvi tega nima, ne? In, da je pravzaprav nestrokoven. In, da ne upošteva strokovnih predlogov njihove lastne službe, za katero so nam še 23. maja rekli, da so v redu. In, da naj na osnovi tega naredimo osnutek, ki ga danes imamo pred sabo.

Zatorej, ne? Če tukaj ne gre za nek politični pamflet, ne? Ker žal, eno leto se zaščiti, pol leta je treba delat nekaj, ne? 6. člen. Zavod za varstvo kulturne dediščine, Območna enota Ljubljana mora najkasneje v šestih mesecih po objavi akta o začasni razglasitvi, uskladiti strokovne podlage. E pa – tamle so. Narejene so bile pred pol leta. Jih že majo. Jih ne rabijo pol leta usklajevati, ker so narejene.

Torej, mi sprejmemo danes osnutek. In ga ministrstvu lepo s toplim priporočilom, ne? Da naj čim prej trajno zaščiti spomenik, posredujemo. In to minister lahko naredi recimo v relativno hitrem času. Glede na to, da postopki niso takšni. Oziroma vlada, ker glede na to, da postopki niso tako dolgotrajni, kakor so tukaj različno postopki, - e – potem ni seveda nobenega problema in potem boste vi tudi seveda dokazal, da to, kar mi govorimo, pravzaprav nimate prav, da nimamo prav. In, da smo seveda vsi za to, da se v Ljubljani na področju izgradnje stadiona čim prej stori. In, daje pravzaprav tale akt res akt dobre volje, ne pa blokade projekta. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Ja. Hvala lepa. Kar nekaj replik je. Najprej gospod doc. dr. Gomišček. Tri minute.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, hvala, saj bom še prej. Jaz bi repliciral to, kar je kolega Slak rekel, da so se nekateri ustrašili, da se je v tem času tako hitro začel z izvajanjem, zato, da bi stadion res se enkrat zgradil. Pa so morali na hitro tale odlok napisati.

Jaz bi rekel, če so se res, kar dvomim. Je dejstvo potem, da so se slabo koordinirali z nami. Ker, kakor je - enega mestnega svetnika iz SDS bi vprašali in bi mirno rekli, da se nič ne mudi. Ker izkušnje, k mamu niso take, da bi bilo treba zlo na hitr kaj delati. Da je to res, vam lahko kar napišem oziroma preberem – rabim tole pismo, ki ga je gospa županja podpisala. In sicer glejte, kar 2. točka.:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana ugotavlja, da je Pismo o nameri, o celoviti prenovi Centralnega stadiona Bežigrad, iz julija 2004 brezpredmetno iz več razlogov.

To se prav, nekaj smo odločali v tem mestnem svetu, julija 2004, pa zdaj ugotavljamo, da je brezpredmetno... v drugem členu...

Potem v 3.,,,

GA. DANICA SIMŠIČ

Poskušajte biti korektni... je to tretji predlog sklepa....

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ne, ne – ne. To je drugi. Do tretjega prihajamo zdele. Tretji, tretji sklep je – Mestni svet mestne občine Ljubljana ugotavlja, da je dogovor o skupnem nastopanju pri prenovi stadiona v Ljubljani, iz julija 2004 brezpredmeten iz več razlogov. To se pravi drugi dogovor je brezpredmeten. Dva dogovora smo očitno julija 2004 sprejeli. Z večino. In zdaj ugotavljamo, da sta brezpredmetna, po letu dni.

Potem pogledjmo 8. – osmo točko. Mestna občina Ljubljana pogojuje Olimpijskemu komiteju Slovenije skupno nastopanje pri prenovi stadiona s tem, da Olimpijski komite Slovenije, zemljišče, parcela številka tolk pa tolk in objekte nad njem - sporazumno, neodplačno prenese v last in posest Mestne občine Ljubljana. To se pravi, tega tud nismo naredili do zdaj. Osnovne stvari, da bi mel parcelo, o kateri se pogovarjamo. Da bi mel v naši lastnini.

Pa pogledjmo 9. točko. Mestni svet ugotavlja, da Mestna občina Ljubljana ne more vlagati v prenovu stadiona, ne da bi bila predhodno urejena lastniška razmerja in izključena investicijska tveganja. Zato je predpogoj nadaljnjih aktivnosti na tej lokaciji prenos bremen prostega zemljišča in objektov na njem iz lasti Slovenija ceste Tehnika v last in posest Mestne občine Ljubljana. Potem, ko se nepremičnina razbremeni, neposredno izvršljive skupne hipoteke v vrednosti 4 milijone 500 000 Evrov, s pripadki.

Glejte, to so samo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... štiri točke, ki za moje pojme dokazujejo, da v teh štirih, petih letih, nismo tolk naredili, da bi se minister ustrašil, da bi mi zdaj ne vem kaj zlo hitr naredili. In je moral zaradi tega odlok sprejet. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Najprej se vam opravičujem, ker sem napačno interpretirala številke sklepov. S tem, da predlog sklepa, niti številka 2, niti številka 3 – nikoli ni bil sprejet na mestnem svetu. Bilo je gradivo samo posredovano mestnim svetnikom in mestnim svetnicam.

Besedo za repliko pa ima zdaj gospod Kovačič. Tri minute.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja hvala. Sicer, sicer...

GA. DANICA SIMŠIČ

Se opravičujem, a replika na repliko? To pa nisem opazila, gospod Jazbinšek imate. Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gomišček, jaz obžalujem, da nisi informiran, ne? O problemu, ne? Gomišček, obžalujem, da si nisi čas vzel. Jaz sem vam ponujal, da to gremo skozi. Da koordiniramo in tako naprej. Kovačič je rekel – bomo, bomo. Pred sejo bomo in tako naprej. Ti živiš seveda v informacijskem vakumu, ne? In ti bom zdele povedal osnovno bistvo. In pismo o nameri in dogovor o skupnem nastopanju, je predhodnik ministra podpisal. Za Zvera točno veš, da govori, da so ti papirji »non pejeri«. Ampak, funkcionira pa tako, da jih ne razglasi za »non pejerje«. In funkcionira, ne odgovori na ta vprašanja. Ta, ja. Zato govori. Ampak, ne? Ne. Ne. Daje Slaku dopise. V katerih piše, da bo deloval skladno temule notr. Kar pomen – bo dal 20% in tako dalje in tako naprej, ne? Da bo deloval – ministrstvo, skladno – skladno tem dogovorom in tako naprej. Torej, je treba red narediti. Ker so res brezpredmetni. Ker, ko so nam jih pokazali, so bili škodni. In vi veste, da so bili škodni takrat.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če v trideset...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

...ih sekundah zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

So pa bili izhodišče za naš sklep, ne? Zato je treba red narediti. Med drugim tudi zato, ker ga županja še ni podpisala. Ampak, zahteva tudi računsko sodišče od nje odgovor, zakaj ni podpisala nekaj, kar ma neke materialne odnose.

Zato so ti sklepi namenjeni temu, da se naredi red. Seveda, žal, čez eno leto. Žal čez eno leto. Sam, ne pa zdele reč, zato, ker so čez eno leto – ne pa pred enim letom, da zato pa vi ne boste za te sklepe glasovali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Kovačič. Tri minute.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja. Hvala lepa. No, gospod Slak, jaz vem, da se je v preteklosti marsikaj trgovalo in dogovarjalo. Tudi z ministrom Gabrom, pa z drugimi na ministrstvu za šolstvo, v zvezi s to problematiko. In tud verjamem in vem, da se je marsikaj o teh dogovorih dogajalo tako, da je šla zadeva mimo Zavoda za spomeniško varstvo in tako naprej. Ampak vendarle, mi moramo pri teh zadevah, ko gre za neke kulturne spomeniške objekte, upoštevati tudi ta zavod. In mislim, da je to edino logično, da vas je tudi ministrstvo, ne nazadnje tudi s tem aktom, na tak način – tudi na tak način opozorilo in povedalo, da je temu tako. In, da je treba z njim usklajevati vse zadeve.

Kar se tiče pa tega predlaganega sklepa, da se ugotavlja, da so brezpredmetni nekateri akti, ne? Bi pa rekel samo to. Zakaj mestni svet mora odločat o tem, da so neki akti, ki jih ta mestni svet ni sprejemal brezpredmetni. Mestni svet lahko ugotavlja o brezpredmetnosti nekih aktov, ki jih je sam sprejemal. Vi ste povedal, da ti akti – te akte, te dogovore, ta pisma o nameri mestni svet ni sprejemal. Zakaj potem zdaj mi tukaj veljavnost teh aktov, s sklepom mestnega sveta razveljavljamo in anuliramo?

Drugič, ti akti, ki so tukaj predloženi – zdaj ugotavljam pismo o nameri – tudi vsi podpisniki niso podpisali. Brez datuma. Ne vemo od kdaj. Dogovor o skupnem nastopanju. Spet brez datuma. Spet niso vsi podpisniki. So tudi brez podpisov. Tako, da ne vem, kaj sploh nas s tem obremenjujete – mestni svet.

No, mislim, da je to nepotrebno. Če mi tega nismo odločal, zakaj zdaj odločamo o tem, da je to brezpredmetno. Mislim, da je to res posiljevanje tega mestnega sveta. In tako se ne dela, no. Tako se ne dela.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jakič, pustite gospodu Koačiču, da pove do konca.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Zdaj, ne vem... bom še kakšno repliko, no. Saj...

... iz dvorane - /// nerazumljivo.../// ... Jakič ga je zmotil, ne?

Ne. Sej motite me. Ne samo Jakič. Nekdo drug. Prav. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Torej, gospod Kovačič, zdaj ste zaključili svojo repliko. Repliko na vašo repliko pa ima gospod Jazbinšek. Minuto.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Gospod Kovačič, ker si precizen, bodiva midva precizna zdele, ne? Ne? Mi smo sprejeli odločitev, da gremo za Bežigrad, skladno – in to v sklepu piše – tud skladno priloženim vsem gradivom. Zato jaz stalno trdim, da gradiva, kakršna so bila, pomenijo tudi sicer drugačne odločitve, kot si mi predstavljamo Poznate teh 51 milijonov.

Naprej. Odbor Pejovnika, ne? A je tako? Je dopolnilni sklep sprejel k – k – dopolnilni sklep k tistemu dogovoru iz naslova poštenih cenitev. In tako dalje in tako naprej. Skratka, ta akt se je v svojem vsebinskem in v svojem formalnem smislu tlele vendarle obravnaval in je bil sklepan. In zdaj seveda je treba to uredit, ne? Ti si seveda tud v informacijskem vakumu, ker si mal nenatančen, ne? Ne? Pozabil si nazaj. Časa si pa nisi vzel, da bi v bistvu te stvari...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če V sekundah...

G. MIHA JAZBINŠEK

...naprej, ne? Naprej, kar je bistveno. Naprej, kar je bistveno. Tvoj minister korespondira iz naslova tega dogovora z gradbenim odborom. In govori o parametrih tega dogovora, ki jih bo spoštoval v bodočnosti. Parametri se pa, oprostite, čist potih bom rekel, da me nobeden - barabski in idiotski.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek. Dobro, da ste to povedali potih, kajti sicer bi vas morala zelo na glas opozoriti, da spoštujete kulturo dialoga v tem mestnem svetu. Ne glede na to, ali je tukaj, ali ga ni tukaj. Še hujše je, če ga ni tukaj, ker vam ne more ugovarjati.

Jaz – razen Slavko Slak, ki želi odgovoriti na vse replike, ... in ima za to tri minute. Ni bilo drugih prijav k razpravi. Gospa Potočnik razprava. Dobro. Gospod Slavko Slak – odgovor na vse replike. Tri minute.

G. SLAVKO SLAK

Jaz sem prepričan, kljub različnim mnenjem, da je tako pismo o nameri, kot dogovor o skupnem nastopanju pri prenovi, predvsem pa pismo o nameri – bilo pomembno v tej točki, daje pravzaprav na enem samem mestu združilo v bistvu vse akterje, ki so kakor koli povezani in odgovorni za izdajo različnih mnenj. Stališč, Kaj jaz vem česa še vse – za prenovu Bežigradskega stadiona, v sodobni stadion. Tu je bil zraven, je bilo prisotno tako ministrstvo, kot Zavod za varstvo kulturne dediščine. Kot univerza, se pravi Fakulteta za arhitekturo. Kot Olimpijski komite. Tako Nogometna zveza Slovenije, vsi, ki so podpisali in tudi tisti, ki niso podpisali, iz Zbornice za arhitekturo in prostor, so pravzaprav bili mnenja, da je možno tu narediti to, pred čemer pravzaprav na nek način – zaščito stadiona – sedaj smo. V tem konkretnem primeru je ta dogovor oziroma pismo o nameri seveda izjemno pomemben. Ker je prvič poenotil vse različne faktorje, ki kakor koli odločajo o tem na enem mestu.

Zakaj pa je pismo o nameri oziroma dogovor o skupnem nastopanju brezpredmeten? Vam je že nekajkrat povedal gospod Jazbinšek. Sicer malo po svoje. Predvsem oziroma kakor on to vidi, predvsem je brezpredmeten zato, ker je minister pravzaprav, ki je zelo pomemben, ali pa ministrstvo – zelo pomemben element pri vsej tej zgodbi – se na nek način – ministrstvo se na nek način izvzelo iz vse te procedure. Niti ne želi imenovati svojega predstavnika v gradbeni odbor. In v tistem odgovoru, ki ga je omenjal že gospod Jazbinšek, enostavno pravi, daje to stvar mesta. Da ministrstvo s tem nič nima. Tam nas bo pa morda, skladno s predpisi, pač sofinanciralo, v kolikor bomo ponovno vložili prošnjo. Tako, da je – toliko o tem.

Kar se pa tiče izjave gospoda Kovačiča, da se nikoli – da se je šlo vedno mimo Zavoda za varstvo kulturne dediščine – nikoli se ni šlo mimo zavoda. To so seveda navadne neumnosti. Gospod Jazbinšek pogledajte – gospod Jazbinšek – gospod Kovačič vam je dal, ne? Strokovne podlage, ki jih je zavod pripravil. Na osnovi teh strokovnih podlag, je bil pripravljen tale osnutek. In na osnovi teh strokovnih podlag, nam je predhodnik, ne? ... seveda pije vodo, saj so strokovne podlage –na ministrstvu povedal, da naj to zaščitimo na ta način, kot smo pripravili v odloku. In, če si minister ni ustrašil, ne? Teh postopkov. Potem lahko to dokaže na zelo enostaven način. Da trajno zaščiti Stadion za Bežigradom, kot spomenik nacionalnega pomena. Na osnovi strokovnih podlag, ki jih je za to, po 12. členu Zakona o varstvu kulturne dediščine, pripravila edina pristojna strokovna institucija. In to je Zavod za varstvo kulturne dediščine, Območna enota Ljubljana. Na ta način bo sam najlažje ovrgel vse tisto, kar mi danes tukaj govorimo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik. Za njo bo razpravljajal gospod Miha Jazbinšek.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Resnično se nisem želela oglasiti. Nisem tudi ne vem kako pripravljena. Ampak, vseeno bi poskušala, ker mislim, da imamo danes na dnevnem redu odlok o zaščiti. Govorit o tem. Ker namreč mi pa danes govorimo že o gradbenem odboru. O problemu. In zato sem za vsak odlok, predlog, posebej še takšnega, ki je bil pripravljen v strokovnih službah Mestne občine Ljubljana, seveda, da ta stadion oziroma Plečnikov spomenik zaščitimo.

Seveda, to, kar je naredila država. Po eni strani popolnoma razumljivo. Seveda bi pa človek pričakoval, glede na to, da imamo podpisan. Oziroma, da je sprejet zakon o sodelovanju med Mestno občino Ljubljano in državo. Bi človek pričakoval, da bi seveda tukaj bil izpostavljen dialog. In seveda, da bi pripravili oboji takšen akt, ki bi po eni strani omogočil zaščito tega spomenika. Po drugi strani pa tudi nadaljevanje projekta. Ker tega ni bilo, seveda človek ponovno samo lahko pomisli na to, da je ubogi stadion kraj nesrečnega imena. Na tem stadionu so se že izigrali, igrali in s figami v žepu preigrali marsikateri največ in najslabše pa je odnesel nogomet v Ljubljani. In seveda s tem tudi ugled Ljubljane v Evropi in v svetu.

Spoštovana gospa županja, nikoli vam nisem imela možnosti ali na štiri oči, ali v ožjem krogu povedat, ali dat kakšen nasvet. Tokrat ga dajem vsem mestnim svetnikom in svetnicam.

Namreč, poslovite se od Bežigradskega stadiona. Ker, ko bo se sprejel odlok o zaščiti. In seveda, ko bojo začeli vsak s svojo – svojo barvo fasade, ali pa, ko se bo začelo tudi lastniško reševati stvari – vam povem, ne bo konca ne kraja. Z SCT-jem. Z Olimpijskim komitejem. In še s kakšnimi posamezniki. Vam povem po lastnih izkušnjah, ni dobro zobati jagod. In še, če jih je, seveda pogledajte v roke, če niso slučajno divje, ali pa kakšne, ki vam bojo lahko prebavne dolgoletne motnje povzročale.

Zato spoštovani, predlagam, da v tem letu, ko seveda je malo da ne moratorij – na tem – se ponovno vrnemo nazaj in pogledamo, ali je moč s Stožicami zgraditi sodoben večnamenski športni objekt, ki ga Ljubljana še kako potrebuje. Zgradimo tudi stadion. In vse tisto spremljajoče, kar je bilo že v zasnovah prostorskega plana, že v tem mestnem svetu sprejeto leta 2002. In na tej poti boste imeli vso mojo podporo in seveda tudi pomoč. Želim vam srečno pot. In poslovite se od Bežigrada. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. V tem primeru bi imela rada sama repliko. Nikoli ni bilo želje, da bi se pogovorili. Tako, da ne reči, da ni bilo možnosti. Mislim, da bi se lahko pogovarjali na to temo. Odločitve je sprejemal mestni svet v zelo pestri sestavi. In mislim, da je tudi odgovornost vseh tistih, ki so sedeli v tem mestnem svetu, ki sedite v tem mestnem svetu in imate pravico glasovanja. Kot veste, jo jaz nimam. Da je bila taka odločitev sprejeta. Oziroma tistih, ki ste sedeli tukaj, pa niste bili sposobni pritisniti niti tipke za, niti proti. Tudi odločitev je vaša.

Naslednjo besedo za razpravo, je gospo..., jo ima gospod Jazbinšek. Za njim pa gospod Kovačič.

G. MIHA JAZBINŠEK

Stojim za vsem, kar je Vika zdele povedala. Kar se tiče razlogov, ni dobro zobat češenj. Ni dobro to in tako naprej. Tudi za tem, da je seveda Stožice – še zmeri perspektiva. Ne? Sicer časovno odmaknjena dva cela petkrat in cenovno dva cela petkrat večja, ne? Lahko kadar koli utemeljim.

Jaz si prizadevam, da se stvari razpletejo. Ne? In, da na osnovi tega razpleta, se odgovorno odločimo, ne? Ne? Brez razpletanja pa si ne znam predstavljat, kako mi spremenimo odločitev, recimo zdele, sred seje. Ne?

In drugič, ne? Za ta razplet, moram povedat, je potrebno naredit neki posla. In bomo videli. Če se ne izide. Namen teh sklepov je, da konec decembra ocenimo, ali se je izšlo. Ali se ni izšlo. In jaz povem, da bom podobnih deset sklepov dal za kakšno drugo lokacijo, ne? Podobnih. Zakaj? Na vsaki lokaciji, morajo bit vsa ta opravila opravljena. In tisto, kar smo seveda mi do zdaj delali je to, da seveda teh opravil nismo opravili.

Zato jaz najprej povem, kje je problem zavarovanja tega, ne? Ta osnovni odlok, ki ga imamo. Problem je samo, v resnici je problem minimalen – okrog katerega se nočejo čisto dobro do konca izjasniti ti novi pobudniki, ne? Tegale jutrišnjega sklepa. Vse, kar je treba, da se za 50% poveča ta stadion in da se ga naredi po normativih FIFA, je to, da se na severni ograji opravi nujne odprtine. Ne? Ker severna stran je zdaj pasivna. In mogoče malce pogleda ritem na južni fasadi. To je v resnici vse. Drugič je pa samo to, ne? Da ne sme pisat tisto, kar piše notr. Vasko Simoniti. Ne? Ko piše, da se tudi na tribunah ohranijo izvorni materiali, ne? Tribune, ne? Lokacija ajde, de, ne? Sam, na tribunah se ti izvorni materiali težko ohranijo, ne? Prvič, ker niso Plečnikovi, ne? Če smo že na tem. In beton. Plastika, to traja ... in tako naprej. V tem – če tuki dobimo manevrski prostor. Če tuki dobimo manevrski prostor, da se ve, da morajo biti tribune klinasto postavljene v prostor. Tako, kot je zasnovan klinasto ta spomenik. Da to ni simetričen v smeri vzhod – zahod. Ne? Ampak, da je simetričen v smeri sever – jug. Kar lahko seveda, z določeno nadgradnjo se še poudari glorjeta in tako naprej. In tako naprej. Glorjeta – oprostite, ko berem časopise, pa zdaj so na enem novem stadionu, nekje v inozemstvu, kot eno kapelico naredili, ne? K je perfekten se tud na stadionu poročit. No, mi mammo krasno glorjeto.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Prosim? Ja. Mal sem se pošalil. Hočem reč, mi imamo seveda en izrazit, krasen, simboolen. Ampak, jaz vam moram utemeljitev povedat. Jaz vam moram utemeljitev povedat, ki je na –ki je na tej strani - na strani – spletni strani Nogometnega kluba Olimpija.

...iz dvorane – nerazumljivo...

Spletna stran namreč obstaja. Ne? In na tej spletni strani piše – stoji, da Plečnikovi, njegovi lastni predstavi, zasluži šport simbolično poudarjen okvir. Ne. Utalitaren stadion. Simboličen poudarjen okvir, ker verjame v ideale plemenitega druženja in tekmovanja. To je osnovna njegova misel. On pravi – ne, to ni profan stadion. Stadion je nekaj več. In zdaj seveda obstoja vprašanje, ali bomo to, da je stadion nekaj več – ta trenutek v podobi, kot jo je Plečnik dal, ne? Ali je ta stadion, ki je nekaj več, lahko tudi v naprej, ne? Plemenitemu druženju in tekmovanju namenjen? Ali bo to ljudski vrt? Ne vem. Ne? Če ne bomo mogli realizirat stadiona. Ampak, za to si moramo seveda vzeti mal časa. In toje treba izdiskutirat. Recimo v naslednjih treh mesecih, ne? Tudi z ministrom. Naše, naš odlok je takšen, da malce omogoča

nekega pravilnega ritma odprtin. Ne? Tudi v severni fasadi. In je to edini stvarni problem. Seveda problem natečaja bo pa samo eden. Kako dodat nekaj, da bi pa vtis stadiona, njegove prostornosti, notranje in zunanje – ohranili. Tega pa seveda vidim, da na to se pa ne spozna gospod Simoniti. Ni besede koncepta. Ni besede kompleksa. In seveda ni drugega, kakor, da on ščiti stavbe. Take, kot so. Ne? Stavbe take, kot so. Problem je pa kakšen? Malo dodat, da tist dodatek ne moti poglede na te stavbe, da se na ograjo vidi od znotraj in od zunaj. Kar je osnovna determinanta. In, da to, kar pravijo – to, kar pravijo seveda vzdrževalci. In to resno so mi sporočili. Vzdrževalci stadiona. Profesionalci. Res. Fantje. Kosijo travo in to. In imajo radi stadion. Jazbinšek, a vidite, kako je ta stadion lep? Ne? Zdaj je samo treba videt, ali se ta lepota stadiona, za razliko od enih drugih, tam, zazidave neke in tako naprej – ne? Ali se ta lepota da intenzivirat? To je edini problem. S 50% povečane kapacitete.

Moram pa nekaj povedat. V trenutku, ko se reče – streha sme bit, se je reklo, da sme tud teh 50%, ne? Ker streha je tista, ki po navadi to prostornost pravzaprav uniči. Tako, da jaz apeliram, da tako, kot je bilo rečeno, tuki, da je naš, sprejetje našega osnutka akt dobre volje. In, da je tudi ta akt jutri, ko bo začel veljat akt dobre volje, v smislu tem, da sta si minister in vlada s tem, zadala nalogo. Ne? Pri tej nalogi bomo pomagali. Ne? Če bo pa seveda mislila stroka tuki, da ne gre za prenovo, niti za obnovo, ampak, da gre za konzervacijo. Moram povedat, da konzervacija ni možna, ker je že vse postran. Ne? Da gre v vsakem slučaju za obnovo, ki ima seveda dimenzijo prenove, ne? Ne? Tam bo treba zidat fantje, tele – tele ograje, ne? To se tud obnovit ne da drugač, kot da se temelji popravijo na južnem zidu. Saj to je vse vegasto. Severni zid je še nekak, rekel bi – in tako naprej. Ne? Če se bojo odločili samo za konzervacijo v nekem smislu, ne pa to, je popolnoma jasna usoda tega stadiona. To je ljudski vrt. Nič narobe. Sam, naj to povejo. Ker iz tega odloka bo sledilo. Tako, kot sem povedal. Luči stran. Kabine stran. Vse gre stran, ker mora it stran. Ker je grozotno grdo in tudi nefunkcionalno. Zato seveda v nobeni bitki ja in tako naprej – ma konzervatorska stroka popolnoma pravico bit dost rigorozna. Seveda bomo zelo veseli, da bojo v šestih mesecih, tako, kot piše, izdali odločbo SCT-ju, da naj lepo sprot ograjo popravlja. In Olimpijskemu komiteju, da popravlja to ograjo, ne? In se veselimo. Te, rekel bi – te, ne? Te konzervacije. In se veselimo tudi, ne? Upam, da bo SCT recimo – država pomagala. Ne? Ker, kukr slišim Sušnika, ne? So lastniki na tem stadionu izrazito primarni tisti, ki naj ta stadion gradijo. In se moramo z njimi resno pogovarjat. Ne? Stvar je pa zelo enostavna. Kdo bo dal tle denar, dajte no mir. A bo SCT dal? Pa Olimpijski komite? Olimpijski komite sploh nima – sploh nima v svojem delokrogu infrastrukture. Kar pomeni, da moramo lastništvo uredit tako, da nas ne bojo tam eni motili. S tem, da praktično nobenih vložkov nimajo. Pa nobenih financ. In tuki not so alternative dane. V teh sklepih. Kdor pokaže denar, je lahko polnokrvni partner. Kdor ga ne pokaže, al da zemljišče, ali bo pa ostal lastnik in ga bojo potem – republika in ta lastnik – urejali ta spomenik. Ne? V proračunu bo dal gospod tale, kako je že? Prelovšek, ne? Bo dal v proračun in bomo vsi veseli, ne? In prosim, jaz bom pa špilal na prireditvah za – rekel bi – druženje in tako. O.k.

Zato seveda, bom jaz kljub vsemu čist mal razložil tudi tiste dodatne sklepe. Zato, ker stvar je treba prerezat. Prvi sklep je itak jasen. To je sklep dobre volje, ne? Odgovornost gre na državo. Edino, kar je novo – novo od petka, v tem sklepu, je ta – da nemudoma razglasijo – jaz sem prosil gospo županjo, ne? Skozi gradbeni odbor, če bi bila tolk voljna, da bi besedo nemudoma tudi dala v ta prvi sklep. In s tem smo vsi zadovoljni.

Potem, o tem, seveda pismo o nameri, dogovor o skupnem nastopanju, je treba razglasit za brezpredmetno. Zato, ker 7. člen govori o tem, da moramo mi te dogovore met v okviru Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije. Vendar bo že enkrat gospod Janša kej podpisal z gospo Danico. Ampak, na urejen način. Ne s proceduralnimi triki. Ne s proceduralnimi triki! In potem, 4. sklep. Ja, brez diskusije je seveda, da enkrat moramo reč, kakšen je ta program. Poslušate, saj to, to nikamor ne pelje. Da nas po časopisu vlačijo, da je to 65 milijonov Evrov,

pa tako naprej in tako naprej. Če hočeš ta demanti dat, ga nočejo objaviti. Ne? Zakaj? Zato, ker imajo gradiva od takrat, ko smo sklepali. Zato, ker imajo insajderske informacije o – od Olimpijskega komiteja, pa od SCT-ja. Ne? Midva z Zidarjem bova zidala motel. Se temu reče. Znotraj ograje, ne? Zato je treba enkrat program definirati. Tuki, ali pa v Stožicah. Ali kjer koli. Je treba sprejeti urbanistični akt. Ni dovolj to, kar mammo mi v aktu, da piše, da zavod pove pogoje, pod katerimi se zida. Kaj pa če je tam stolpnica? Zavod pove, kaj se ne sme. Urbanistični akt pa pove, na spodnjem vogalu, kako bo oblikovano. Ali je stavba, ali ni stavba, ne? In pa to je pa oblikovno določilo. Določilo in promet je, seveda tudi ne more zavod za – za varstvo kulturne dediščine povedati, kako je s prometom. Pa mi tega nismo se lotili, ne? In zdaj seveda en inicialni investicijski program, oprostite, je pa treba tudi narediti. Tisto, kar smo mi do zdaj meli, ni imelo komponente trženja stadiona. Ne? Medlo je neke gradbene elemente. Programske. Pa nič drugega. To se tako dela. In potem, seveda, oprostite, ne? 10. sklep. Ne? Ne bom zdale preveč županjo kritiziral, ne? Ampak, mi smo seveda, ko smo sprejeli odlok. In vi veste, da je seveda – so Stožice povezane z – s stadionom tuki. Mi mammo na dveh lokacijah SCT. Na eni nam je dolžen. Na eni nam, skozi denacionalizacijo nekončano ne omogoča iti naprej. In tako dalje. Nas blokira, ne? Tuki, istočasno nam je dolžen iz Brda neko zemljo. In tako dalje. Pa naj da to zemljo, tle, ki jo ima, ne? Neodplačno. Da bomo to konzumirali. Zato je treba seveda tudi aktivnosti v 10. sklepu iti naprej. Kajti, v časopisih so me vlačili, ne? Da sem pri sklepu o – zaščititi javnega interesa Stožice izpustil odgovornost naših ljudi, ne? Ampak, županja je mela takrat interno revizijo. Kako se je končala interna revizija, ne vem. Sumim, da tudi ta interna revizija – pa ni ta sklep samo zaradi tega – se ni ukvarjala z – s tem falsifikatom odločbe. Ki je bil na – ne? Te geodetske. Škoda, jaz sem danes mislil s sabo prineset fotko, na kateri se vidi, da je tam koruza. Men pa trdijo, da je gospod Lenardič prevzel očiščena skladišča. Ne? Naj se ekspertiza naroči, ne? Da bomo videli, kako je s to odločbo. Jaz moram povedati, da sem najavljen seveda h gospodu Podobniku, ne? Za drug teden. Da ta nadzor nad odločbo, da se uredi. Mislim, da ti sklepi pripomorejo k temu, da bomo decembra vedeli na čem smo. Potem pa, vi, ki ste za Stožice. Perfektnih novih deset sklepov. In gremo naprej, če se bo izkazalo, da za Bežigrad ne moremo. Če jih ne boste dobro spravili te sklepe, bom pomagal. Takoj. Ampak, odločitev bo, to si pa zapomni – pred volitvami.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste končali gospod Jazbinšek? Dobro, razprava gospoda Jazbinška je končana. Samo eno formalno vprašanje, pravzaprav.

Sejo smo začeli pet minut do četrte ure. Po našem poslovniku traja seja predvidoma šest ur. Predlagam, da damo še nekaj minut gospodu Kovačiču. Ki je zadnji prijavljen k razpravi. In potem preidemo na odločanje. Izvolite, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala. Žal je današnja razprava ponovno, po mojem mnenju, zelo brezplodna razprava. Govorimo vse mogoče. Govorimo o dokumentaciji. Govorimo o predlaganih sklepih. Ampak, ne vem, kakšnega hudega smisla v tem dejansko ne vidim, ne? In zelo težko je razpravljati konstruktivno, ko slišimo v tej razpravi stališče nekaterih svetnikov o predpisih, ki so objavljeni v uradnem listu. Da so to popolnoma nestrokovni akti. Da so to politični pamfleti. In tako naprej. In – potem, potem, ko nadalje govorijo o tem, kako je potreben dialog z državo, z ministrom in tako naprej – se spet sprašujem, kako je ta dialog sploh mogoč. Ko se ocenjuje akte tega ministra, za nestrokovne. Za politične pamflete in tako naprej. Mislim, da ene resne volje za to, da se konstruktivno dela za državo, na tej ravni, v okviru mestne občine,

s strani predlagateljev in koalicijo ni. In ta razprava me spominja na številne razprave, tudi o stadionu. Pa tudi druge, ko je bilo del razpravljavcev, z mano vred, ko smo se nekako počutili, da govorimo v veter. Da govorimo v neznanu. Da – da naše besede ne naletijo na, vsaj na prisluh drugih. Da bi bil nekako možen nek dialog. Da bi na podlagi tega, morda pa le prišli do nekih skupnih stališč. In, da bi bila predvsem ta stališča konstruktivna. Da bi nekam peljala. Mi stalno, vsake toliko časa damo na dnevni red eno temo. In ponovno, ponovno glasujemo o nekih sklepih. Čeprav smo že prejšnjič glasovali o nekih sklepih. In s temi sklepi dostikrat ugotavljamo brezpredmetnosti prejšnjih sklepov. Sprejemamo nove sklepe. In čez tri mesece nove in nove in stalno nove. Spet imamo tukaj deset sklepov. Skratka, skozi se soočamo z nekim konglomeratom nekih sklepov. Ampak, nikoli pa ne prehajamo od sklepov do nekih dejanj. Saj, če je bila odločitev sprejeta, ker ste smatral, da je taka najboljša, da se na centralnem stadionu naredi nov, sodoben stadion. Zakaj k temu niste pristopili? Zakaj ponovno tukaj novi sklepi, novi konglomerati. In tako naprej. Ne vem, men se zdi to res izguba časa. No. Izguba časa. In to pomanjkanje volje, da bi res pristopili k – k nekemu resnemu delu.

In moram reč, da se absolutno strinjam z razpravo gospe Potočnikove. Zlo težko bi karkoli, kar je povedala kritiziral. Dejansko to drži. To drži, ne? In, zdaj spet tole, ne? Ko je gospod Slak razpravljal o – o tem aktu ministra za kulturo – o – in ga je označil za nestrokovnega in za politično motiviranega. Na drugi strani je pa izhajal iz neke predhodne komunikacije z uslužbenci ministra. Ko so, ko je citiral tudi to dopisovanje in je rekel – no, vidite, ta, ti dopisi so bili pa dobri. Ja, ampak vendarle ti dopisi niso rezultirali nek pravnemu aktu, ki bi bil podlaga za to, da se na pravni akt upreš. Govorim o dopisovanju in – in to primerjam zdaj s tem pravnim aktom. Ki je pa veljaven in ki ga ni mogoče kar tako z levo roko odpraviti. Če kar koli smatrate, da s tem aktom ni v redu. Ja, ne vem, saj se tudi ve, na kak način se nek pravni akt lahko izpodbije. Ampak, kar tako – to je nestrokovno. Tisto dopisovanje, ki je bilo pa pač šele nek predhodni postopek za to, da se pride do nekega pravnega akta. Tisto je pa vsemogoče – vsemogoče in verodostojno in dobro. Ja, tako ne gre. Mi moramo enkrat se naučit, da spoštujemo pravni red. In, da spoštujemo pravne akte. Tu, od tu naprej potem lahko – lahko pa delamo naprej. Ne pa, ta pravni akt je brez veze. To je zanič. Prej smo se pa itak dogovarjali, tisto je pa v redu. Tam so rekli – da je vse v redu in da lahko delamo naprej. Ja, pol pa delajte naprej. Ne nas pa ponovno obremenjevati s konglomeratom sklepov.

Dogovorni sistem odločanja. Ne vem, po mojem je že preživet. Včasih ni bilo pomembno, kaj je bilo objavljeno v uradnem listu. Ampak, je bilo pomembno, kaj se je dogovorilo na centralnem organu CK, ZK, ali kaj je že blo. In na – v SZDL. Tistile – je bilo važno, kaj so se tam, tisti, ki so se pač tam – se je vedelo, da imajo neformalno moč odločanja – sklenili. In tisto je veljalo, ne glede kaj je potem blo objavljeno v nekem formalnem, pravnem aktu. Ne moremo se več tako obnašati. Danes vendarle bi morali že davno preživet te čase.

Tako, da jaz osebno menim, no, da ti predlagani sklepi so popolnoma brez smisla. No, jaz ne vidim nekega smisla. Kaj je potem, če bomo to sprejeli? A bomo potem kaj naprej? Ali bomo potem, na podlagi tega pa stadion mel? A bomo na podlagi tega mel zaščiten – zaščiten objekt? Če govorimo. Saj to, točka je, točka dnevnega reda je bila vendarle odlok, ali kako je že bilo – odlok o proglasitvi... Stadiona za Bežigradom, kot...

GA. DANICA SIMŠIČ

Za kulturni...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Za kulturni. Tako.

GA. DANICA SIMŠIČ

Za kulturni spomenik lokalnega pomena.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Tako je. Hvala lepa. Je pa – tako je. To je bila točka dnevnega reda. Govorimo pa čist o enih drugih stvareh. In tudi ti predlagani sklepi so čisto nekaj drugega. Ne vem, no. Jaz, ja nekaj čisto tretjega so. In jaz ne vem. Men – men taka razprava nekako ne gre...

Iz dvorane: g. Miha Jazbinšek: Vem, da je težko razumet...

Ja, jaz mislim, da – res je težko razumet. Enostavno, enostavno... enostavno...

... /// iz dvorane – nerazumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek. Če želite besedo, si jo prihranite za...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Enostavno – enostavno – mislim, da ni problem samo v mojem razumevanju. Ampak mislim, da zelo težko bo kdo nekih poprečnih al pa nadpoprečnih sposobnosti to razumel. Mislim, da je tukaj pač šlo za neke – dodatke. Nekim starim odločitvam. Čez tri mesece bomo pač dobili na mizo nove odločitve. Ampak, od vsega tega ne bomo meli nič. Ne bomo prišli niti koraka naprej. Tako, da – ne vem, zdi se mi, da je to vse skup nek pesek v oči. Da resne volje in resnega namena, da nekaj naredimo, pa ni.

Če ste se odločili, da proglasimo kulturni spomenik, potem ga dajmo. Se strinjam s tem, strinjam se tudi s tem, da je ministrstvo k temu pristopilo. Mislim, da gre za to, da – da – da lahko oziroma, da je dejansko ta objekt spomenik, z neko pomembno kulturno in zgodovinsko dediščino. Za katero je prav, da jo ohranjamo. Da jo zaščitimo. Da se mimo nekih, zelo jasnih kriterijev in pogojev, ki jih postavlja stroka – je pa vsebovana v zavodu, ki je za to ustanovljen. Zavod za varstvo kulturne in naravne dediščine. In tako naprej. Da pač to moramo spoštovat. Te postopke moramo spoštovat. In mimo tega ne moremo. Če pač so tam neke zaščite in neki pogoji, potem moramo delovat v skladu s temi pogoji. Strinjam pa se seveda, da sodobnega, novega, nogometnega stadiona. Športnega objekta, mednarodnih, bi rekel – po mednarodnih kriterijih, ki danes veljajo, na tem mestu ne moremo – ne moremo zgradit. Moramo tam, pač v skladu s temi pogoji, ki jih stroka za varstvo kulturne dediščine zahteva, sanirat objekt. Ampak, nov sodoben športni objekt, moramo pa seveda gradit na drugi lokaciji. In, če je ta druga lokacija bila s strani mesta pred leti kupljena, potem mislim, da je logično, da potem to lokacijo tudi izkoristimo in...

.....konec 2. strani III. kasete.....

...delat. Lahko bi bila pa tudi katera koli druga lokacija. No. Samo, tolk, hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa, ker ni več prijavljenih k besedi, zaključujem z razpravo in prehajamo h glasovanju.

Najprej smo pri

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o razglasitvi Stadiona za Bežigradom za kulturni spomenik lokalnega pomena, skupaj s pripombami iz razprave.

Sama ta sklep podpiram. Obrazložitev glasu, gospod Černjak.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Spoštovana gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Razprava, ki je bila za nami, me dejansko žalosti. Ampak, jaz bom podprl te predlagane sklepe. Zakaj? In sicer, ko smo razpravljali o lokaciji, sem podpiral Stožice. Ampak, odločili smo se drugače in ne želim bit zraven tistih, ki bodo tako ali pa drugače si podajali kajlo in jo tako stlačili v šprikle našega razvoja. Kajti tako jaz, kot meščani in meščanke, si želimo stadion. In, če je odločitev padla. Potem, v končni fazi, pejmo enkrat gradit. Kajti, nam vsem, svetnikom in svetnicam, v vednost. Če se gradnja v tem mandatu ne bo začela, bo to slabo za vse nas. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo torej k odločanju o predlogu sklepa, ki sem ga prebrala.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

25 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

25 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je ta sklep sprejet.

Potem dajem na glasovanje

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestna občina Ljubljana daje Vladi Republike Slovenije, skladno z določilom drugega odstavka 12. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine pobudo za takojšnjo trajno razglasitev Stadiona za Bežigradom, v Ljubljani EŠE 393, za spomenik državnega pomena. V ta namen se Vladi Republike Slovenije posreduje sprejeti Odlok o razglasitvi Stadiona za Bežigradom za kulturni spomenik lokalnega pomena, skupaj s pripombami iz razprave.

Po razglasitvi Vlade Republike Slovenije, se nadaljevanje postopka na lokalni ravni – je nadaljevanje postopka na lokalni ravni brezpredmetno.

Mislim, da se medtem navzočnost ni spremenila.

Tak predlog sklepa dajem na glasovanje. Kdo je za?

Glasovanje poteka in ga zaključujem.

Ta predlog podpiram.

Glasovanje zaključujem.

25 ZA, 1 PROTI.

Ugotavljam, da je ta sklep sprejet.

Potem je na vrsti naslednji

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana ugotavlja, da je Pismo o nameri o celoviti prenovi Centralnega stadiona Bežigrad (v nadaljevanju prenovi stadiona) iz julija 2004 brezpredmetno iz več razlogov. O tem se obvesti vse podpisnike in Računsko sodišče Republike Slovenije. Razpis arhitekturnega natečaja bo izveden preko Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije, pa bo po za to veljavnih predpisih in uzancah, ko bo pripravljena vsa – ko bodo pripravljena vsa potrebna izhodišča.

Se opravičujem za nekaj napak, ki so bile v tekstu.

Med tem se navzočnost ni spremenila.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa, ki ga sama podpiram. In kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

22 ZA, 1 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In tako smo pri

TRETJEM PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana ugotavlja, da je Dogovor o skupnem nastopanju pri prenovi Stadiona v Ljubljani, iz julija 2004 brezpredmeten iz več razlogov. O tem se obvesti oba podpisnika in Računsko sodišče Republike Slovenije.

Mislim, da se navzočnost medtem ni spremenila...

Obrazložitev glasu, gospa Viktorija Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. To je seveda materija, o kateri zdaj sklepamo, ki gre daleč stran od odloka. Sprašujem pa se, ali mi lahko dajemo sodbe o aktu, katerega sploh podpisnik ni mestni svet. Oziroma ga sploh ni obravnaval. S tem mi dajemo neko legitimiteto za podpis nečesa, kar je blo storjeno. Mi, pa možnosti o – razpravljati ali opredeljevati se o tem – nismo imeli. Zato bom pri tem glasovanju vzdrževana. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, obrazložitev glasu. Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je dogovor, ki sta ga podpisala minister Gaber in pa Kocijančič, ne? Gospod Zidar in pa gospa Danica Simšič tega dogovora nista podpisala. Po moje, če bi vprašali gospoda Zidarja, zakaj to ni, bi on rekel – zato, ker ni bil profesionalno napisan. Zdele, danes, bi rekel – zato, ker je imel hipoteko. Ne? In gospa Danica Simšič bi rekla, da ni podpisala zato, ker prej Zidar ni podpisal. Gre za to, seveda, da je to vendarle nek pravni akt. V katerega ni minister Zver, ki ga privat razglaša za »non paper« - nazaj potegnil, ne? Kot v resnici. Kar pomeni, da seveda legitimiteto tega akta, na nek način pripoznava, ne? Z one strani. Ampak, mi moramo odgovoriti na ta vprašanja, med drugim tudi zato, ker računsko sodišče, ne vem, kdo ga je najel v ta namen, ne? Zahteva...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... zahteva...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zahteva odgovor zakaj ni podpisan? Ker, če je to resen papir, mora bit podpisan. Če pa ni resen papir, moramo pa mi tuki jasno povedat, da to ni resen papir. In, da se ga odrekamo, tudi, če je bil takrat resen, se ga danes odrekamo. Zato, ker gremo seveda nas vse... po 7. členu, po drugi liniji. Po liniji Zakona o – o glavnem mestu Ljubljane.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kovačič. Obrazložitev glasu. Minuta.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, ponovil bom še enkrat, no. Poglejte. Kako lahko mi odločamo o nečem, kar ta mestni svet ni odločal. Nikoli. Kako mi lahko odločamo o nečem, kar itak ne velja. Zdaj, če ni podpisov. Pač, če nekateri od teh podpisnic, ali pa strank, ne? Tega dogovora. Niso sklenili tega dogovora. Potem tega dogovora itak ni. Kako moramo zdaj mi sprejemati in proglašati ta dogovor za brezpredmeten? In, seveda, kako moramo mi proglašati nek dogovor za brezpredmeten, če tudi ni datuma sklenitve tega dogovora. To se pravi, odločamo o brezpredmetnosti nekega dogovora, ki je bil sprejet neobstoječega dne. Ki – ki ga niso podpisali vsi navedeni podpisniki. Ne vem, kaj se gremo. Pa kako lahko nekaj takega sploh pade na um predlagatelju teh, tega sklepa. Hvala.

... iz dvorane – več glasov... /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod, gospod Kovačič...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Zato seveda... zato seveda...

GA. DANICA SIMŠIČ

... čas se je iztekkel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, samo, da nisem na koncu še tist zadnji stavek povedal. Zato seveda takšnega sklepa res ne morem, ne morem podpret. Pa tudi ne vem, kako bi lahko sklep...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Še kakšna obrazložitev glasu? Če ne, je moj odgovor zelo jasen.

Računsko sodišče nas o tem papirju sprašuje, ne glede na to, ali je bil sprejet, ali ni bil sprejet. In zato mislim, da je smiselno, da se mestni svet odloči, da je ta papir brezpredmeten.

Glede na to, da se ... se je spremenila navzočnost? ... se ni spremenila navzočnost.

Glasujemo o predlogu sklepa, ki sem ga prebrala.

Torej glasujemo, kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

20 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je ta sklep sprejet.

In tako smo pri

ČETRTEM PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet ...Mestni svet Mestne občine Ljubljana zahteva, da bo prenova Stadiona zasnovana tako, da prvič – prva alineja

- da bo po prenovi Stadion lahko pridobil licenco za izvedbo mednarodnih tekem, po določenih FIF-a;
- bo kapaciteta stadiona okoli 12 000 pokritih sedežev, podzemnih garaž, okoli 500 parkirnih mest, spremljajočega programa, za okoli 4000 m² možnih dodatnih objektov ter trg, pa za okoli 4000 m² etažnih površin;
- bodo večji gradbeni posegi locirani vzhodno od Vodovodne ulice, novogradnja za trg ob Samovi, preureditev in prenova pomožnih igrišč pa zahodno od Vodovodne ceste;
- bodo ohranjeni adaptirani, rekonstruirani ali nadomeščeni vsi elementi dediščine, skladno varstvenemu režimu objekta in vplivnega območja Stadiona.

Navzočnost se je bojda medtem spremenila.

Tako, da moramo ugotavljati navzočnost v dvorani.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

25 navzočih svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

Glasujemo, kdo je za tak predlog sklepa in kdo munasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

19 ZA. EDEN PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem

PETI PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, nalaga županji Mestne občine Ljubljana, da predloži Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev, ki se nanašajo na območje Centralnega stadiona Bežigrad (območje urejanja VR 1/1 Stadion) na sejo Mestnega sveta v decembru 2005.

Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

22 ZA, NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Na glasovanje dajem

ŠESTI PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, nalaga županji Mestne občine Ljubljana, da predloži Predlog organizacije investicije prenove Stadiona, za sejo mestnega sveta v decembru 2005, najmanj pa predloge.

- **inicijalnega investicijskega programa;**
- **eventualnega namenskega proračunskega sklada;**
- **organizacijske oblike nosilke investicije (gospodarska družba oziroma javni zavod);**
- **strukture in imenovanje gradbenega odbora.**

Glasujemo o tem predlogu.

Kdo je za in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 21. PROTI NIHČE.

Ugotavljam, da je tudi ta sklep sprejet.

In zdaj smo pred odločanjem o

SEDMEM PREDLOGU SKLEPA. Ta pa se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, nalaga županji Mestne občine Ljubljana, da predloži vsled udeležbe državnih organov in organov mestne občine pri usklajevanju izvajanja nalog, pomembnih za razvoj glavnega mesta, kar prenova Stadiona je, predlog dogovora iz 5. člena Zakona o glavnem mestu Republike Slovenije, ki ima pravno naravo pisma o nameri, za sejo mestnega sveta v decembru 2005. Dogovor morata vlada in županja prikazati v načrtu razvojnih programov. In upoštevati v pripravi predloga državnega in občinskega proračuna za leto 2006.

Glasujemo tudi o tem predlogu sklepa.

Kdo je za in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

21 ZA, 2 PROTI.

No in tako smo pri

OSMEM PREDLOGU SKLEPA, ta je pa kar dolg. In se glasi:

Mestna občina Ljubljana pogojuje Olimpijskemu komiteju Slovenije skupno nastopanje pri prenovi Stadiona s tem, da Olimpijski komite Slovenije zemljišče parcelne številke – 311/1 k.o. Bežigrad in objekte na njem sporazumno neodplačno prenese v last in posest Mestne občine Ljubljana, pod pogojem, da Mestna občina Ljubljana zgradi objekt, sposoben za pridobitev licence za izvedbo mednarodnih tekem, po določilih FIF-a. S tem Mestna občina Ljubljana prevzame nase bremena odstranitve poškodb na dediščini, prenove spomenika, njegovega vzdrževanja in upravljanja ter vknjižene služnostne graditve in obratovanja mobilne radijske bazne postaje mobilne telefonije. Olimpijski komite Slovenije dobi odškodnino v višini dejanskih stroškov denacionalizacijskega postopka in poravnave. Pri prenovi Stadiona bo sodeloval skladno svoji vlogi v slovenskem športu. Predvsem pa, kot skrbnik in garant pridobitve licence FIF-a.

Ugotavljam, da kolegice in kolegi iz stranke SDS zapuščajo dvorano. Besedilo predloga sklepa pa se v nadaljevanju glasi.

Če se Olimpijski komite Slovenije odloči za partnerski odnos pri prenovi Stadiona, se nepremičnine v njegovi lasti ovrednotijo, pri čemer se odštejejo bremena odstranitve poškodb na dediščini, bremena obnove oziroma vzpostavitve spomenika v prvotno stanje in bremena vknjižitve služnosti graditve oziroma prestatitve radijske bazne postaje. Zemljišče, v lasti Mestne občine Ljubljana med Dunajsko, Samovo, Vodovodno in Koroško ulico, se ovrednotijo bremen prosto. Na tej osnovi se določi medsebojno razmerje stvarnih vložkov. In pri investitorju, investiranju, izgradnji, dolgoročnemu vzdrževanju in izkoriščanju Stadiona, z vidika koristi in bremen, zagotavljajo sorazmerna finančna vlaganja, jamstva in upravljaljske odgovornosti. Županja Mestne občine Ljubljana in predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, predstavita osnutek pogodbe o neodplačnem prenosu. Ali osnutek soinvestitorske pogodbe, ali pogodbe o sovlaganju v skupni družbi, ali javni zavod, najkasneje za obravnavo na seji mestnega sveta, v decembru, leta 2005.

Glede na to, da se navzočnost zanesljivo spremenila, ker so kolegi iz SDS-a zapustili sejo, ne da bi napovedali obstrukcijo, moram ponovno ugotavljati navzočnost.

Torej, ugotavljam navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

24 svetnic in svetnikov je javilo svojo navzočnost.

Glasujemo o predlogu sklepa, ki sem ga prebrala. Upam, da mi ga ni treba še enkrat? Najlepša hvala.

Torej, glasovanje poteka in ga zaključujem.

21 ZA, NIHČE PROTI.

Tudi osmi sklep oziroma predlog sklepa je sprejet.

Zdaj smo pri devetem, tudi ta ni ravno kratek. Ta

PREDLOG SKLEPA pa se glasi:

Mestni svet ugotavlja, da Mestna občina Ljubljana ne more vlagati v prenovu Stadiona, ne da bi bila predhodno urejena lastniška razmerja in izključena investicijska tveganja. Zato je predpogoj nadaljnjih aktivnosti na tej lokaciji, prenos bremen prostega zemljišča parcelne številke 311/2 in 311/5, k.o. Bežigrad in objektov na njem iz lasti SCT d.d., v last in posest Mestne občine Ljubljana. Potem, ko se nepremičnina razbremeni neposredno izvršljive skupne hipoteke, v vrednosti 4, - štiri in pol milijona Evrov, s pripadki. Pri ovrednotenju nepremičnin, se odštejejo bremena odstranitve poškodb na dediščini in bremena obnove oziroma vzpostavitve spomenika v prvotno stanje. S tem Mestna občina Ljubljana prevzame nase breme odstranitve poškodb na dediščini, breme prenove spomenika, breme njegovega vzdrževanja in upravljanja, gospod Jazbinšek. Če se SCT d.d. odloči za partnerski odnos pri prenovi Stadiona, se nepremičnine v njegovi lasti ovrednotijo, pri čemer se odštejejo bremena odstranitve poškodb na dediščini in bremena obnove oziroma vzpostavitve spomenika v prvotno stanje. Zemljišča v lasti Mestne občine Ljubljana med Dunajsko, Samovo, Vodovodno in Koroško ulico, se ovrednotijo bremen prosto. Na tej osnovi se določi medsebojno razmerje stvarnih vložkov in pri investiranju, izgradnji, dolgoročnem vzdrževanju in izkoriščanju Stadiona iz vidika koristi in bremen, zagotovijo sorazmerna finančna vlaganja, jamstva in upravljaljske odgovornosti. Županja Mestne občine Ljubljana in predsednik Uprave SCT d.d., predstavita osnutek pogodbe o neodplačnem prenosu, ali osnutek soinvestitorske pogodbe, ali pogodbe o sovlaganju v skupno družbo ali javni zavod, najkasneje za obravnavo na seji mestnega sveta, decembra, leta 2005.

Glasujemo o tem predlogu sklepa.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

18 ZA, NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In tako smo pravzaprav pri zadnjem predlogu sklepa pri tej točki dnevnega reda. Zahvaljujem se vam za vašo vztrajnost. Ta

PREDLOG SKLEPA pa se glasi:

Mestni svet mestne občine Ljubljana ugotavlja, da je vprašanje zemljišča znotraj ograje, v lasti SCT d.d., parcelne številke 311/2 in 311/5 k.o. Bežigrad in objektov na njem, v

tesni povezavi z odškodninskimi tožbami v zvezi z zemljiščem v Stožicah. Pa tudi s siceršnjim vprašanjem dostopnosti do lokacije v Stožicah, za potrebe izgradnje novega stadiona. Zato nalaga županji Mestne občine Ljubljana, da nemudoma naroči in predstavi na seji mestnega sveta v decembru 2005 – izvedeniško mnenje, ekspertizo – o (ne)pravilnosti predhodnih in upravnih postopkov in vsebinskih odločitev v odločbi Geodetske uprave Republike Slovenije, Območne geodetske uprave Ljubljana, izpostave Ljubljana, številka 453/2-298/95, z dne 07.01.1996.

Navzočnost se ni spremenila.

Glasujemo še o tem predlogu sklepa.

Glasovanje poteka in ga zaključujem.

18 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta predlog sklepa oziroma ta sklep sprejet.

Zaključujem to točko dnevnega reda in seveda prekinjam sejo. O nadaljevanju boste obveščeni. Najlepša hvala za vaše sodelovanje.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal

Ljubljana, 29. 09.2005